

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ط

د کتاب ځانگړنې:

- د کتاب نوم :: راتلونکې داسلام ده
- لیکوال :: شهید حافظ سید قطب «رح»
- پښتو ژباړه :: استاد نوراحمد قرآن مل
- خپرندوی :: غریبک کتابتون «کندهار»
- چاپي لگښت :: محمد آصف صابر
- وړیا ویشل کیږي

-
- چاپ شمیر :: ۱۰۰۰ ټوکه
 - د پښتو ژباړې کال :: ۱۳۸۸ ل
 - د چاپ کال :: ۱۴۰۰ ل

ددې کتاب د چاپ حق له خپرندوی سره خوندي دی

اهدا

هغو درنو ته، چي ترماديت معنويت ته

ترجیح ورکوي.

په درنښت

ژباړن

لیک لړ

- ۰ اهدا
- ۱ سريزه
- ج د ژباړن خبري
- ۱ اسلام د ژوندروښانه لاره
- ۵ استعماري انقلاب او د اسلام دخښی کېدو طرحه
- ۷ دفاعي کرښه
- ۹ تخيلي مسير د حقيقت په لټه
- ۱۳ د ژوندانه اساسات پر حقيقت ولاړ دي
- ۱۵ هر دين د ژوندانه يو نظم دی
- ۱۷ د عقيدتي او مادي نظام تفکيک
- ۲۰ د خدای د دين او وضعي قوانينو توپير
- ۲۲ د ژوندانه د ماشين چلښت
- ۲۵ اسماني دينونه درخښند له پاره نه دي نازل سوي
- ۲۹ د تيرو دينونو ځای ناستی او بشپړه دين «اسلام»
- ۴۱ د دين او دنيا تفکيک «بېلوالی»
- ۴۸ د تثليث د مفکورې باني «سينت پال» پولوس
- ۵۰ د پولوس په وړاندي عکس العمل
- ۵۴ دفطرتونو تجمع

راتلونکې د اسلام ده

- ۵۵ د یعقوبی فرقي غبرگون
- ۵۵ د هرقل مجبوري
- ۵۶ د عيسويت وروستی سرنوشت
- ۵۷ لا دلته نه درېږو
- ۶۳ د جنت ټکټونه
- ۶۸ د کليسا په وړاندي بغاوت
- ۷۷ د سپين پوستو د واکدارۍ پای
- ۸۲ مارکسيستي فکري مکتب
- ۹۰ د سپين پوستو مروج نظام
- ۹۸ څه کول پکار دي؟
- ۱۰۱ د خطر د زنگ رغونه
- ۱۳۳ د خلاصون په لټه
- ۱۵۱ راتلونکې د اسلام ده

سريزه

الحمد لله والصلوة والسلام على رسول الله وعلى
اله واصحابه ومن والاہ.

راتلونکې د اسلام ده

دغه عظيمه مقوله داسلامي امت دستر نابغه او
عظيم مفکر ، مظلوم شهيد سيد قطب «رحمة الله عليه»
د پاک زړه له تل څخه را وتې ده . د ده نه بلکي خپله د
اسلام خبره ده (ومن يتبع غير الاسلام فمن يقبل منه)
څوک، چي له اسلام نه پرته د بل دين او نظام په لټه کي
وي ترې وبه نه منل سي.

کېدای سي هر مسلمان دغه خبره تکراره کړي،
چي «راتلونکې د اسلام ده»، خو د شهيد سيد قطب خبره
ځانته خبره ده . سيد قطب په رښتني معنی اسلام
پېژندلی دی، په رښتني معنی يې د اسلام له پاره ژوند
کاوه او په رشتيا سره يې د اسلام له پاره ژوند قربان کړ.

د هغه په تن، زړه، هډونو، غوښو، وينو او رگونو کي
اسلام ځای پرځای سوی وو. هغه د نورو دينونو او نظامونو
فساد ارزول او د اسلام، صداقت او ثبات داسي لیده لکه د

راتلونکې د اسلام ده

مازيگر سيورئ، چي د شپې له تيارې وروسته ورپسي روڼ سپيده داغ را روان وي.

نن سبا دنړۍ د بدلېدونکي حالاتو دغه خبره ده چي «راتلونکې داسلام ده» ښه روښانه کوي . ستاسو تر مخ دغه کتاب د قدرمن مفکر شهيد سيد قطب «رح» د هغه کتاب ژباړه ده، چي «راتلونکې داسلام ده» المستقبل لهذا دين تر عنوان لاندي ليکل ~ او په اسلامي فکر مين او د اسلامي دعوت او حرکت مخلص او خدمتگار ځوان ښاغلي «استاد نوراحمد قرآن مل» په خوږه ژبه ژباړلی دی.

دا کتاب ډېره گټور او ډېر ارزښت ناکه اثر دی، د اسلام ، يهوديت او مسيحيت په هکله پکښي د ژوندیو تجربو په احوال قناعت بخښونکی څېړني دي .

د ښاغلي قرآن مل دغه هڅه ډېره قدر منه ده، الله پاک دي په دنيا او اخرت د واړو ورته نيکه بدله ورکړي . هيله ده ځوانان يې په مينه ولولي، خپله ورکه په کښي مونده کړي او ملا وتړي په اسلامي دعوت او خدمت سره راتلونک د اسلام کړي.

په درنښت

پوهنمل فيض الله قاضي زاده

دکندهار پوهنتون دمحصلانو چارو مرستيال

د ژباړن خبري

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (۱) الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ (۲) الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (۳) مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ (۴)
درنو لوستونکو!

خوښ يم، چي پښتو ژبي ته دا ژباړل سوئ اثر
تاسي درنو ته خپل د ميني هغه تحفه وړاندي کوم، چي
تر منځ مو د عقيدتي اساساتو پيوندونه او تړاوونه پياوړي
کوي. په کوم ډول، چي اسلام پر موږ حق لري، ښاغلی
هغه مو تر اوسه نه وي پوره کړی، ولي اميد لرو، چي د خپلو
ناچيزو کړنو ښي مو هم يو وخت ددې جوگه سي، چي الله
جَلَّ پاک مو دغفران په پوښ کي ونغاړي.

اسلام يو معمولي شعار نه دی، چي د خوتودو
احساساتو په بدرگه د هوا دڅپو په څېر د څو شېبو له پاره
انسان د ژوند په مفهوم پوه کړي، بلکي دا يوه معنوی
گروهه ده، چي پورايڼه يې په عملي اجراتو سره پوره کېږي
، ځکه نو هر مومن مؤحد ته پکار ده، چي د الله جَلَّ له
لوري د فرضي اساساتو اداينه سره ځان عامل مسلمان
ثابت او د اړتيا پر مهال د زماني بُعدونو او زماني قيدونو په لړ
کي پر ځان په داسي شکل پلي کړي، چي په تر سره کېدو

راتلونکي د اسلام ده

سره يوازې دلوی او متعال څښتن ﷻ رضا پکښې وي. کله چې د اسلام په اساساتوکي يو څوک ځير او د هغو په عملي کولو سره ځان د يوه قيد چوکاټ ته ور اچوي. دلته انسان پخپله ويوه انضباط او اداري چوکاټ ته ور لوېږي او کله چې نوموړی دې اداري چوکاټ ته ور ولوبېد، پخپله همدا شخص دخپل ژوندانه د انسجام دپاره دخپلو مکافاتو لرليد پخپل ذهن او تصور کي ټاکي، چې په عاميانه اصطلاح کي ور ته ليرليد وايي او په اداري معاصرو اساساتوکي د راتلونکي په اړوند دې تصور ته vision وايي، چې د يوه انساني راتلونکي تصور د اټکل دعينيت اونوموړي صورت په حقيقت د اووښتو په دود الله ﷻ پخپل مقدس کتاب کي اطمنان ور کوي.

د همدې موضوع په اړوند دخپل وخت نابغه او د اسلامي نړۍ پياوړي سياسي مفکر او ديني عالم قرآني حافظ شهيد سيد قطب (رح) مسلمانانو ته د يوه لرليد ور کولو په موخه خپل دا اثر دخپل مغز په خوندور محصول د الله ﷻ د مقدسو ارشاداتو او احکامو په رڼا کي د هغو کسانو له پاره وړاندي کړی، چې مادي امکاناتو او اړېښتو ته د معنوت په پرتله زياته ترجيح ور کوي او دوی ته دا انتباه ور کوي چې اصلي لاره دانه ده. اصلي لاره

راتلونکې د اسلام ده

د انسانیت له پاره د معنوت د مفاهمو پېژندل دي نوموړي په دې کتاب کي په یوه اړخ کي یوپه بل پسي داسماني دینونو دنزول او پروخت د زماني تغیراتو په لړ کي د هر زاړه دین تفکیک له زړو اساساتو سره د هغه فسوخ او دهر نوي دین راتگ د ترویج اوپه توحیدي مفکوره کي دهر دین یو شانته والی توجه کړی دی. ددې ترڅنگ دیاغي انسانانو هغه بي منطقه استدلالونه، چي داسماني دینونو په وړاندي دباطلو نظریو په ورکولو سره رسوا او را سپړلي دي.

ددې مسایلو په لوستنه سره باید مؤحدین تل له ځانه دخپلي عقیدې د ساتني او پلي کېدني په درشل کي هوښیار واوسي، ځکه نو اړ تیا ددې سته باید ټول معلومات له ځانه سره جذب او کسب کړي. ما ژباړن هم ځانته د اجرائت نه ور کاوه، چي هغه ابتکار په دې لاره کي وښیم کوم چي سید صاحب پخپل دې اثر کي را څرگند کړی، ولي دا اسلامي دین دی چي باید پړاو پر پړاو یې له یوه وبل ته ورسوو. دې ته اړ سوم چي دا کتاب ستاسي تر گوتو در ورسوم په دې امید، چي خپله عقیدتي تنده مو ماته او له دعا مي هیر نه کړی.

په ادب او درنښت

راتلونکې د اسلام ده

ورور مو قرآن مل ۱۳۸۸ میزان کابل سیلو

اسلام د ژوندروښانه لاره

د انساني ژوندانه طرز او د هغه سلوک یوه اعتقادي مفکوره ده، چي د کائناتو په جهان کي د هغوی وړتیا، مقام او منزلت د یوه کره جریان په توگه ښکاره کوي، چي د عملي ژوندانه په ترسره کیدو سره ټول تنظیمات د اسلام د سپیڅلي دین د اصولو زیږنده دي، چي د اسلامي مفکورې په یاد کي نیولو سره د ژوندانه له پاره یوه ځلا لرونکې سرچینه جوړوي.

دا اسلام دی، چي د یوه اخلاقي نظام بنسټ جوړوي او د یو بن بس په نتیجه کي یې یو غالب او پیاوړی قوت په وجود راوړي، چي د اخلاقي نظام په نفاذ او پلي کولو سره د انساني ژوندانه د تنظیم مرستیال بلل کیږي.

په اسماني سرچینو کي د یوه سیاسي نظام او د هغه د بیلابیلو ادارو، ټولنیز نظم د هغه اساسي اړښتونه، اقتصادي پیاوړتیا، انسجام، د بیلابیلو فلسفو تفکیک، د حکومت چلولو سیستم، د هغه مقدرات او لوايح شامل دي پوره باور لرو، چي دا داساني ژوندانه د تر سره کیدو له پاره، د یو روان او روښان راتلونکي د جوړیدو یوازنی لار د اسلام دین، دهغه منل او پر ځای عملي کول دي.

راتلونکې د اسلام ده

د ژوندانه دا ټول اسلوب په بشپړ او مرتب ډول په هغو ارېښتونو کې شامل دي، چې د انساني ژوندانه په مختلفو اړخونو کې انسانانو ته د ډاډ او باور لار ورنښوي، ددې تر څنګ پر هغو اهدافو راڅرخي چې عالم انسانیت ورته اړتیا لري. د اسلام دين يوازې يوه وجداني عقیده نه ده، چې د ژوندانه د نورو اړخونو سره دې اړیکې ونه لري .

د ساري په ډول:

که موږ له خپل ځانه سره يو ګرې دا فکر وکړو، چې کوم يو الهي دين يوازې يوه وجداني عقیده ده، خو بيا هم د اسلام د دين له پاره باوري و اوسو، چې دادين يوازې د عبادت يا الله ﷻ ته د بندګۍ له پاره دی، چې په سرته رسيدو يې يو مؤمن په انفرادي يا ټولنيز ډول پرځای کړي او پر هماغه ځای يې د سرته رسيدو وياړ په برخه سي .

دا دين يوازې د يوه نمايشي عمل له پاره نه دی جوړ، بلکې دا دين د دې دنيا تر ژوندانه وړ هاخوا د آخرت له پاره هم يوه منظمه لار و جنت ته د دخول په پار پرانيزي د وګړنيزو او ټولنيزو عباداتو تر څنګ نوري رواه لاري هم سته، چې د جنت دروازه د انسانانو له پاره پرانيزي، ولي بيا به هم د هغو لارو سرچينې د هغه دين څخه وي، چې د انسانيت د نېکمرغۍ له پاره را نازل سوي دي.

راتلونکې د اسلام ده

موږ ته ښائي دا ټکي هر وخت په ياد ولرو، چي د دې دين دې تپ او تللن موږ ته هر اړخيز فهم راکوي، که يې موږ يوازي يوه وجداني عقیده وېولو او د وجداني مسؤوليت په رڼا کي يې لاره تعقيب کړو او په دې فکر سو چي د برياليتوب تر درشله مو ورسوي داسي نه ده چي د عباداتو او انساني ژوندانه لاري سره بيلي دي. ياپه دې معني چي دانساني ژوندانه د نظام اساسات ، د فعلي ژوند ډولونه د اسلامي نظام له اړخو سره بې تعلقه وي داسي نه ده .

د برياليتوب له پاره انسانانوته د جنت زيرئ هغه وخت ورکولای سو ، چي کله موږ د اسلامي شعايرو او عباداتو د بيانولو تر څنگ په معاصره ټولنه کي د يو عملي ژوندانه مثال د اسلامي قوانينو په هر اړخيزو اړخونو کي رښتوني مشاهده او بيا يې ټولنو ته وړاندي کړو.

دا دين هغه دين نه دی چي قولاً يې خلگ وايي، خو عملي برنامه ور سره نه وي. کيدای سي ډېر خلگ د همدې نظريې پيرو و اوسي، خو اسلام هيڅکله داسي دين نسي کېدلای . موږ درک کړې، چي د وجداني عقيدې په چاپير کي دي جلوه و ځلوي او په ژوندانه کي د داسي تپ او تللن په لټه کي سي چي ځانته يوه واقعي بڼه ولري .

راتلونکې د اسلام ده

بشر له عذابه څخه د خلاصون له بيلابيلو سنجشونو او د يوه رښتوني حقيقت کوشښ وکړي نه يې دي کړي، چي دا خپله د انساني فطرت او حقيقي اسلام منافي بلل کيږي. د اسلام سپڅلی دين خپل ځانته داسي ځانگړني او اسلوب لري، چي يهوديت او عيسويت دواړه ورته عاجز دي، لهذا موږ ويلای سو، دواړه دينونه چي د وجداني عقيدې په کړۍ کي چاپيريدي چاره نه لري، چي د اسلام دين دي د وجداني عقيدې په ښکېل کي په ځان کي مدغم کړي او يا دي يې ومني او د ژوندانه د چارچوبه ور دننه په پراخ ميدان کي له خپلو اساساتو څخه يې متاثرکړي او يا دا دينونه «يهوديت او عيسويت» له اسلام سره په غيرانتساخي ډول د يوه رښتوني دين د عقيدې، نظريې او عملي برنامې د تطبيق څخه برخوردار وي او د انساني ژوندانه دمستحکم نظام له پاره دي اساسات ولري.

لهذا د انساني ژوندانه د ستونزو د هوارولو ترڅنگ په عبادتي اړخ کي اسلام د لمړنيو گامونو د پورته کولو له پاره لمړنی اساسي دين «اسلام» دی، چي دې کړنو ته ثابت قدمه پاته کيږي. همدغه قرباني لرونکي هدفمند دين د

راتلونکې د اسلام ده

خپلو اصولو د پلي کولو په پايله کې هر وخت ی قول او عمل په چوکاټ کې پیروز او کومه ماته نه مني.

استعماري انقلاب او د اسلام دخنثی کېدو طرحه

کمال اتاترک د دې دین دله منځه وړني له پاره تر ډېره لوړ ځایه ورسید د ترکیې اسلامي خلافت، چې په هغه وخت کې د استعمار گرانو تر برید لاندې وو د هغه د سکولر ریفورم په پايله کې سقوط سو، د اتاترک مستبد رژیم د همدې استکباري صف په سر کې قرار درلود. ترکیه یې د یوغیري دیني «سیکولر» پیاوړي قدرت په توگه مطرح کړه.

دین یې له حکومت څخه بېل او اروپايي قوانین یې د استفادې وړ و گرځول. د اسلام پراخ بنسټه دین یې په یوه کړۍ کې را ایسار او هغه یې د اسماني قانون په پرتله یو شخصي دین و باله.

پسله هغه قاطعانه بریالیتوبونو چې کمال اتاترک د خپلو کوښښونو په پايله کې درلودل هغه تپ او تلاښونه چې د سبا له پاره هم دا هڅې د اسلام د ریښود بیخه ایستلو له پاره ثابتې کړې «داسي ونه سول نن درجب طیب اردوغان په رهبري موږنه ترکیه په موږنه اسلامي تر

راتلونکې د اسلام ده

کيه بدله سوې او د اتاترک ترلاس لاندې ريفورم يې بيرته خاورو خاکگاه کړئ»^۱

هغوی پتېيلې وه، چي نه يوازې ترکيه، بلکه ټول اسلامي هيوادونه په بشپړ ډول له ديني اساساتو خلاص کړي او له دې لارې يې وکولاي سول، چي اسلام د يو اسماني دين په توگه نه، بلکه د عام ذهنيت له پاره د يوې ساده مفکورې په توگه تثبيت او له هغه منزلته يې را وغورځوي، چي الله ﷻ اساساً ورته ټاکلي دي .

هغه کونښن وکړ هغه ارزښتونه ، مفاهيم، ډسپلين او نظام يې بې ارزښته اوگډوډ سي خلگو ته يې عملاً وښوول، چي د اسلام دين «العايذبالله» د يوه رښتوني عقيدوي جريان د سقوط په نوم تيروتنه ده

ددې ټولو هڅو سره چي د اسلام په وړاندې د اتاترک هوډ وو د اسلام د پنگيدو پرته بل څه نه وه ؟

او يا پرته له دې، چي د اسلامي نهضت د غړو د ټکولو او وهلو لاس پوري کړي نو بل څه وه؟

تا سو و گورئ د نړۍ په گوټ گوټ کي جگړيز ، متخاصم او بې رحمه قوتونه، چي د اسلامي نهضت د

راتلونکې د اسلام ده

غږو د ټکولو په لټه کې دي د نوموړي اسلامي نهضت له غږو څخه دویرې پرته به بل څه لري؟ چې دوی یې کوي .

هغه نهضت چې د نړۍ پرمخ د یوې داسې لارې پرانیستل غواړي ، چې انسان د ریښتونو حقایقو په را لڅولو سره د کائناتو د پیژندنې، د حقایقو په وړاندې کولو د انساني ژوندانه اساسات په منظمه او سپېڅلي توگه زده او پلي کړي سکالرانو یې جلوگیری کړېده ، ولي پوهیږو چې دا دین یو حقیقت او دا کافی ده چې داسلامي دین ریشې دومره ژوري تللي، چې دا کوښښونه او ضربې یې هیڅکله په پرې کولو نسي توانېدلای.

دفاعي کرښه

دوی هیڅکله هم د هغه دین په تعميل کې حقیقت نسي زغملای، چې د انساني ژوندانه لاره یې ټاکلې ده د اسلامي دین ساتونکي او پالونکي دې ته متوجه دي، چې په زیات سرعت سره د خطر دا زنگ احساس کړي او د انساني ژوندانه له پاره د نجات یوه لار ولټوي ترڅو د اسلامي دین پیروان بیرته د «السته» لوري ته مخه کړي او هغه اسلوب پرځان عملي کړي، چې د سپېڅلي قرآن په لیکلو کې یې انسان د دنیوي او اخروي روښانه ژوند په کولو سره امر سوی دی .

راتلونکې د اسلام ده

پريشانه زړونه، ناقراي خبرې په ستومانه حال
کي د نجات لاري ته نجات ورکوونکي هڅي کوي، نارې
وهي، عامه ذهنيت پيغام ته ورکوي او ورته وايي:
اي انسانانو!

بېله دغه اسلامه بله داسي لار او دين په معاصر
وخت کښي نسته، چي تاسو ته د رفا او خلاصون لار
درکړي. بل داسي دين نسي مشاهده کېدلای، چي قانع
کوونکی منطق له ځانه سره لري.

هغه اړتياوي او ارزښتونه، چي موږ ددې دين او
دې لاري څخه د انساني ژوندانه د نجات له پاره بيایي په
رښتوني سره احساسوو.

موږ متيقين يو چي دا يو رښتونی حقيقت روښانه
راتلونکې لري. هغه کړنه او عمل، چي ددې دين له پاره يو
ښه راتلونکي ټاکي، د دعوت او بلني لار پرانيزي و لوکه
دښمن يې هم وي که وغواړي او که ونه غواړي، چي په دې
سپېڅلې لار کي يو لاروی سي بيا يې د مشکلاتو له پاره
ډېري ښې لاري وروښوي او هيڅکله د دې لاري له اسلوبو
څخه بلي لاري او عقيدې ته ميلان نه کوي.

ددې امکان سته، چي انسانيت په شرق او غرب
دواړو کي دگمراهيو په لور مخه کړي او د بيلابيلو تجربو په

راتلونکې د اسلام ده

پایله کي بې سروسامانه د بې چوپانه رمې په شان و گرځي او را وگرځي په یو نواخته ډول به سرگردان وي، موږ دا اطمینان ورکوو، چي د سرگردانی دا تجربې به ختمي سي او په پوره توثق سره وایو، چي اسلام پیروز او بریالی دی.

تخیلي مسیر د حقیقت په لټه

د اسلام د رښتوني تثبیت له پاره همدا ټولي تجربیې په یوه سرناخلاصه دایره کي ځای پر ځای راڅرخي او ځانته د وتلو بله لاره نه لري، بېله دې چي داسلام دایرې ته دي داخل سي . د تجربو د استحصال او دوام له پاره همدا جوړه سوې دایره (کړۍ) عبارت له هغه تخیل څخه ده، چي د انساني ژوندانه او انساني تجربو څخه پایله اخلي او د ناپوهۍ، نفسي غوښتني او خوار ځواکۍ او انساني اړتیاوو په تر سره کیدوسره له همدې دایرې څخه ځان خلاصوي .

د تخیل پربنسټ ولاړي دغه ټولي کړني موږ ته دا تجربه را کوي، چي د یو بل حقیقت پر لوري مخه کړو او په پوره او محکم ډول بیلابیل انسان پالونکي اصول زده کړو، چي د جهالت، نیمگرتیا، خوارځواکۍ، نفسي غوښتنو په عوض یې علم، کمال ، قدرت او حکمت غوښتنه وي،

راتلونکې د اسلام ده

اساسي بنياديې همدا اسلامي اصول دي. دا اصول انسانان د الله ﷻ د بندگۍ او امر وړني وډايرې ته را ښکيلوي، خو د «الله ﷻ» وحده لا شريك له» لار ونيسي.

ددې پاكي او مقدسي لاري نښاني هغه ممتاز صفتونه دي، چي د ژوندانه پراسلوبو سربيره انسانان د يوه نظام په سيوري كي رهبري کوي. ټول انسانان بايد د يو معبود الله ﷻ بندگي وکړي. د دې لاري پيروان به تل د الله د لويي، پالني او حاکميت او يوازيوالي د زړه په سترگو محسوس او ومني، يوازي د الله ﷻ د يوازي والي په منلو سره به يې خيالات، تصورات، ارزښتونه، نظمونه، قوانين، ملکيتونه، اخلاق، او اداب حاصل وي. حال دا چي په نورو غيري اسلامي نظامونو كي لا دينه خلگ د لوی الله ﷻ د بندگۍ پرته و ځانته د نورو دينونو الاهانو، اربابانو بيلابيلي بندگۍ کوي او د يوه لاشريک الله ﷻ لار يې پريښي وي.

هغوی خپل معبودان بولي خيالونه او تصورات يې هم په هغوی پوري تړلي وي. د هغوی د قوانينو او اصولو پر لوريې مخه کړې وي همدغه کسان، چي خپل اربابان پخپله جوړه وي او خپل ځانته پخپله د غلامۍ کړۍ په غاړه کوي او خپل واک د بې وسه اربابانو په واک كي ورکوي. د هغوی په بندگۍ «العباد بالله» معتقد دي.

راتلونکې د اسلام ده

موږ ټول هغه اصول او قوانين، چي بنده د بنده غلام کوي د يوه جاهل نظام په توگه پيژنو، ولوکه د دې نظامونو شکلونه په هر ډول، هره ټولنه په هر وخت حاکم وي. دا نظامونه پر هغو اساساتو ولاړ دي، چي د تر سره کيدو او بشر ته د خلاصون په موخه کومه پايله نسي درلودلای.

ددې مخکي د گړې په يوه برخه کي هم بې د اسلام له نظامه پرته بله لاره نسته، بېله دې، چي ديگانه الوهيت د الله ﷻ تر او امرو لاندي د بندگۍ لاره غوره کړي. بنده گان د بنده گانو د بندگۍ له منگولو را وباسي، د بنده گانو جوړ کړل سوي شرير عبوديت او د بندگۍ شرير ربوبيت ختم او د يوه واحد لاشريك ذات نظام پر مخکي حاکم کوي، نو پردې اساس ويلای سو، چي عبوديت يوازي او يوازي په دې ليدونکو او نا ليدونکو کائناتو کي پراخ او يوازي د الله ﷻ له پاره دی، چي پخپل ذات او صفاتو کي ساری نه لري.

. أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْتَغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ^۲

راتلونکې د اسلام ده

ژباړه: ايا بې د الله ﷻ له دينه پرته بل دين غواړی؟ حال دا چي ټول په اسمانونو او مخکو کي دي په خوښۍ يا په زور يې يوازي هغه الله ته غاړه ايښې ده (اسلام يې منلی) اودته بيرته گرځول کېږي.

يعني دغه کافران د الله ﷻ د دين څخه پرته د نورو دينونو په ديوالونو کي را ايسار دي. حال دا چي د مخکو او اسمانونو او سپدونکي پخپله خوښه او يانه خوښه د الله ﷻ په فرمان د يوه الله ﷻ لور ته رجوع کوي.

د اسلام د مقدس دين اساسات او مقدرات د نړۍ له کوم تاريخي دوران څخه سرچينه نه اخلي، دا نظام هيڅکله د يوه محلي نظام زېږنده نه دی. دا دين په کومه ټولنه، يو نظام يا نژاد پوري اړه نلري، بلکي دا دين دائمي دين او د دايمي اصولو او مقرراتو لرونکی دی، چي الله ﷻ د انساني ژوندانه د سالميت له پاره غوره کړی دی ترڅو د بشر پر پوره ژوندانه راوڅرخي، هغه چي د الله ﷻ خوښي پکښي نغښتي ده.

دا دين يو داسي اساسي نظام تشکيلوي، چي ټاکلي منظم تعينات په کښي ښکاره دي. الله ﷻ يې غواړي او انسان يې په پلي کولو سره د عزت، وقار، خير رسان سړي په توگه را څرگندېږي.

د ژوندانه اساسات پر حقيقت ولاړ دي

د ژوندانه دا اساسات چې پر حقيقت ولاړ دي .الله ﷻ پيدا کړی جهان چي انسان يې په وړاندي ورته پيدا کړی دی . داد انسانوله پاره د فطري قوانينو يوه دايمي پروسه ده چي ښه والي يې په تخليق او کائناتو کي حکم فرما دی، چي د نن او سبا له پاره به نورهم حکمران وي . انسان چي ددې فطري قانون په لړ کي په ځينو مواردو کي د ستونزو او کړاوونو سره لاس او گريوان دی، له همدې قانون څخه دي خپله د انسان سرغړوني او سرپيچې دي. لکه څه ډول چي ښايي په هماغه ډول يې د جهان د فطري قانون تابعداري نه ده کړې .

انسانان بايد د دې فطري قانون ټول مواد پر وخت او زمان پر خپل ځان تطبيق کړي، يعني د يو مسلمان په توگه بايد د الله ﷻ پر مخکه الله ﷻ د بندگۍ لاره ځانته غوره کړي. تر څو ټول هغه جوړ کړل سوي موازن، چي د دې فطري قانون په لړ کي قرار لري پلي سي . ددې پلي کېدو له پاره د انسان عيارتيا او ساتنه يوه حتمي خبره ده، هغه انسانان چي لاره يې ورکه کړې همدا اسلام ښه بشارت ورکوي.

راتلونکې د اسلام ده

زموږ دين قطعاً له جاهليت سره اړيکي نه لري . د همدې جهالت د ريښو د ايستلو له پاره همدې اسماني قانون اساسات جوړ کړي دي يوازې ددې له پاره، چي انسان د واحد او لا شريك ذات بندگي وکړي، نو يې د انسانانو له پاره د فطري قانون په رڼا کي د اسلام د مقدس دين تگلاره غوره کړه .

تولو هغو خلگو چي د الله ﷻ د دين په وړاندي يې د مقاطعې اعلان کړئ، بايد اسلام پر ځان د يوه حاکم حکم په توگه ومني . د طبيعت له قوانينو او د هغوی د فطرتي جوړښت سره سم ځانونه جوړ کړي دا بايد درک کړي، چي د طبيعت ضد قوانين، د فطرت ضد قوانين او بالاخره پخپله له فطرته سره سر نه خوري، د دې تصادم او ټکر پايلي ښايي ډېري خطرناکي وي، چي انسانان به يې پخپله وويني .

موږ ته دا حقيقت ډاډ را کوي، چي که خلگ په اساني سره د الله ﷻ و لورته مخه کړي بېله شکه او بېله فريبه دغه دين په راتلونکي کي د انسانانو له پاره ديوه سر لوړي را تلونکي نظام دوامداره نتيجه ورکوي .

موږ يقين لرو اسلام هغه دين دی، چي په کره ډول د انساني ژوندانه اساساتو ته يو واقعي رنگ ورکوي او

راتلونکې د اسلام ده

په عملي کولو سره يې انسان ته د ټولو ريښتنو شؤناتو ضمانت کوي. ټول کونښښونه، ددې لاري د مخنيوي له پاره پرکار وړل کيږي او د دې تگلاري پيروان د انحراف پر لور ورسوي، له ماتې سره يې مخامخ کوي او فرصت نه ورکوي چي د صليب پروسې دي برلاسي سي، ځکه نو انسانان بايد ددې دين په عملي کولو سره بې تفاوته پاته نسي .

هردين دژوندانه يونظم دی

تصوري باورونه او ټولنيز نظام له دين سره پراخي اړيکي لري، چي د دې اړيکو په لړ کي د نوري پراختيا، پرمختگ او لوړوالي په تر سره کيدو سره يو بدیل ټولنيز نظام رامنځته کوي. د دا ټولنيز نظام له پاره ټول عقيدتي بنسټونه يو سرمشق دی . د اسلام ټولنيز نظام د يو ايښوول سوي نهال په توگه طبعي وده کوي، چي باوري يې د کائناتو او په کائناتو کي د بشر نقش ثابتوي.

د دې ثبوت له پاره هغه غايه او هدف تشریح کيږي، چي په ټوليز ډول ټولنيز نظام پکښي را منځته کيږي. د ټولنيز نظام په لړ کي د افکارو اشتقاق «ټوټه کېدنه» په کلي ډول طبقاتي بنسټونه دي، چي په پوره او صحيح ډول د اجتماعي نظام د جوړېدلو اصل او په اسلامي نظام کي توضيحات روښانه کوي. د توضيحات

راتلونکې د اسلام ده

د دين او دنيا لاره ده له دې پرته هيڅ يو نظام داسي نه دی، چي په طبعي ډول دي نش او نما وکړي او په سالم ډول دي پر خپل ځای پايښت ولري، مگر، چي د اسلام د افکارو او اندېښنو تمرين پکښي نه وي ممکنه نه ده.

په حقيقت کي کائنات ، انساني حقيقت او د انسان مقام په ټولنيز نظام کي ټاکي او انسان ته د چارو واگي په لاس ورکوي، چي دالله پر مخکه دالله ﷺ خليفه وي او د انساني چاپيريال ، غرض او غايه ښکاره کړي . د اسلام له اړخه انسان د هغو حقوقو حقدار دی ، چي د هغوی د علت او برکته څخه ورته اړتيا لري، حقداري کړني انساني جهان ته د طرز او سلوک لاره پرانيزي . د دې سره انسانان له انسانانو او نورو ملحقاتو سره د ارتباط منطقي اړيکي موندلوي، چي په مختلفو ډولونو کي د ټولنيز نظام تعبير ورڅخه اخلو.

هر هغه نظام، چي د دې ډول اسماني مفکورو، نظريو او کړنو څخه خالي وي په احترام او تعميل ورته قائل نه يو، دا ډول نظام په تجريد کي پاته يو بې هدفه او غير ټولنيز نظام دی، چي د انسانانو له پاره گمراه کوونکی دی. له اسلامي بنسټونو پرته نظام ، به داسي نظام وي، چي هيڅکله به بشر ته يو دايمي اميد او هيله ور نه کړي ، نو

راتلونکې د اسلام ده

په لنډ ډول له تير خبرو څخه په مفهوم اخیستنه سره برعکس نظام به هغه وي، چي د يوه نظام داسي ځای پر ځای سوي نظام تسريح ولري، چي ترسايه لاندې يې انساني حرکت، کائناتي حرکت، انساني فطرت د هغوی د رېښتونو اړتياوو پر بنسټ سره هم رغی وي.

هر کله چي د نه همرغی نظام وي، نو ويلاي سو، چي د غیر ټولنيز نظامونو په تعقيب هيڅ کله انسان د بدبختۍ او بدمرغۍ له سرينې ناک کاشين «مصیبتونو، بدمرغيتو، او خوارځواکیو» څخه ځان نسي ژغورلای. له اسماني عقیدتي بنسټونو څخه خالي نظامونه که هرڅومره په مادي اړخ کي راز راز سهولتونه او اسانتياوي را منځ ته کړي، بیا هم همدا مادي سهولتونه یو له بله سره متناقض وي، چي د نوبت او استهلاک په صورت کي پایښت نه لري، همدغه تناقض د انسانیت د ټولنیز ژوندانه د نه اکمال او گډوډۍ لامل کېږي.

د عقیدتي او مادي نظام تفکیک

په ټولنیز نظام کي د اعتقادي باورونو موجودیت او له فردي طبقاتو سره د هغوی اړیکي د باوري اندېښنو څرگندوني، شنني او تشریحات ورکوي او په هره رشته کي د عقیدتي نورمونو او ټولنیزو نظامونو اړیکي صورت

راتلونکې د اسلام ده

نیسي. دا یوه حتمي خبره ده، چي دا ډول اړيکي نه یوازې په یوه محیط یا سیمه پوري تړاو پیدا کوي، بلکې «فکري نړۍ» والتوب یا Ideological socialism «را منځته کوي، چي ډیرې ټولنې په برکي نیسي، افکار، انساني اساسات، اخلاق، عبادات اود ژوندانه نور شعار وړنښوي او په دې سره انسان د مخکې پر مخ د الله ﷻ بندگۍ ته را بولي. دا حقیقتونه باید په نورو عبارتونو کي داسي بیان کړو، چي دین د یوې مفکورې پر اساس د یوه اعتقاد او اندینې په ترڅ کي د ژوند ی نظام فکري او عملي برخه ده. یوازې د انساني ژوندانه له پاره نظریې نه تولیدوي، بلکې ور سره جوخت داسي نظام منځته راوړي، چي فعالیتونه او سرگرمياني یې د یوې واحدې ستراتیژۍ غونډي د مخکې پر مخ صورت نیسي.

ددې نسخو عکس نور هم پوره دی. که ووايم، چي ژوند په حقیقت کي دین دی او دین د یوې انساني ټولنې عقیده ده، نو دابه تېروتنه نه وي سوې. همدا دیني

په دې موضوع کي دا توپیر ضروري دی چي باید پوه سو. یو اسلامي عقیدتي پیوند دې چي د توحید د کلمې ټول پیروان د یوې عقیدې تر چتر لاندې ژوند کوي، چي فکري سوسیالیزم یا فکري اشتراکیت ورته وایو، ولي بل مادي سوسیالیزم دی، چي کوم فکري اړخ نه لري ددې سوسیالیزم موډرن نوم کمونیزم دی چي تقریباً په موجوده نړۍ کي یې سیاسي ماته په فکري لحاظ د اسلام په وړاندې او په مادي لحاظ د غربی کپیټلیزم په وړاندې خورلې ده. ژباړن

راتلونکې د اسلام ده

گروه يا عقیده ژوند منظموي. دا نظام د الله ﷻ لخوا جوړ دی؛ بيله شکه د رباني ارشاداتو څخه استنباط کوي. دا ډول نظام، چي له الهي اموراتو سرچينه اخلي او په هغوکي عملاً اجرات کوي. دا ډول نظام يا حزب د الله ﷻ د دين برخه شميرل کيږي .

که چيري د الهي ارشاداتو پرته کومه ډله ، گوند ، نظام يا ټولنه او دهغي اساسات د يوه امير، پاچا يا رئيس د چاپيريالي فکر زيربنده وي . موږ يې الهي دين نسو بللای ، بلکي هغه د يوه انساني فکري محصول او يا ناقص نظام بولو او د دين په توگه يې نه منو. په دا ډول نظامونو کي نه متدين کسان د اسلامي نظام پر اساساتو ولاړ ژوند رابخښي او نه د يوه الله ﷻ بندگي .

د فلسفې، اجتماعياتو، مذهبونو او نظرياتو څښتنان ددې حقيقت له څرگندولو او توضيح کولو څخه په ويږه کي دي، چي دين پخپله يو ټولنيز نظام دي که دا حاکم سي، نو دده ټول منافع په خطر کي دي، دوی اصلاً غواړي. خپله عقیده لمړی پر عوامو او ساده لوحه انسانانو وټي او وروسته ددې عقايدو په پايله کي هوس غوښتونکي انسانان د الله ﷻ د نظام په عوض د قوميت ، نژاد پالني ، منطقه پرستۍ ، ژبپالني پر چوکيو کښېنوي، گډون او

راتلونکې د اسلام ده

اشتراکیت یوازې د یوه نظام نوم نه دی . ، بلکه دا یوه عقیدتي مفکوره ده، چې په اساسي توګه مادياتو ته توجه کوي او په مادي جهان کې کوم تناقضات، چې موجود دي را منځته کوي، چې دا ټولې کړنې په پایله کې بدلونونه او انقلابونه را منځته کوي، چې په اوسنیو شرایطو کې د نظامونو او ولسونو تر منځ لوی خلیج په وجود راوړی دی .

د خدای د دین او وضعي قوانینو توپیر

همدا حقیقت دی، چې موږ د الله ﷻ د دین ترچتر لاندې په نظام کې کومه ستونزه نه احساسوو . که د الهي دین فرمانروايي او د هغه په لړ کې د انساني ژوندانه د ښه تېرېدو په نیت الهي نظام په ساده او بسیط ډول یو رښتوني حقیقت وبولو او د هغه پيروي وکړو نو د ټول انسانیت له پاره به بله داسې لار او دین پاته نسي، چې په عقیدوي او وجداني ډول دې د مننې او پلي کولو وړ وي د اسلام دین یوازې یو څو شعارونه نه دي او نه د یو څو عبادتونو مجموعه ده، چې پیروان دې یې په انفرادي او یا ټولنیز ډول عملي کړي . نه د یو چا د شخصي احوالونوم دی، چې د یوه نفر د جوړ کړل سوي شریعت دې تابع وي دا دین په ژوندانه کې د شریعت حکم او د یوې اساسي سرچینې څخه نافذېږي، نو کله کیدای، چې دا دین دې د

راتلونکې د اسلام ده

الله ﷻ له ارشاداتو پرته له بل شي موږ ته وښوي انسانان د دين د عبارت په مفهوم ترهغه وخته نه پوهيږي، چي د الله ﷻ د دين او د بندگانو په ذهن کي دخو بندگي نظريو او شعارونو ترمنځ يې توپير نه وي سوئ.

هغه څه چي د شخصي وجدان په چاپير کي را ايسار وي او يا د يوه شخص د نيمگړي فکر محصول وي او يا هم د بندگۍ د شرعيت تابع وي، چي د انساني ژوندانه د ټولو اړخونو تپ او تللن ته لاس رسۍ نسي کولاي، نو څنگه به يې توپير وکړي؟

کله چي څوک د ژوندانه د ټولو حرکاتو په تپ او تللن کي نه وي، د ژوندانه د ټولو چارو رهبري په خپل لاس کي ونه لري او د همدې رهبرۍ له پاره عملي برنامه تطبيق نه کړي، نو څنگه به د ژوندانه په مختلفو اړيکو کي اخلاق، مفکوره او احساسات ښکاره کړي؟.

نه داسي نه ده دا ډول دينونه د الله ﷻ له لوري نه دي را نازل سوي، چي واي يوازي دي د آخرت د پيروزۍ له پاره و کارول سي او په دې دنيا کي خلگ يوازي په داسي چارو وگماري چي بشر ته سوکالي ورته کړي.

دا له خدا پرته به بل څه نه وي دا ډول غوښتني له ځانه نفس غوښتونکي جوړ کړي او د الله ﷻ د جوړ

کړل سوي نظام په پرتله د خپلو اربابانو د جوړو سوو دينونو ته ترجيح ورکوي. دا ډول فکرونه د خدا وړ دي، دا د بندگۍ د مغزلوبه اومسخره ده. کاشکي دې خلگو، د خپلو او يا نورو بندگانو د فکرونو د توليد سوو قوانينو په عوض خپل نفس د اسلام د ريښتینو حقيقتونو له زاويې څخه د يوه ښه رهنما په توگه د ژوندانه د لارو چارو له پاره لاره لټولای، انساني شخصيت پخپله د فطرت او طبيعت په اعتبار يو وحدت دی. هغه وحدت چي د ژوندانه په لړ کي يو ټاکلی نظام تر سره کوي.

د ژوندانه د ماشين چلښت

کله چي يو وحدت يا سيستم د ژوندانه لاري چاري د يوه ټاکلي نظام له مخي تنظيموي او د انسان او ژوندانه ترمنځ يوه منطقي همبرغي را منځته کوي نسي توانيدلای، مگر هغه وخت، چي د يو ذات بندگي وکړي او الهي نظام په رڼا کي خپل د ژوندانه چاري سمبال کړي.

که چيري يو ضمير اويو وجدان د يوه نظم او انضباط تر چتر لاندې وي او د ژوندانه حقيقتونه او فعاليتونه د بل نظم تر اغېزې لاندې وي همدغه دواړي کړني پخپله د دوو بيلو بيلو مفکورو څخه اغېزمن کيږي. د اختلاف په لړ کي پراختيا مومي، په يواړخ کي هغه چي

راتلونکې د اسلام ده

انسان د انساني انديښنو او په بل اړخ کې د الهي اموراتو پيروي. همدا انسان پخپله د تضاد، اتفاق Schizophrenia دلومو ښکار گرځي له بله اړخه د عقيدتي حقايقو او تر هغه وروسته د ژوندانه په نورو غوښتنو کې منافق غوندي او له نوي سرگرداني وضعي سره مخ سي، څه ډول چي په ارواحي ډول يې موږ په اروپا او غربي هيوادونو کې ښي ښاني احساسوو. پر نيمه وجداني اصولود ولاړ د ذهني څرک تر سترگو کېږي او ددې سره بل اړخ يې له انسانيت سره پر بې علاقه گۍ ولاړي دي، چي انساني ارزښتونو ته کومه ترجيح نه ورکوي. دا ډول افتراق، رخښند وهلو ناوړه بېلتون د دين او دنيا تر منځ په ښه کوي، چي اوس يې هم په ډېرو انساني ټولنو کې صورت نيولی دی، چي علتونه يې درېښتوني عيسويت نه، بلکې د بندگانو لخوا په وضع سوي عيسويت کې ښکاري.

دا يوازي د الهي دين تگلاره ده، چي د کائناتو علاقه د هغوی له خالق ﷻ سره ساتي او د انسانيت د مقام سرچينه په کائناتو کې ثابتوي په پوره ډول د انساني وجود غايه پلي کوي دا ښکاره کيږي چي د همدې ډول اړيکو ثبوت همدا اسلام دی.

راتلونکې د اسلام ده

هغه اړیکې چې د انسانیت د مرتبې ډول او ځای د رښتینو حقیقتونو سره په لاس راکوي، اساس او منشا یې له سره څخه جوړښت او منظم والي وړېښي او له همدې امله د خپلو حقوقو په لاسته راوړنه سره داسې توکي او وسائل په وجود راوړي، چې به یې د خپلو حقوقو تر څنګ د نورو حقوق هم پېژني چې په دې سره د خپل هدف تر پراوو ځانونه رسوي او د الله ﷻ رضا تر لاسه کوي د دنیا او آخرت چارې په نیکمرغه کېږي.

همدا خبره ده چې؛ هر دین چې د الله ﷻ له لوري را لیږل سوي وي، د هغې عقیدې اومفکوري اساس او اعتقاد و انسانانو ته ورکوي، چې د وجداني ژوندانه نظام او د عملي ژوندانه نظام ترمنځ پېوستون موجود وي.

د الله ﷻ دینونه د دې له پاره انسانانو ته راغلي چې انسانیت د الله ﷻ و لورته راوبولي او د ژوندانه د چارو له پاره د یوه منظم ژوندانه پر لوري ګامونه واخلي. هغه چې الله ﷻ ورته ټاکلي وي. ترڅو د بشر او د هغه د ضمیر ترمنځ پر حقایقو تمرکز، وجدان، عمل، فرهنگ او د فطرت د قوانینو تر منځ هماهنگي را ولي.

اسماني دينونه درخښد له پاره نه دي نازل سوي

هر دين چي د الله ﷻ له لوري را نازل سوي دى، ددې له پاره دى چي پر خپل وخت او زمان د مخکي پر مخ پلى سي او انسانان پخپلو اعمالو او افعالو کي د الله ﷻ د الهييت تابع سي . نه ددې له پاره، چي د انسانانو په فکرونو کي په شعوري ډول موجود وي . د مغز په يوه کنج کي يې ځاى نيولي وي، خود عمل په ډگر کي يې هيڅ نه وي په اخلاقي او سلوکي ډول د روح په افسردگۍ اخته او کومه عملي برنامه نه لري، خو په محراب او ممبرکي يې خپروي او خلگ يې له فرامينو خبروي او د همدې انسانانو ژوند په يکنواخته او شخصي انحصار کي را گيروي .

الله ﷻ پخپل کلام قران کریم کي فرمائي .

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ

ژباړه: موږ هيڅ يو رسول نه دى لېرلى، خود دې له پاره چي د الله ﷻ د اذن پر بنسټ له ده څخه اطاعت وسي .

تورات هم مخکي را نازل سو، چي په هغه کي ډېري زياتي د ژوند او عقيدې لار ښووني نغښتي وې، ولي د هغه کتاب امرمنونکي بيرته ياغيان سول او عملي برنامې

راتلونکي د اسلام ده

ته يې غاړه نه کښېښووله، يوازې يې پر وعظ او نصيحت
اتکاء وکړه سره تردې، چې الله ﷻ دوى ته امرکړى
وو، چې يوازې ځانته د وعظ اونصيحت لاره غوره نه کړي .

داکيفيت المانى عالم «فراسينو» پخپل نظرکي
داسي څرگندوي: ((انسان بايد يوازې په روحي چاپيريال
کي را گېرنسي يوازې هغه شعير و انوري چې په
عبادتي ځايونوکي يې لولي))

الله ﷻ فرمايي :

إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ
الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا
اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشَوُ
النَّاسَ وَاخْشَوْنَا وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِنَا ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ
بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ (٤٤) وَكُتِبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا
أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذْنَ
بِالْأُذْنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ
كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ٥

ژباړه :بېشكه چې تورات موناظرل كړى دى، په

هغه كي لارښوونه او رڼا ده د(بنې اسرائيلو) رسولانو چي
دالله ﷻ فرمان ته غاړه ايښې وه په هغه كي به يې يهودانو

راتلونکې د اسلام ده

ته حکم کاوه او رباني پوهانو او د يهودو عالمانو هم په دې سبب چي دوی د کتاب په ساتلو گمارل سوي وه او پر حقانيت يې شاهدان وه، نو له خلگو څخه مه وېرېږئ او زما پرايتونو لږه بيه مه اخلي او څوک چي په هغه شي چي الله ﷻ نازل کړي دي حکم ونه کړي نو هم هغوی کافران دي او هغوی ته مو دا ليکلی وو چي دنفس په بدل کي نفس او سترگه دسترگي او غوړد غوړ او غاښ دغاښ ، او پر ټپونه يو دبل په بدل کي قصاص کېږي، څوک چي له قصاص څخه تېر سو دغه تېرېدل دهغه دگناهونو کفاره ده او چاچي په هغه شي چي الله ﷻ را نازل کړي دي حکم ونه کړي نو هغوی ظالمان دي.

قرانکريم د تورات د شريعت يومثال فرمايلي دی چي ډېري نقطې په هغه شريعت کي ځای کړل سوي دي. د هغه په وسيله موسي (ع) او تر هغه وروسته د بني اسرائيلو ټولو نبیانو په وروسته په پر له پسې قرنونو کي خپل عملي ژوند ور څخه تنظيم کړئ وو. وروسته عيسي (ع) له ځانه سره شريعت راوړ . وروسته دا عيسي (ع) چي الله ﷻ و اسرائيلو ته را استولي وو همدا علت وو، چي هغه په ډېر لږ تو پير سره تورات ومنې ځيني سختي برخي يې د يهودو له اوږو پورته کړلې. هغه څه چي د يوه چا له پاره

راتلونکې د اسلام ده

به يې جزا ټاکله په دوی يې په کفارو ومنله، په دې اړوند قرانکریم داسې اشاره ورته کوي .

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ
وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ
الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِبَغْيِهِمْ وَإِنَّا
لَصَادِقُونَ ٦

ژباړه : اوپر يهودو مو هر نوک لرونکی حرام کړی
و او د غوايي او مېږو څخه مو پر دوی حرامي کړي وې، خو
هغه وازده (وازگه) چي د دوی پر شاگانو وه يا ددوی له
هډوکو سره گډه وه . دا په حقيقت کي هغه جزا وه، چي
دوی ته مو د دوی دسرغړوني له امله وکړې او بېشکه،
چي موږ رشتيا ويونکي يو .

د عیسی (ع) په توسط چي شریعت ترمیم سو نو د
انسان د پاره يې د یوه حکومتي نظام په شکل صورت
ونیوئ.

وَقَفَّيْنَا عَلَى آثَارِهِم بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِّمَا
بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا
لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ

راتلونکې د اسلام ده

(٤٦) وَلِيَحْكُمَ أَهْلَ الْإِنجِيلِ بِمَا أُنزِلَ اللَّهُ فِيهِ وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ
بِمَا أُنزِلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ^٧

ژباړه: او تر هغه (ابراهيم ع) وروسته مو د مريمي
زوی، د هغه څه د تصديق کوونکي په توگه در ولېږئ، چي
د ده څخه پخوا راغلي (تورات) څخه عبارت دی او هغه مو
ته انجيل ورکړ، چي په هغه کي لارښوونه او رڼا وه او هغه
څه ريښتونونکي دي ستاسي په وړاندي هغه تورات دی او
د ځان ساتونکو (متقيانو) له پاره لارښوونه او پند وو او د
انجيل څښتنان دي په هغه څه حکم وکړي، چي الله په
انجيل کي رانازل کړي دي څوک چي په هغه څه حکم ونه
کړي، چي الله نازل کړي، نو دغه کسان بدکاران دي.

د تيرو دينونو ځای ناستی او بشپړه دين «اسلام»

له دې څخه وروسته محمد ﷺ په اسلامي شريعت
مبعوث سو. د اسلام څخه مخکي اسماني شريعتونه، چي
له ده مخکي را نازل سوي دي رسول الله ﷺ يې نه ردوي،
بلکي د هغوی تصديق کوي او له هغوی څخه دفاع کوي
په همدې بنسټ د اسلام پيغام د ټول انسانيت له پاره دی
اسلام دين ورستی دين دی، د خپل جامعيت او کليت پر
اساس يې د نورو دينونو انتساخ منځته را وړی دی. د اسلام

راتلونکي د اسلام ده

په رڼا کي انسان ته د هدايت، رشد او پرمختگ لاري ښوول
سوي دي.

د اسلام په دين کي هر هغه نقطه بيان سوي ده،
چي د انساني ژوندانه ټول اساسات پکښي روښانه کيږي
کوم خلگ چي يې پيروي کوي. هغوی د ناپوهۍ او
جاهليت له تور تمونو رادباندي دي مطيع او د الله ﷻ د
امر وړونکي دي. څنگه چي ښايي اسلام يې په زړه کي له
الله ﷻ څخه ويږه ور اچولي ده په دې کړني سره الله ﷻ
هغوی ته ښکلی ژوند ور کړی دی.

الله پاک په دې اړوند فرمايي:

وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا
تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً
وَمِنْهَا جَا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي
مَا آتَاكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ (٤٨) وَأَنْ احْكُم بَيْنَهُمْ بِمَا
أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ
مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ

راتلونکي د اسلام ده

بِبَعْضِ دُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ (٤٩) أَفَحُكْمَ
الْجَاهِلِيَّةِ يَبْتَغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ^٨

ژباړه: اوتاته مو په حقه کتاب نازل کړی دی . دا کتاب د هر هغه کتاب تصدیقوونکی دی چي له ده څخه مخکي و او د هغه ساتونکی دی نو د دوی تر منځ په هغه څه چي الله نازل کړي دي حکم وکړه او د هغوی د ریښتو حکمونو په بدل کي چي تاته راغلي دي د دوی د نفساني غوښتنو پیروي مه کوه ستاسي د هري ډلي له پاره مو شریعت او یوه روښانه لاره وټاکله که الله جلّ اراده کړي وای، نو هرو مرو به یې تاسي یو امت گرځولی وای خو الله جلّ غواړي چي تاسي په هغه څه مو خبر کړي چي اختلاف مو پرکاوه.

او اې رسوله ﷺ!

د دوی تر منځ په هغه څه چي الله جلّ نازل کړي دي حکم وکړه او ددوی د نفساني هیلو پیروي مه کوه او له دوی څخه وېره وکړه هسي نه چي تا تېر باسي او له هغه څه دي واړوي، چي الله جلّ پر تا نازل کړي دي، که دوی مخ واړاوه، نو یقین وکړه، چي ببشکه الله جلّ غواړي چي د دوی د ځینو گناهونو له کبله دوی ته عذاب ورسوي په

راتلونکې د اسلام ده

رشتيا، چي له خلگو څخه ډېر يې بد کاران دي. نو ايا دوی د جهالت د زماني حکم غواړي د يقين کوونکو خلگو له پاره بل څوک تر الله ﷻ ښه حکم ورکولای سي؟

د دې ټولو غټو مذاهبو سربيره هر اسماني دين د واحد او لا شريك ذات ﷻ د منني او پالني په خاطر د ژوندانه لوړه لاره ښوولي ده. له نوح(ع) څخه نيولې بيا تر هغه را وروسته ټول نبیان(ع) د بېلابېلو لارو او شريعتونو په پلي کولو سره د همدې مقصد له پاره په پيغمبرۍ مبعوث سوي وه. سره د دې چي پيغمبران(ع) به په شريعتونو کي کوچني اختلافات وه، خو په تفصيل سره د ټولو شريعتونه له يوې سرچيني خړوبيدل، چي په اصل کي يو شان او هدف وو او د بندگانو له غلاميه د بندگانو ازادول او د الله ﷻ و بندگۍ ته دهغوی دعوت اورا اړول وه.

ترڅو د انساني ژوندانه په مرکزيت کي د کوچنيو کوچنيو خدايانو د ربوبيتونو طلسمونه ورمات او په عوض يې د لوی او بې شريکه الله ﷻ لاره ونيسي، و يوه الله ﷻ ته په بندگي سرخمي وکړي.

دا څرگند حقيقت الله ﷻ په قرانکريم کي فرمايلي دی او د ژوندانه د تر سره کيدو طرزي په اجمالي ډول رهنمايي کړی، خو د الله ﷻ رضا پکښي

راتلونکې د اسلام ده

حاصله سي. د دې ټولو کائناتو خالق هم همدا يو الهی ﷻ ذات دی، چي دکائناتو او انسانيت د ظرفيت د کلييو صلاحيت هم ور سره دی په همدې ترتيب يې ددې وروستي ديني مقام په ټولو دينونو کي څرگند کړي دی، د نورو دينونو تگ او د دې وروستي دين او ساتنه د دوی نور څه دي؟

همدا دين دی، چي د خپلو پيروانو او نورو ناقصو دينونو د پيروانو ته منځ کي يې بيلتون او فاصله ټاکلې ده. الله ﷻ فرمايي:

وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ (۱۰) فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُّكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ (۱۱) لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ (۱۲) شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ (۱۳) وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى لَفُضِّي بَيْنَهُمْ

راتلونکي د اسلام ده

وَإِنَّ الَّذِينَ أَوْثَرُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٌ
(١٤) فَلِذَلِكَ فَادْعُ وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ
آمَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمْ اللَّهُ رَبُّنَا
وَرَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اللَّهُ
يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ^٩

ژباړه : او په هرڅه کي تاسي له (کافرانو) سره
شخړه کوئ، نو د هغه په (هکله) حکم الله ﷻ ته ورگرځئ
دا الله ﷻ زما رب دی یوازي پر هغه مي توکل کړئ او یوازي
هغه ته ورگرځم. د اسمانونو او مخکي پيدا کوونکی دی
تاسي ته يې ستاسي له ځانو نوڅه جوړې گرځولي
دي او هم يې له څارويو څخه جوړې گرځولي دي او په دې
توگه تاسي د مخکي پرمخ زیاتوي هيڅ شی هغه ته ورته نه
دی او هم دی اورېدونکی لیدونکی دی. د اسمانونو او
مخکي کلیاني یوازي ده لره دي هر چاته چي وغواړي
روزي يې پراخوي يايې تنگوي بېشکه چي دی په هرڅه
پوهېدونکی، تاسي ته يې د دين هغه کړنلار ټاکلې ده چي
د هغې حکم يې نوح ته کړی و او هغه څه چي تاته مو وحي
کړې، هغه څه چي ابراهيم او موسي او عسي(ع) ته مو
حکم کړی و چي دين ټينگ کړئ او په هغه کي اختلاف مه

راتلونکي د اسلام ده

کوی مشرکانودا خبره چي ته يې وربولي ترپام بده راغلي ده . الله ﷻ هرڅوک چي وغواړي ځانته يې غوره کوي او هر څوک چي هغه ته مخ ورواړوي هغه ته لارښوونه کوي . او دوی اختلاف ونه کړ خو وروسته له هغې چي پوه سول هغه هم دهغه تيري له کبله چي پخپلو منځو کي يې کاوه که ستا رب تر مخه دانه وای ويلي چي تر ټاکلي نېټي پوري دي پرېکړه وځنډول سي هرو مرو به د دوی په منځ کي پرېکړه سوې وای او بې شکه هغه کسانو ته چي تر دوی وروسته کتاب په ميراث ورکړل سوی دی هغوی د هغه له پلوه هرو مرو په اندېښمنوونکي شک کي لوېدلي دي، نوله همدې کبله دوی د اسلام دين ته راوبوله په هغه توگه چي مامور کړه سوې يې ټينگ اوسه د دوی او د غوښتنو پيروي مه کوه او ووايه په هر هغه کتاب چي الله ﷻ را لېرلی دی ايمان لرم اومامور سوې يم چي ستاسي په منځ کي عدل وکړم الله ﷻ زموږ رب هم دی او ستاسي رب هم موږ ته خپلي کړني دي او تاسي ته هم ستاسي کړني دي موږ هر يو به دخپلو کړنو پايله ووينو زموږ اوستاسي ترمنځ د کوم سند د راوړلو اړتيا نسته الله ﷻ به موږ يوه ورځ را ټول کړي او يوازي ده ته بيرته ورتگ دی .

د شعیب (ع) قوم او د مدین د اوسیدونکو په اړوند چې څه په قران کریم کې ذکر سوي دي. په هغه ذکر کې د عملي ژوندانه قوانین بیان سوي دي په نوموړي قوم باندې اعتراض هم په همدې بنسټ وو چې هغوی د خپل دین والا او واحد ذات نه سوای درک کولای، چې د یو جامع ژوندانه د نظام اساس یې ورته ټاکلی وو یوازې قلبی ارادې او د شعارو ادا کول په عبادت خانو او مسجدونو کې محدود نه دي، د مخکنیو دورو سره سره د مدین د خلکو د دین خیالي اټکل د نوموړو جهالت نه سوای پورته کولای، ځکه نوموړي د مخکنیو خلکو سره یو شان وه.

وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ وَلَا تَتَّقُوا الْمَكِيلَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أَرَاكُمْ بِخَيْرٍ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُحِيطٍ (٨٤) وَيَا قَوْمِ أَوْفُوا الْمَكِيلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ (٨٥) بَقِيَّةُ اللَّهِ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ (٨٦) قَالُوا يَا شُعَيْبُ أَصْلَاتُكَ تَأْمُرُكَ أَنْ نَتْرَكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ ١٠

راتلونکي د اسلام ده

ژباړه: اود مدين قوم ته مو د دوی ورور شعیب لېږلی وو . ده وویل اې زما قومه!

د الله ﷻ عبادت وکړی تاسي ته له هغه پرته بل د عبادت وړنسته او پیمانه او تله مه کموی بېشکه چي زه ستاسي شتمن وینم او بېشکه چي زه پر تاسي د چاپېرېدونکي ورځي له عذابه وېرېږم او اې زما قومه!

پیمانه او تله په انصاف سره پوره ورکړئ خلگو ته د دوی شيان مه کموی او په مخکه کي فساد ته لاس مه اچوئ. که مومنان یاست د الله ﷻ درکړې زېرمه ستاسي له پاره غوره ده په هر حال زه ستاسي ساتونکی یم. د شعیب قوم وویل: اې شعیبه!

ایا ستا لمونځ تاته حکم کوي چي موږ هغه څه چي زموږ پلرونو د هغه عبادت کاوه پرېږدو؟

او په خپلو مالونو کښي لکه چي غواړو تصرف ونه کړو؟ یوازي همداته لوړ ظرفی اورښتونی انسان پاته یې .

همدارنگه قران کریم همدا حقیقت بیا ښکاره کړي

دی لکه صالح(ع) چي خپل امت ته فرمایلي وه.

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرَ
الْمُسْرِفِينَ (١٥١) الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ١١

راتلونکې د اسلام ده

ژباړه: نو له الله ﷻ و وېرېږئ او زما پيروي وکړئ او دهغو خپل سرو خلگو پيروي مه کوئ، دهغو کسانو چي په مخکۀ کي فساد خپروي او اصلاح نه کوي.

د الله ﷻ پاک کلام قرآنکريم په بل ځای کي د ټولو انبياؤ فرائض، مقاصد او اهداف په کلي توگه تعينوي. يعني کله چي د يوې ټولني د خلگو تر منځ کومه ترپگني را منځته سي او يائي تر منځ شخړي موجودي وي، نو همدغه الهي کتاب او نبوي شريعت يې تر منځ د يوه فيصله کوونکي قوې په توگه رول لري .

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ مُنْشَرِينَ وَمُنْذِرِينَ وَأُنْزِلَ مَعَهُمُ الْكِتَابُ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ^{١٢}

ژباړه: خلگ دپيدايښت په پيلامه کښي يو ملت و، وروسته له هغه الله ﷻ نبیان (ع) د زيري ور کوونکو او وېروونکو په توگه ورته راوېږل او له دوی سره يې کتاب په حق سره نازل کړ، چي نبیان د خلگو تر منځ په هغه مسئلو

^{١٢}(٢١٣)البقره

راتلونکې د اسلام ده

کي چي شخړي يې پکښي کړي دي حکم وکړي او يوازې هغو کسانو پکښي شخړي وکړې، چي ورته کتاب ورکړل سوئ و وروسته له هغه چي څرگندي نښانې ورته راغلي وې دغه کار د سرکښۍ له کبله، چي د دوی تر منځ را پيدا سوئ وو سرته ورسېد، نو الله پخپله اراده مومنانو ته ددوی د شخړو پروخت د حق لوری وښود او الله ﷻ هغه څوک چي وېې غواړي پرسمه لار روانوي .

دا بحث د الله د پيغمبرانو فرضيتونو ته د مسئوليت تر سره کيدو ته د پای ټکي ږدي يعني الله ﷻ مقصد د دين په هکله ټاکي. هغه دين چي د الله ﷻ له لوري د ژوندانه اساس غوره سوئ دی په لنډ ډول له دې بحث څخه بېله دې چي دين يو حقيقت او واقعيت و بولو، د ژوندانه حاوي يې و بولو او د ژوندانه د اړتيا دپوره کولونظام يې و بولو؛ دبل څه مفهوم نه سوځيني اخيستلای

که چيري هغه قوانين او انديښنې چي د دا ډول حقايقو په پلي کولو او د هغو پر تنظيم ونه توانيږي ، نو داسي نظام به يوازي، پر اعتقاداتو ولاړ وي چي فصاحت، د کائناتو حقيقت، د هغوی رابطه د هغوی له پيدا کوونکي سره اړيکه او په هغه کي د انساني مقام منزلت د انسانيت

راتلونکې د اسلام ده

هدف او د هغوی د اصولو نوعیت روښانه وي په لاس نه راکوي.

که د انسان او الله ﷻ تر منځ اړیکې وي، یا د انسان او کائناتو ترمنځ اړیکې وي او یا په یو چل د چلونو د بشر او مخلوقاتو تر منځ وي که چیرې تصور او مفکوره هر اړخیزه او بشپړه نه وي او د الله ﷻ له دین څخه یې سر چین نه وي اخیستې نو دادین نه دی ، بلکې دا یوه نفسي غوښتنه ده چې خلگو د دین په نوم یې له ځانه سره ساتلې ده. دا یوه نا پوهې ده چې الله ﷻ یې په وړاندې اسماني دین د همدې له پاره را نازل کړی دی، چې انسان د جهالت او تورتمونو له تاریکو څخه راباسي او د نیکمرغۍ لوړو درجو ته یې ورسوي. که د انسان بندگي د الله ﷻ له خوا د تعینو سوو اموراتو او فرضیاتو پر افق برابره نه وي، نو دا بندگي د انسان لخوا و الله ﷻ ته نه ، بلکې د بندگانو لخوا بندگانه ده .

هر الهی دین په خپل وخت او زمان کې د دې له پاره را نازل سوي دی چې انسانانو ته یې له خطراتو څخه نجات ورکړي. د خبرو د اوږدوالي له پاره نه غواړم لیرې ولاړ سم، ولي که د اړو پایانو تر منځ مناقشات او ستونزي موجودې نه وای. د دولت او دین تر منځ بیلون نه

راتلونکې د اسلام ده

واي نو څرگنده وه، چي د يهودي او عيسوي رهبرانو، همدا شان دپاپانو او سلطنتي کورنيوتر منځونو به دتېرو پېړيو ترپگنۍ شاهداني نه وای. لازمه ده چي پر هغو واقعيتونو باندي په سر بيرن ډول رڼا واچوو، چي الله ﷻ زموږ مقدس دين او تاريخ ژوندی ځني را ساتلی دی، خو موږ بدبختي پخپلو لاس له اروپا څخه اسلامي نړۍ ته را وارا ده کړې ده .

د دين او دنيا تفکيک «بېلوالی»

تفکيک د دين او مزاج په وړاندي يوه بېلوونکې کړنه ده، چي په ژوندانه کي د الله ﷻ پرستۍ په اصولو کي امکان نه لري، د ژوندانه په مختلفو گوښو کي، د عبادتي شعايرو د هغوی څرنگوالي په اخلاقي او وجداني اړخ کي په يوه چاپېره دايره کي را ايسار دي او د باندي ئې د وتلو لاره نه لري الله ﷻ دا ده تفکيک اړخ د ژوندانه په ډېرخوارځواک حالت کي بللی دی. که د انساني ژوندانه ټولي برخي چي د انساني معبودانو تابع سي او خپلي نفسي غوښتني د الله ﷻ د امر څخه ماسيوا د نوموړو معبودانو د لاري تابع وگرځوي. د نفسي خواهشاتو پر لاره ولاړ سي او د ژوندانه اصول او قوانين د بندگي امرپه چوکاټ کي وضع کړي، نو هلته به انسان خپله د خوارۍ او

راتلونکې د اسلام ده

ذلت په لومه کي را گېر سي د اسلام فطرتي دين د داډول کړنو سره مخالف دی، چي د دنيايي ژوند پريکتازي بسنه وکړي او يا دا چي يوازي انسانان د اخروي ژوند، اخروي خلاصون او جنت ته د داخليدو په موخه لاره خپل کړي. په دې سره انسان نسي کولاي سي چي د الله ﷻ له لوري له ورکړل سوو نعمتونو څخه په ژوندانه کي د هغه د ښه تېرولو له پاره گټه پورته کړي.

هغه مسئلېتونه، چي د مخکي پر مخ يې انسان ته د خلافت کولو په موخه ور سپارلي تر سره نه کړي. هيڅ وخت مخکه د اسلام په دين کي نه شامليري، په کولو سره به يې انسان خپل ځان د کوچنيانو د بازيو د شيانو په توگه و کاروي يا يو څو مراسم وي چي د ژوندانه له اسلوبو سره تړاو ونه لري.

که دين د کوچنيانو د بازيچي په شکل سي، نو ښکاره به وي، چي هغه بېله د خدا وړ بل شی نه دی. موږ دا پوښتنه کوو، چي دا مفکوره چيري او له چاسره ده چي د دين او انساني ژوندانه تر منځ يو تفريق منونکي، نا مطلوب او نا خوښه منطق را منځته دی؟

په عمومي اوضاع کي د دين او دنيا تفکيک يو ناخوښه او تير ايستونکي کړنه ده. د همدې اوضاع پيلامه

راتلونکې د اسلام ده

لمړۍ په اروپا او بيا وروسته يو په بل پسې ټولي نړۍ ته وغځېده غرب او غرب پلوه هيواد ونه ددې لامل سول، چي د انسانانو په وړاندي ظلم کولو دروازه ور خلاصه کړي.

کله چي انسانان د الهي ﷻ نظامونو څخه مخ اړوي بله لاره نسته بېله دې، چي انسانان دي د بنده د بندگۍ لاره غوره کړي او بېله فلاکت او بدبختيه دي بل څه ځانته غوره کړي او د راتلونکي له پاره د خپل ځان له پاره مسئوليتونه او مشکلان وزيروي. لکه څه ډول چي يهودي حکمرانانو، او رومن حکمرانانو د سوريې پر مخکه دا سى نظام جوړ کړي وو چي عيسى (ع) يې (ددوى په اصطلاح) په دارو ځړاوه او د مسيح (ع) د قتل دوسيه يې په پوره برياليتوب سنجولې وه حال داچي الله ﷻ هغه پخپل حکمت سره اسمان ته و ځيژاوه

کله چي ددوى په اصطلاح پر دارکوم شى وځړول سو. د مسيح (ع) د پيروانو او يهودو تر منځ پخپله وحشتناکه کش ماکش را منځته سو. د عيسويانو او يهوديانو تر منځ د نفاق زړى د هغوى په زړونو کي شين او ترمنځ يې د نفرت، سپکتيا او بدبينۍ زوني په زړونو کي راشنې سوې.

يهوديان له عيسويانو او عيسويان له يهودانو بېگانه سول. حال دا چي د عيسى (ع) بعثت ددې له پاره وو چي

راتلونکي د اسلام ده

په يهوديت کي ترميم راوړي او دواړو تېروته ته حقيقت لاره وښوي، تر دې را وروسته د رسول الله ﷺ په راتگ کي د روحانيت تجديد، تمدن او اخلاق هم شامل وه، ولي د عسي(ع) د پېروي څخه د مخ اړوني پر بنسټ په پايله کي يو طاغوتي نظام را منځته، چي بيله ستونزو او غمونو څخه [بل څه نه درلودل په هغه صورت کي انسانان يوه او بل ته ضرر رسوونکي وه.

هر اسماني دين د دې له پاره نړۍ ته راغلي، چي ټولي دنيايې چاري پخپل چاپېر کي وساتي . يهوديت راغلي د دې له پاره چي بني اسرائيلو ته اسانتيا برابره کړي تر يهوديت وروسته عيسويت دين د دې له پاره راغلی چي تير يهوديت ترميم او د ژوندانه له پاره اساسي نظام جوړ کړي، ولي يهودانو نصراني نظام ونه مانه ، د هغه حقيقت او ترميم يې هم ونه زغمئ هغه، چي مسيح(ع) ته د الله ﷻ له لوري رانازل سوئ دين وو قران کريم يې داسي تشرېح کوي:

وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَلَأَحْلَلْ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا.

ژباړه او زه د هغه تورات ريښتونونکي راغلی يم ، چي زما څخه پخوا وو او د دې له پاره، چي ځيني هغه شيان درته

راتلونکې د اسلام ده

حلال کړم، چي پرتاسي حرام سوي وه اوتاسي ته مي ستاسي د رب ښکاره معجزه راوړې ده، نو له الله ﷻ څخه ووېرېږئ او زما خبره ومنئ. ۱۳

په دې ترتيب سره يهودانو د عيسي (ع) د بلني او دعوت په وړاندي مخالفت وکړ. داسي دعوت چي د پاکی، نفسي تزکيې، روحانيت او سلامتيا دين وو همدا علت وو، چي يهودانو د خپلو ظاهري کړنو په قيد کي خپل پخوانيو مذهبي مراسمو ته تر عيسويت تر جيح ورکوله. زړونويې له تقوا سره کومه اړيکه او مينه نه درلوده.

کله چي د يهودانو او نصرانيانو د مخکښانو تر منځ د کينيې او عداوت فضا را منځته سوه د عيسويانو کتاب انجيل د يهودو تر کتاب تورات مقدس شميرل کيدی، خو د هغوی په شريعت کي تورات عليحده وو او د بني اسرائيلو په منځ کي بېله دې، چي يهودي يا نصراني وي هماغه شريعت يې ؤ چي په تورات کي را نازل سوئ وو.

د تورات او انجيل په تجزيه سره عيسويان هم ونه توانيدل، چي د ژوندانه سالمه برنامه ولري او يوه منظمه تگلاره دي د ژوندانه له پاره غوره کړي، يوازي عقيدوي صېغه وه، چي له دوی سره پاته وه، که نوموړو عملا روی

راتلونکې د اسلام ده

کارکړی وای د دې امکان ډېر وو چې د نوموړو د ژوندانه په عملي او عقیدوي اړخونو کې زیات پرمختګ سوی وای او د کائناتو په جهان کې انسانانو خپل ځانته ځلیدونکي ځای غوره کړی وای.

داسې هم کېدله؛ په کائناتو کې د انسانانو د ژوندانه حقیقي ځلا تشریح او د هغې توضیح به د یوه ټولنیز عدالت له پاره یوه اړینه برنامه وای دا پخپله د ټولنیز نظام له پاره ټولنیز ژوند اساس وو همدارنګه که د عیسویت مفکوره عیسویانو پر خپل اصلي اساس پاته کړې وای. هغه چې د لوی الله ﷻ له لوري پر عیسي (ع) د دوی د سریتوب له پاره را نازل شوې وه. ډېر احتمال ددې وو چې په موسوي شریعت کومي برخې چې په تورات کې وې او یهودو د هغوی په عملي کولو کې د ځانو له پاره د تکالیفو اسباب بلل او یا هغه حکم، چې دوی پخپله په موسوي شریعت کې له ځانه وړ اچولی ؤ او یا یې عمل په کاوه د ځانونو د آرامۍ له پاره به یې بیا د عیسي (ع) د شریعت پر لوري را مخ کړي وای او له دواړو څخه یې یو مخلوط شریعت جوړ کړی وای.

داسې ونه سول حال داچې د پېښو په جهان کې هغه څه پېښ سول چې: یهودو او د سیمې رومي بت

راتلونکې د اسلام ده

پرستان د عیسی (ع) د حواریونو پر خاوره مسلط وه . پر نوموړو حواریونو بیچاره گانو د خپل استبداد او ظلم پرته بل کار وانه خيست او هغه بیچاره گان یې دې ته اړيستل، چي په ښکاره د عیسویت د تبلیغ پروسه پر مخ بوزي او دا لاره ځانته د نجات یو رونق وبولي.

هغوی چي په مخفیانه ډول یې د عیسویت د تبلیغ لاره په ډېر سرعت سره پر مخ بېوله د انجیل د نصوصو په رڼا کي یې پوره تغیرات په عملي ژوندانه کي ثابت کړل. پردې بنسټ چي وخت او زمان ، د دعوت پرله پسې والی د حقیقي عیسویت پیژندنه او د هغه عملي کول یې په رښتوني توگه مدنظر ونه نیول تر هغه چي د انجیل راویانو د عیسی (ع) رښتونی ژوند لکه څه ډول چي ښائېدل هغه سي یې نه عملي کاوه او نه یې کټ مټ رانقلاوه ، نو یې پردې بنسټ ځيني خیالي نظریات په انجیل ورگډ کړل او هر انجیل یې تر ډېره له خپل اصلیت څخه په مغایرت بل بندگي انجیل ټولني ته وړاندي کړ.

په همدې بنسټ د انجیل په اصلیت کي پخپله د عیسوي راهبانو تر منځ ضد او نقیص مسائل د هغوی د اختلافاتو لامل و گرځیدل . په پایله کي د یوه په عوض څو انجیله په وجود راغلل په دې څو انجیلونو کي د

راتلونکې د اسلام ده

عيسى(ع) د ژوند په اړوند بېل بېل نظريات واقع او عيسوي ټولنې ته وړاندي سول. د دې انجيلونو ځينې برخې پخپله د عيسى(ع) د خپلو خبرو څخه دوى جوړې كړي وې د هغه اياتونو په عوض چې د الله ﷻ له لوري ورته راغلي وې پكښې ځاى كړل.

د تثليث د مفكورې باني «سینت پال» پولوس

څو متعدد انجيلونه چې د ژبو پر سر حسابېږي د عيسى(ع) له زمانې څخه يوه پېړۍ په دننه كې جوړسول. د عيسوي مورخينو د اروايتونه را وړاندي كړي دي چې تر منځ يې د ۴۰ او ۶۴ ميلادي كلونو په لړكې ډېراختلافات وه. په همدې بنسټ څوك نسي څرگندولای چې د انجيل اصلي ژبه كومه ده؟ بلکې د اصلي ژبې په عوض يې ترجمې ژباړې لوستونکي په لاس كې لري. د پولوس^{۱۴} ((سینت پال)) په واسطه د اروپا په نړۍ كې د عيسويت دين خپور سو. نوموړي د عيسوي دين د قبلیدو تر مخه دبت پرستۍ دين چله په غوړ وو. هغه هيڅكله له عيسى(ع) سره ملاقات نه وو كړي او نه يې له هغه څخه

^{۱۴}د معاصر سياسي مكتب مبداء (Poli...) حروفو سره كيږي هم د سينت پال پولوس د نامه سره تړاو پيدا كوي او دامدرک په لاس راكوي چې د politics, police, policy و.... كلمات له پورته نامه څخه مشتق سوي دي. قرآن مل

راتلونکې د اسلام ده

کوم تعلیمي هدايات اخیستي وه. پو لوس د یوناني فلسفې او بت پرستی نظریات د مسیحیت په دین کې داخل کړل او په اروپا کې یې د هغو په خپرولو پیل وکړ .

همدا لومړۍ بدمرغي وه، چې د اروپايي نړۍ د عیسویانو په برخه سوه او په هغه لمړیو وختو کې یې انجیل تحریف کړ. د عیسی (ع) د ژوندانه اړخونه یې بېله عوضه د خلگو د پیروۍ بنسټونه و بلل.

پولوس له لمړي قرن څخه د متعددو مجلو په خپرولو لاس پوري کړ، چې د دیني او فلسفي منطقو په اساس یې کښلي وې . هغه دین د خپل اصلیت څخه مخ بیرته د فلسفې خواته واړاوه او دې لوري ته د ور اړولو مبلغ وو. هغه به هر وخت ویل «عیسی (ع) هر وخت د الله جل جلاله راسته اړخ ته قرار لري» پولوس خپلو پیروانو ته توصیه کول، چې کلمه له خپله ځانه سره ووايي او د ځان د بڅښي او نیکمرغۍ د غوښتنې له پاره مسیح ته رجوع کوي. هغه به د نورو نبیانو په پرتله عیسی (ع) ته ترجیح ور کوي. ورته ویل به یې کله چې تاسو عیسی (ع) ته مراجعه وکړی. هغه په دې خبره ډېر خوښېږي .

په همدې بنسټ به یې ویل : «الله زما سیوع مسیح دی» (العیاذ بالله) او زه «پولوس» رسول سیوع

راتلونکې د اسلام ده

مسیح یم، چي په دې نامه سره یې ځان ملقب کړی او پیغمبرۍ دعوه یې کړې وه.

کله چي د پولوس نظریه مخ پر خپریدو او د عیسویت په نوم بلنه یې په خلگو کي عامه سوه. خلگو په ډېره تیروتنه نوموړی د عیسویت یو پیاوړی مبلغ تلقی کړ او له هغه به ډېر خوښېدل^{۱۵}.

د پولوس په وړاندي عکس العمل

کله چي رومي واکمن «قسطنطین» د عیسویت دین ومانه خلگو دا گمان کاوه، چي د دې دین رښتینولي پردې ثابت سوه، چي دین اوس په دولت بدل سو. د یوه دولتي قوت په توگه به د نړۍ پرمخ ډېر ژر خپور سي حال داچي د اتازوني په نوم یوه مفکر پخپل اثر (دین او علم) کي په دې هکله ویل: «د عیسویت په صف کي د منافقینو نفوذ د بت پرستۍ مکروب را داخل کړی دی. دا منافقین د لوړو هدفونو د ترلاسه کولو له پاره د رومي دولت واک غواړي، چي په لاس کي یې وساتي او د قوم له پاره یو خطرناک او شر اچوونکی بدیل په وجود راوړي، چي وروسته به جبران نه منونکی تاوان پېښ کړي»

^{۱۵} ماخذ: د محمود عباسي اثر ((الله)) ۱۶۹ مخ

راتلونکې د اسلام ده

يو علت يې له دين څخه د خلگو نه اگاهي وه او په دوهم اړخ کي د داسي منافقانو د منافقت اجرائت وه، چي د پولوس په وينا د خپريدونکي دين سره يې مخلصانه علاقه نه درلودله او قسطنطين يې ددې ناپوهۍ د لومي ښکار باله هغه داسي څرگندوله: « هغه د ژوند په جريان کي يوه ناحقه لاره نيولي ده، چي د ژوند په وروستيوکي څرگنده سي » هغه دين ته کومه اعتنا نه کوله او د ژوند وروستي کلونه يې په بي دينۍ کي تېر کړل.

که څه هم په دا وخت کي عيسويت دومره پياوړی سوئ وو، چي هر عيسوي ته د لاري مشال وو او د قدرت تر گډيو يې رسولئ وو، خو پردې وړتوانېدۍ، چي د عيسوي اروپا واک پخپل لاس کي واخلي او خپل پخوانی هدف يعني د بت پرستۍ نظام را منځته کړي ((د پولوس واک ته نه رسيدل ددې لامل سوه، چي د عيسويت او بت پرستې له گډون څخه يو نوی دين په جود راوړي)) عيسويت او بت پرستي يو له بله سره همنظره سول، هغوی هم د مسيح (ع) مجسمې د مکې د مشرکينو غوندي دخپلو ځانونو معبودان گرځولي وه.

د اسلام او عيسويت تر منځ هم ډېر تفاوت په دې خبره کي موجود دي، چي اسلام په قطعي ډول د خود

راتلونکې د اسلام ده

پرستی. مفکوره نه مني. واک ته د رسیدو سره سم نوموړي واکمن، چي یوازې یې د پیسو د بندګۍ پر ثروت باندې عقده درلوده. په دې وخت کې یې دې ته اړتیا نه درلوده، چي د کوم مذهب لاره ونیسي هغه د خپل سلطنت د ساتنې او سرور زیاتونې له پاره حتی د عیسویت او یهودیت په یو والي چندانې باک ونه کړ. هغه یو والی چي د یهودیت او عیسویت تر منځ باید راغلي وای تیر سو. کوم اثر یې پاته نه سو کڼې عیسویان امیدوار وه، چي یوه داسې پېښه باید وسي چي ((تورات او انجیل یو ځای والی)) د یوې تعلیمي برنامې په لړ کې یو منظم او نوي رنگ راوړي او په دې سره هغه وروستي خرافات او چټیات د دین د ساحې څخه ووړي، چي د بت پرستی او نفس پرستی څخه یو پاک مذهب را منځته کوي))^{۱۶}

څه ډول چي د عیسویانو غوښتنه وه نوی مذهب په هغه ډول د بت پرستی څخه مصئون وي پاته نه سو. د روان عیسویت په مذاهبوکي د ځان پرستی او ځان پالنې دا ستانونه پاته سول. وروسته یې د خپل منځي شخړو رنگ واخیست او په پایله کې سیاسي،^{۱۷} نژادي ټکر له ورایه په کښي ولیدل سو. د پيروانو په افکارو کې یې د واقعیت

^{۱۶} ماخذ: مولنا سید ابوالحسن ندوي ((د مسلمانانو عروج او زوال)) ۲۴۱-۲۴۲ مخونه

او حقيقت پالني په عوض د سياسي تغيراتو اهداف را ښکاره سول . په عقايدو کي د سياسي تغيراتو پيلامه کښېښول سوه.

«الفرد بتلر» پخپل تاليف سوي کتاب فتح العرب المصر کي ليکي: ((پنځمي او شپږمي ميلادي پيړۍ د مصريانو او روميانو تر منځ د ټکرونو وخت و)). د وهلو او ټکولو دغه اور د نژاد او مذهب تر منځ له اختلافه راپورته سوي وو، چي مذهبي ټکر يې تر نژادي ټکر ډېر زيات وو په دې وخت کي د مذهب (Monotheists) او شاه پرستانو تر منځ لمړۍ ډله، چي له نامه يې څرگنديدل د مذهبي اصولو په برپايه کولو سره د يوې شهنشاهۍ پلويان وو دوی به ويل چي عيسی (ع) د جامع متضادو او مختلفو صفاتو لرونکي وو مصريان «د يعقوبي عقيدې پيروان» خپلي عقيدې ته يې تردې سخته ترجيح ورکوله تصور يې تر تحليل لوړ وو . «تهامس ارنلډ» پخپل تصنيف (عبدالسلام) د مذهبي او سياسي اختلافاتو په لړ کي ځيني نا اټکله ترميمات، بدعتونه او فضيلتونه په مسيحيت کي ليکي:

((قسطنطين د اسلامي فتوحاتو څخه يوه پيړۍ تر مخه د رومي اېراطوري پر جوړېدو برلاسي سوئ وو، ولي د امپراتور ترمپيني وروسته د رومي امپراطورۍ يو والي دې

راتلونکې د اسلام ده

وړې او دا ناممکنه سوه چې يوه متحده مفکوره او منظم استحکام دي پاته سي، ترڅو په بيلابيلو مرکزونو کې د عيسويت واکمنۍ اړيکي يو له بله سره وتړي))

((تر کومه ځايه، چې په «هرقل» پورې يې اړه درلوده، هغه پردې وټوانيد، چې شام «اوسني سوريه» دي په ځان پورې وتړي، د يوه ښه مرکزيت د جوړېدو له پاره ددې پر ځای چې د مشورې لاره يې نيولې وای، په عوض يې د ملک الطوافي لار ونيوله. دې کړنې د سيمې ټوټه ټوټه کېدو ته زمينه برابره کړه. تردې وروسته يوازي د خلکو د تير ايستلو له پاره په مذهبي احساساتو، د ملي حاکميت چوکۍ اشغال وه. هرقل د خپلې دې اشتباه د مخنيوي له پاره ديني عقايد داسې تعبير کړل، چې ده ته يې ډاډ ورکاوه، چې د متحاربو قوتونو تر منځ بايد موانع په وجود راسي، هغه عناد، چې پاڅون کوونکو د رومن کاتوليکو په وړاندي درلود د عيسويان يې د کليسا او عامه حکومت په وړاندي د مرکز جوړولو له پاره تر پايه سره يو نه کړل))

دفطرتونو تجمع

په ۴۵۱ ميلادي کال کې شوري کاليدن اعلان وکړ، چې د عيسی (ع) په ذات کې پوره فطرتونه راجمع سوي دي، يو له دې دوو څخه الهي فطرت او

راتلونکې د اسلام ده

دوهم يې انساني فطرت دی پس له دغه جوړښت څخه دوه جلا جلا خاصيتونه بيله کوم تغير او تبديله باقي پاته سوي دي، چي د مسيحيانو په اصطلاح په يوه کالبت (جسد) کي سره يو ځای دي، چي يو له بله نه سره ليري کيږي. له دې دواړو اقنامو څخه يو د الله «العاذ بالله» زوی او بل روح القدس دی.

ديعقوبی فرقي غبرگون

يعقوبي فرقي له دې اعلان سره سرسختانه مخالفت وکړ هغوی په دې عقیده وه، چي داد اقانيمو مجموعه ده، چي په هغه کي ټول انساني صفات سته، ولي نه سره ویشل کيږي، بلکي يو مرکب صورت يې په وجود راوړی دی. دکاتو لیکو او يعقوبيانو ترمنځ دې اختلافي ټکر دوي پيړی جريان پيدا کړ.

دهرقل مجبوري

د يعقوبيانو ډله په مصر، سوريه او د بازنطيني د سلطنت څخه د باندي يو پياوړي قوت سو. د روم واکمن هرقل هم د يوه مصلحت پر بنسټ د دوی مفکوره پلې کړه اعتراف يې وکړ، چي مسيح (ع) د همدې يوازني خاصيت لرونکی دی. دا خبره هلته وويل سوه چي د عيسی (ع) په

راتلونکې د اسلام ده

اړوند د هغه د بقا مفکوره په دوو فطرتونو کې خپل اوج ته رسيدلې وه.

((دا محطاطانه حرکت يې وروسته له برخورد سره مخ او بيا وروسته پر هرقل تورولگول سو چې هغه د خپل واک د ترلاسه کولو له پاره بې دينۍ ته مخه کړې ده . ملحدسوی دی نوموړی د عذاب مستحق او بايد سزا ورکول سي د انسانانو لخوا په مسيحيت کې د انساني نظرياتو گډون دا پايله ورکړه، چې ريښتوني مسيحيت يې په خرافاتو بدل او له بديو سره يې مخ کړ او د دريم ځل سياسي غلبې تر هجوم لاندې راغلی .

ترهغه وروسته بيا مسيحي دين د نژادي تحريف په نوم د مسيحيت په عقیده کې له سره د ترميم سره مخامخ سو . د مسيحيت د دې دواړو گروپونو تر منځ منځگړو بيا په عيسويت کې عجيب او غريب نوي نقاط شامل کړل، چې نه يوازي د انساني فطرت سره يې اعتقادي اړخ نه نياوه، بلکې له دين سره يې پوره ټکر درلود))

د عيسويت وروستی سرنوشت

کله چې په عيسويت کې د انسانانو لخوا عمومي او خصوصي تحريفات يو په بل پسې داخل سول او هر چا مسحيت د خپل قضاوت پر پرېکړه ترتيب کړ په عيسويت

راتلونکې د اسلام ده

کي داسي څه پاته نه سول او داسي يو استعداد يې نه کړ جوړ، چي د هغه په رهبرۍ کائنات له خپل حقيقت څخه، له حقيقت سره د هغوی علاقه له خپل خالق سره ولري، حقيقت، د هغه صفتونه، هدف او غايه د الله ﷻ و بشر لره تعبير او تفسير کړي.

دا هغه عبارتونه دي، چي بايد ارزښتونه يې په صحيح، بشپړ اوسالم ډول بقا ومومي او پرهغوی د انساني ژوندانه نظام حاکم کړي د معاصر عيسويت په شمول دې ټولو کړو ته عاجز دين وبلل سو.

لا دلته نه دربرو

خبره بايد يوازي د مفکورې پر خرابۍ پاته نسي دې اوضاع وروسته داسي يو صورت ونيوئ، چي د آينده اشتباهاتو او تيروتونو له پاره يې زمينه برابره کړه کليسا کونښن وکړ چي د عيش او نوش له پاره ټولي هغې لاري چاري وتړي کوم چي د روما د سلطنت په حکمرانۍ او د بندگي مسيحيت په غير کي خپل اوج ته رسېدلي وي. غربي عالم درپير پخپل کتاب «د مذهب او ساينس تر منځ جگړه» کښي داسي بيان کړيوه.

((که څه هم د دې کتاب فاضل مصنف د کتاب اصل نوم (الدين والعلم) راوستي دی، خو د نوموړي کتاب

راتلونکې د اسلام ده

اردو ژباړن دا کتاب د (معركه مذهب اورساينس) ذكر كړي
دى . د نوموړي كتاب په پاى كې يې د كتاب نوم په
انگليسي ژبه History of the conflict between
religion and science كښلى دى.

((څه ډول چې ښائيدل رومي دولت په هغه ډول
په نظامي او سياسي ډگر كې پياوړى سو، چې د مذهبي او
عمراني حالت وروسته يې برعكس اخلاقي حالت تر
وروستې ككړتيا پوري رسيدلى وو. د روما د سيمي د
اوسيدونكو عيش پرستي په نهايي درجه كې وه.

هغوى په دې مفكوره وه، چې د انساني ژوند كړه
وره بايد د نهائي عيش او نوش تر سرحده ورسېږي تر څو
پاك سي پاكي د يوه نمكدان پشان ده، چې سترخان ته
نيكمرغي راوړي . كله چې د نفس د نيكمرغۍ سره څوك
ځان عياروي، نو د اعتدال او پاك نفسي څښتن بايد وي،
خو د هغوى د ښكلا له پاره به يې پر سترخان طلائي
غابونه « قابونه » او ظروف، چې په جواهرو به نقش سوي وه
ايښوول. د دوي په چوپړ كې ولاړو رومي گلرخانو، چې
طلائي گېڼې بې په لاسو اغوستي او سرونو را څړولې وې،
د عصمت له طلائي نيكمرغۍ به آزاده وه.

راتلونکې د اسلام ده

دوی ته په خدمت کي وه ، دوی به یې د مخمورو مخورو سترگو او جسمي مدهوشۍ او خمار څخه خوند اخیست . ښکلي جامې، لوی او حیرانوونکي ننداره تونونه به د عیاشیو له جلبوونکو ځلا وو په درلودلو د روما د اوسیدونکو په خدمت کي شپه او ورځ خلاص وه . کله کله به په دې میله ځایونو کي وحشي غوایان د پهلوانانو په څیر پرمیدان په زور از مویلوسول، چي تر څو د یوه د مرگي ځای به یې ور هوار نه کړ، لوبه نه ختمېدله.

دوی داسي احساس کاوه، چي نړۍ د پرستش او لمانځه ځای او یا هم ښکلا او تجمل ځای دی، نور بل ځای نه سته بيله دې د روم له سيمي څخه وي، لهدا د همدې سرمایه داری څخه کیدای سي، چي په هر وخت او زمان کي د ستونزمنو، غریبو او مسکینو خلگو له مجبوریتونو کار واخلي. د رژیم د ناخوښو کسانو د ملکیتونو مصادره کېدل، تر حد زیات محصولات اخیستل، له بیلابیلو ایالتونو څخه د راټولیدو په مصرف د جگړیزو تجهیزاتو رانیول د روما پر سیمه د هغوی زورگیری او پیاوړتیا د هغوی نښي نښاني وې، همدا لامل وو، چي د روما د دولت له ظاهري ښکلا څخه بل داسي نوي څه نه وه . دغو پلوشو ، چي د یونان په قدیمي مدنیت کي یې ظهور کړی

راتلونکې د اسلام ده

او يو په بل پسې موبښتي وي. په همدې زمانه كې د رهبانيت)) وحشي خپه راغله، چي تر رومي بت پرستۍ يې انساني ټولني ته زيات زيان اړاوه. دا يو داسي ډول پدیده ده، چي هم يې د نفسي خواهشاتو له كمندستان سرې ايستې او هم د اخرت پر ورځ انسان شكمن كاوه، چي نه د انساني ژوندانه لاره پكښي وه او هم يې په دنيا كې له انساني كرامته خخه

بس يوازي عابد انسانان په كليساوو كې د راهبانو غلامان گرزيدلي وه. هغه انساني استعدادونه او علمي قوتونه چي غوښتل يې انساني ته د الله ﷻ له لوري د مخكې د خلافت دنده واضح او روښانه كړي، د انسانيت د بقا لاره ثابته كړي. له هر طرفه د انسانانو د تندي د خولو په تويولو او مټو په زور مخكه اباده او سمسوره وگرځوي. داسي نه وسول، بلكې د ځان تحميلونې له پاره يې د بغاوت لاره غوره كړه. هنري او د فضيلت وړ امتيازات يې د رهبانيت په نوم ياد او د الله ﷻ د خاصو نمائنده گانو په توگه ټوله ځانته وگرځول. انسانان يې له عقيدتي مدني اړتياوو په بهانه محرم او وړټول شيان يې انسانيت د ناروا توکو په نوم ابلاغ کړل خه ډول چي بنائيدله د الله ﷻ لاره

راتلونکې د اسلام ده

يې و بندگانوته ونه ښوول. د انساني ژوند توازن يې ورگډوډ کړ

رهبانيت د کومي سوکالۍ له پاره لاره هواره نه کړه او نه يې کوم توازن وساتي، بلکې تر ماضي يې زياته گډوډي را منځته کړه. د «لگام او گسته» ډلو تر منځ چي عبارت له ((رهبانيت د مخکښان او روما عيش پرستان))، خڅه وو ډېر بدلونونه را منځته کړل او عيسويان يې يو په بل سره ووهل رښتيا خبره داده، چي دا دوې ډلې د فطرت له سړک خڅه اووښتي وې. يو پروفيسور پخپل اثر ((تاريخ اخلاق اروپا)) کي د مسيحيت په اړوند داسي شرحه ورکوي.^۴

((انحطاط او اخلاقي فساد و خپل لوړ حالت ته رسيدلى وو، د دربار عيش پرستي، د درباري اراکينو د غلام بچگانو ډېر نيت، د درباريانو د لباس ساز او سامان د زيوراتو او گينو جوش په مستي سره شرنځېدى دا هغه وخت وو، چي له يوه اړخه د نړۍ خلگ د راهبانو خڅه تر پوزي وه او په بل اړخ کي د درباري حکمرانانو تر سختو ضربو لاندې تپيدله. په ښارونو کي، چي د مسيحي زاهدانو او راهبانو حکمراني وه عياشي په نهايت کي قرار درلود^۵ په دې ترتيب، چي رهبانيت د کليسا خڅه سر چينه اخيسته

راتلونکې د اسلام ده

او هغه تصور چي انسانيت ته نیکمرغي ورکوله دکمينی خواته کناره سوئ وو. حال دا چي دين پخپله له دوی څخه بري الزمه وو))^{۱۷}.

د دين په وړاندي د رهبانيت فطرت د يوه ياغي قوت په توگه بغاوت کړی وو. همدا لامل سو، چي دين له دنيا څخه بېل او د دواړو ترمنځ تفکيک په وجود راغلی وو، په يوه اړخ کي دين او د هغه په وړاندي راهبانو ځانته مستقلي لاري درلودې وروسته د کليسا له لوري يو بل مصيبت هم را منځته سو: راهبانو به ويل چي که تاسو د دنيا له لذتونو خوند وانه خلی او له هغوی څخه گټه پورته نه کړی تاسو جنت ته نسي تلای لهذا زموږ دنده ده، چي تاسو جنت ته جوړ کړو، خو موږ داسي نه وایو، بلکي موږ وایو چي د مشروع ژوندانه د تر سره کولو په سرليک د نهائي عیاشۍ پر لور بايد انسانان ورسول سي. دې کړني د ډېري بدې فحشا عکاسي کوله((در پير)) پخپل اثر «معرکه مذهب اور ساينس» کي کاري:

«دا صليبي او د رهبانيت د مذهب نظام په هر ډول د انساني کرامت له پاره ضرر وو، خو نوو مذهبي اساساتو د روحانيت په چوکاټ کي دا نظام نیولی وو»

^{۱۷}ماخذ: مولنا سيد ابوالحسن ندوي ((دمسلمانانو عروج او زوال))

راتلونکې د اسلام ده

ډېر وخت نه وو تير سوي، چي يو ځل بيا په مذهبي ځايونو کي فحاشت او عياشي و هغه خپل لوړ حال ته ورسيدل .

راهبانو يې په وړاندي هيڅ مخالفت ونه ښودئ حتي د عياشي په رقابت کي راهبان تر خانانو او سرمايه دارانو هم لوړ وه پردې اساس ځيني داعيان يې په وروسته کي د دا ډول کړنو مانع و گرځيدل او د هغه هدف په لټه کي سول، چي په ښکاره د مسيحيانو تر منځ ورور ولي وه هغوی د مراسمو په تجليل د شهيدانو او اولياؤ د لمانځنو غونډو بنديز ولگاوه. هغو ويل: په دې ورځو کي د ياد غونډي په نوم بيله فسق او فجوره به بل څه جوړ سي؟

د جنت ټکټونه

پورته کړنو د اخلاقي فساد په را منځته کيدو سره اتهامات په حقيقت اړولي وه ((سينټ جوړوم)) Jorum په دې اړه وايي: «ماته د کليسا په غير کي د راهبانو او شتمنو په عياشي، چي دوی تر سره کوله حيا راتله، پخپله د کليسا پاپ د جرايمو مر تکب وو، هغه ته مال او دولت دواړه دومره اړين وه، چي لوړ منصبونه به يې د همغو منصبونو د پيسو په انډول پر شتمنو پلورل، په جنت کي د ټاکلي جايداد قبالي، له الله ﷻ څخه د ملوثو بندگانو د مغفرت

راتلونکې د اسلام ده

اسناد، د قانون د ماتولو له پاره جواز نامه او تصديق نامې يې په اسانۍ خلگو ته د پيسو په بدل کي ورکولې دا مذهبي کدرونه، رشوت اخيستونکي او سود خواره وه .

د نوموړو خراج تر دې حالته ورسيد ، چي د خپل پاپ والي د ساتني له پاره «انو سينت» اتم عيشش خپل د کشيشۍ تاج په گروي ورکړ همدا ډول د «کشيش» ليود په اړه ويل کيږي، چي هغه د ځان د خرڅ له پاره د درو تنو کشيشانو مصرف حواله کړ. تر څو د مخکي کشيش کوم ميراث، چي تر شا پاته وو هغه په مصرف ورسوي .^{۱۸} نوموړي د خپل راتلونکي ځای ناستي عوايد هم تر مخه له خلگو واخيستل او هغه يې مصرف کړل .

ويل کيږي چي د فرانسې هيواد د هغه وخت ټولو عوايدو^{۱۹} د کليسا وو د راهبانو له پاره کفايت نه کاوه

دريپر، چي د کومو جوړو سوو اسنادو او فرامينو د توزيع خبره کوي هغه عموماً په ټولنيزو غونډو کي ورته ورکول کېدلې. دا ډول پر شوره او رنگين محفلونه او غونډي وخت پر وخت جوړېدلې. د کليسا د ((مقدسو غوښتنو)) له پاره به د کليسا تاريخ په نوم يا د بدل، چي د دوولسمو

^{۱۸}ماخذ : مولنا سيد ابوالحسن ندوي ((دمسلما نانو عروج او زوال

راتلونکې د اسلام ده

تصويباتو کتاب په پړوتو کولونو کې يې دا ډول موضوع ديوه متن په ترڅ داسې روښانه کيږي .

(د نن ورځې مجلس مغفرت تعليمات خپل وروستي پړاو ته رسوي او ويل کيږي، چي عيسی(ع)دې کليسا ته دا صلاحيت ورکړی او دا يو اسماني امر دی چي کليسا يې پلي کوي. دا فرمان امر کوي: د مسيحيت پيروان بايد خپلو ځانونو ته د نجات او خلاصون له پاره د کليسا په چاپيريال کې د کليسا د څښتنانو له پاره ساتل سوي وي .هغه څوک چي دا امر نه مني د الله ﷻ له مغفرت څخه محروم دي)) کليساغوښتل د پخوانيو اوامرو په اساس رفتار وکړي او په کليسا کې کوم خنډ واقع نسي.هغه فرامین، چي د مغفرت په موخه پرساده لوحه خلگو پلورل کېدل يو ساری يې په لاندې ډول دي:

«ای فلانیه!

زما الله ﷻ دي پرتا رحم وکړي ، هغه تکليفونه، چي تا دخپلي تخطی په نتیجه کې ليدلي تاته دي يې در وبخښي ، زه د هغه د استازي په توگه ستا ټولي تير وتني در معافوم، ټولي هغه تيروتنې او سرشوخی، چي دي د کليسا په وړاندي کړي زه يې پرنيست حسابم ، هغه گناه، چي دي د لوی پاپ او يا د هغه د نائب په

راتلونکې د اسلام ده

وړاندي کړي ساقطوم يي، په خالصه توگه هر هغه ناروا څه،
چي دي تر اوسه کړي درومي بخښل.

څه ولاړسه!

ټولي هغه لاري، چي د ژوندانه د خوښيو له پاره
دي کړي او د دين پر لاره کي دي بغاوت کړی وو در څخه
اړوم، چي ستا او د دين تر منځ يې فاصله رامنځته کړي
ده . ستا پر سر بيا د سپيڅلي کليسا د طهارت او پاکۍ تاج
ردم . ستا تر مړيني وروسته به ټولي د خطا او دوږخو
دروازې ستا پرمخ بندي وي .

د جنت ټولي دروازې تاته له همدا نن ورځي
پرانستي دي که تر ډېره وخته تاته مرگ رانسي بيا هم
داده مغفرت فرمان به ستا سره باقي وي تر کومه ځايه،
چي تا ځان ور سپارلي دي .

د ((روح القدس او مسيح زوی او کليسا د پلار)) په امر

که موږ پردې خبره له سره ليدنه او کتنه وکړو، چي
د کليسا څښتنانو او کشيشانو څه ډول د خلگو د مالونو د
لوټولوله پاره دين عنوان کړي وو. د مني او زغم وړنه دي،
دين د داډول چلونو او فريبونو پاک دي. که پر عياشيو او
فحاشيو او د مغفرت پر فرامینو يې غور وسي، څرگنده به
سي، چي په اروپا کي دين او سياست څومره سره بېل دي.

خبره پردې ځای نه ختمیږي چي د شاهانو او کشیشانو په پلوي د خلگو تر منځ د ناندریو ټکر پیل سو . دې ټکر د دین او اخلاقو په عوض نفسي خواهشاتو او شخصي اقتدار غوښتنې ته نوره هم لاره هواره کړله

((په یوولسم میلادي قرن کي د کلیسا او شاهي دربار تر منځ فاصله په وجود راغله او وروسته هغه د ټکرونو تر کچي ورسیده ، په سر کي کشیشان په دي جگړه کي بریالي وه . د نوموړو وقار او اقتدار تر دې حده ورسید ، چي شهنشا څلورم هانري په ۱۰۷۷ کال کي دا ومنل ، چي د کانوسا په کلا کي دي د کشیش «مذهبي مخکنی» مخي ته په ډېر ذلت او خواري سره حاضر سي .

کشیش هغه نه قبلأوه ، خو د قوم مشرانو هغه په ډېر و ننواتو په ومانه ، هغه یې خپل حضور ته په واړه حالت کي ور وغوښت ، چي ورینمني جامې یې په تن وې لڅو پښي د پاپ په وړاندي ودرید او د کشیش په لاس یې توبه وکښله ، په دې سره د دوی په قول د نوموړي گناه ورژیدله . د اقتدار پر سر د کشیشانو او سلطنتي واکدارانو ترمنځ تر دې وروسته به کله کلیسا شاهي دربار ته چلنج ورکاوه او کله به شاهي دربار کلیسا ته چلنج ورکاوه تر څو ، چي وروسته شاهي دربار پر کلیسا بر لاسی

سو^{۲۰}. «سوسنه سليمان» پخپل تاليف کړي کتاب کي ليکي:

«په ۱۲۴۵ ميلادي کال کي د پاپ» انوسيت» په امر د فرانسې په ليون کي «۱۳» سمه لويه غونډه راوبلل سوه په دې اجتماع کي پاپ د فرانسې پاچا «فدريک» له واکه گوښه کړ، ولي پخپله د فرانسې مرکزي کليسا د دې پريکړي په وړاندي اعتراض وکړ او هغه يې منظور نه کړ؛ په کوم ډول، چي کليسا د خپل ابتکار په ښوولو سره خپل اقتدار له شاهانو او اميرانو اخيستی وو پرخلگو يې بشپړ حاکميت درلود، دې واک د خلگو مالي خساراتو ته لاره هواره کړې وه».

د کليسا په وړاندي بغاوت

دا تاوانونه مخامخ د خلگو څخه اخيستل کېدل او کليساته د تعاوني مال په نامه ورکول کېدل خلگ له دې حالته تر پزي راغلي وه. له بله اړخه هغه حاکمان، چي له کليسا څخه ناراضه وه د خلگو د راپارولو له پاره يې دا يو ښه وصيله وبلله او خلگ يې په يوه او بله بهانه د کليسا په مقابل راوپارول هغوی ټولي په نامه ديني څيري رسوا او د نه قبلیدونکو اعمالو څخه يې پرده پورته کړه.

^{۲۰}ماخذ: مولنا سيد ابوالحسن ندوي ((دمسلما نانو عروج او زوال ۲۵ مخ))

راتلونکې د اسلام ده

هغه رذالتونه، چي د خپلو خواهشاتو د سرولو د پاره د ظاهري وقار په گڼه نوموړو پوښلي وه و خلگو ته ښکاره کړل. هغه وحشي او وژونکي جرم، چي په اروپا کي را منځته سوئ وو دا وو، چي د دين او سياسي نظام تر منځ يې بيلتون په وجود راوړ بلاخره ددې سبب سوه چي اعتقادي مفکوره له انساني نظام څخه بيله کړي.

بل لوی جرم غريبانو د ځان او مسيحيت په اړوند دا وکړ، چي تر څو الله ﷻ د دوی په کړنو کي تغير نه وي راووستی دوی به دټولو دينونو په وړاندي بغاوت کوی کليسا د انجيل مقدس د تشریح او تفسير حق يوازي ځانته ورکړ او نور ټول هغه روښان فکران او علمي کادرونه، چي د انسانيت په هر اړخيزو چارو کي به برلاسي وه ددې کړني څخه منع او د تفسير او تشریح واک يې ځيني واخيست

وروسته تردې کاريې ځيني نوي ټکي په مسيحيت کي ور داخل ، چي عامو وگړو ته د هغو کول او منل ممکن نه وهغه خبري چي د «تهماس ارنولد» په هکله ما ددې کتاب په مخکنيو پاڼو کي ذکر کړي. ددې خبري ثبوت دی وروسته يې نوري ترڅڅي هم مسيحيت ته واچولې او هغوی ته يې د «غشاء رباني» نوم ورکړ .

راتلونکې د اسلام ده

ددې ډول بدعتونو په وړاندې «مارتن لوتر» او نورو پاڅون وکړ هغو ویل: «دا نوې خبره ده او په انجیل کې د هغې کومه یادونه نه ده سوې» ډیرو مسیحیانو هم له همدې کبله په هغه کې گډون ونه کړ ددې موضوع کیسه په لاندې توگه ده: «مسیحیان د «السیتر» په ورځ ډوډۍ خوري، شراب خشي دې خوراک او چنباک ته «راني خوراک» نوم ورکوي.

د کلیسا د پاپایانو په قول دا خوراک او چنباک د عیسی (ع) په بدن کې جذبېږي. د کلیسا ټیکه دارانو عام خلگ په دې امر مجبورول، چاچي به سر غړاوه هغه به یې له عیسویت څخه شړئ او د دوی په اصلاح د الله ﷻ له مغفرت څخه یې محروم کاوه.

همدا ډول کلیسا د دې ډول خرافاتو او اوهامو له بلې ډډه ونه کړ، بلکې خلگ یې ددې څخه هم منع کړل او ورته ویل یې چې د دې موضوع د ثبوت له پاره د الله ﷻ کتاب مه پلټئ او یا هم ددې موضوع په اړوند شرح او تفسیر مه غواړئ. تر دې وروسته د نوموړو له لاسه د کائناتو په اړوند په ژوند کې ډیر خرافات را منځته سول، هغه مسائل یې په انساني ژوندانه کې د تاریخ او جغرافیې د مضمون په مفهوم طبعي مفکورې و گرځیدلې، چې ټوله

راتلونکې د اسلام ده

کلي او جزوي خرافات وه او له هغوی څخه يې هغو ته د مقدسو احکامو په نوم لوړ ځايونه و ټاکل د هغوی په اړوند يې تصحيح او تجربه يو ناروا عمل و باله او نا مشروع يې و گرځول .

همدا وو چي دا درناکه پيښه «دکلیسا له اوامرو څخه د روشن فکرانو سرغړونه» د يوې خطا مفکورې غوندي د کلیسا لخوا د خلگو د حماقت سبب سوه. فوراً دا تجربه سول، چي که وي که نه وي دکائناتو علوم رښتني دي، چي د ژوندانه په لاره کي خدا جلّ تعالي په هغوی کي د فکر کولو، معلوماتواخيستلو او د هغوی عملي روپکارولو له پاره انسان ته پوره آزادي ورکړې ده، ځکه الله جلّ مذهب ته دا امر نه کوي، چي د ديني علومو تر څنگه د طبعي علومو په وړاندي ممانعت وکړي .

دلته هم غواړم، چي د «مولنا سيد ابوالحسن علي ندوي رح» له گټور اثر څخه څه اقتباسونه ستاسو ښاغلو سره شريک کړم . تر څو ښکاره سي، چي د دين او دنيا تر منځ د کلیسا څښتنانو څومره احمقانه بيلتون را منځته کړي دي. د دين د څښتنانو اشتباهو خپله دوی د برمرغۍ تر پولو ورسول. ځانونه يې د دين نمائنده گان بلل، خو هغه افواهات او درواغ يې په انجيل کي ځای

راتلونکي د اسلام ده

کړل، چي يوازي يې د هغه وخت او زمان اړتياوي پوره کولې، البته دا تحقيقات، چي په هغه کي يې ځای کړي وه په تاريخي، جغرافيايي اړخونو او طبيعت پوري يې تړاو درلود «علم او پوهه تر هغه پراوه رسيدلي وه، چي يوازي په هغه وخت پوري اړه درلوده. په حقيقت کي دا يو انساني او انتهائي پوهه نه وه، چي په تدريجي ډول انساني او انساني فکري تکامل د نوموړي علم په برکت تر پرايني ورسوي، بلکي د نوموړو دا کړنه مؤقته وه، چي دهمدې لنډ مهال کړني پر بنسټ يې ځانته پايداري نه سواي درلودلای هغه به ډېر وخت د ريښووندي کله يوځای او کله به بل ځای ته نقليدو له او بيا به د باد په مرسته سره رږيدله»

د کليساد اربابانو ډېر خندوونکی نيت او هدف دا وو، چي د دين په عظمت کي خپل ځانونه تر لوړ منزلت او مقامه ورسوي او خپل کريدت په ټولنه کي زيات او د لوړ محبوبيت څښتنان سي، خو داسي ونه سول د دوی پر او بال د دې لامل سوه، چي د عقل او مذهب تر منځ فاصله ايجاد سي هغه مذهب چي انسان ته د پوهني په موخه را نازل سوي وو. بي ارزښت او د مذهب څښتنان په اروپا کي له تزل تزل او تنزل سره مخ کړي، وروسته يې هيڅکله

راتلونکي د اسلام ده

عیسویت د صعود ټکي ته ونه رساوه، دا وو چي اروپا د بې دینۍ په لومه کي راگیر سوه .

د مذهب څښتنانو په مذهب پوري د نوو شیانو په تړلو سره د پخوانیو پر تعریف یوازي بسنه ونه کړه، بلکي هغه ټول نوي شیان یې د تاریخ جغرافیې او طبعي علومو په نوم د مفسرینولخوا د مقدس کتاب څخه د ماخذ په نوم یاد آوري کړل موږن لباسونه یې د مذهب په قبضه کي د مسیحي تعلیم په پروسه کي یې داخل کړل . پر مسیحي تعلیمي نصاب باندي د هر مسیحي له پاره د هغه منل یو جبري او لازمي امر سو د هغه تعلیماتو په پس منظرپسي یې د نورو تالیفاتو او کتابونو په تصنیف کولو او نوشته کولو لاس پوري سو د بنده گانو په راتولو سوو ماخذونو کي یې بل کوم اساسي او اسماني ماخذ نه درلود. صرف د Christian Geography تعلیماتو په نوم یې دا مسوده ونومول او ددې مضمون پر زده کړه او منلو یې دومره ټینگار وکړ، چي نه منونکي او نه ویونکي یې کافران دي، تصادفاً دا وخت په اروپاکي د عقلیت او تعقل داسي یو اور غورځوونکي غر په خوتیدو سو، چي د تقلید ټول ځنځیرونه یې وشلول د هغه وخت ټول علما له دې قید څخه ازاد سول، ټول هغه نظرونه چي د

تاريخ ، جغرافيه او طبعي علومو په لړ کي يې د مذهب په چوکاټ کي را ايسار کړي وه د خپلو تحقيقاتو په نوي لټون سره رد سول د دلايلو او ثبوتونو په وړاندي کولو سره يې په ډېر جسارت هغوی د مذهب له کړيو څخه د خلاصون په موخه نوی رنگ ورکړ . پريخوانيو پديدو باندي يې دايمان راوړلو په اړوند يې اعراض وکړ او ددې اعراض په وړاندي کيدو يې خپلي علمي تجربېي خلگو ته وښوولې، چي د محشر های او هوی يې جوړ کړ او په وړاندي يې مذهبي پيشوايانو دکفر فتوی ورکړې او د مسيحيت د ساتني له پاره يې د هغو ويني تويول ور روا کړل دهغوی ملکيتونه د چور او تالان له پاره يې خلگوته اجازه ورکړې. د هغوی له پاره د حکم چلولو او د هريت د تثبيت له پاره محکمې جوړي کړې پاپانو وويل: «د هريان بايد د خپل عمل په سزا ورسپري» دا خبره په ښارونو، کورونو ، دوکانونو او ځنگلونو کي خپره سوه . دې محکمو د خپلو کړو د ترسره کولو له پاره په ټولو ځايونو کي تر وسه وسه وکړ تر دې اندازې چي کشيشان بايد د خپلو انفرادي محکمو په تر سره کولو هم ازاد وي او کوم بل کشيش يې مخنيوی نسي کولای.

راتلونکې د اسلام ده

دا ډول محکمې يې د اروپا په سراسرو سيمو کې جوړې او په هره سيمه کې يې خپل جاسوسان وگمارل يوه عيسوي عالم پخپله دا وويل چې «دا ممکنه نه ده، چې يو خوک دي هم عيسوي وي او هم دي په بستر کې ومري»

د يوې دقيقې احصائي له مخې د مجازات سوو ملحدينو شمير تر ((۳۰۰۰۰۰)) درو سوو زرو تنو پورې ورسيد. راهبانو او کښيانو په خپلو فتواؤ ملحدين يا مرتدان په اورو وسوځول، چې يو تن يې د هئيت د علم خښتن ((برونو Bruno)) هم شامل وو .

د کليسا د تصميم له مخې هغه يو لوی مجرم وو ، برونو په دې باوري وو، چې د مخکې کره گردۍ ده او د شمسي نظام د نورو گرو په اړه هم باور درلود، چې ژوندي موجودات ژوند پکښې کولای سي. د کليسا محکمې ددې عالم په اړه داسې حکم صادر کړ: نوموړي بايد د کليسا لخوا داسې په نرمۍ مړ سي، چې يو څاڅکی وينه يې پر مخکې توي نسي . ددې حکم څخه يې هدف داوو، چې نوموړي بايد په اور کې وسوځول سي. همدا رنگه د طبيعي علومو مشهور عالم «Galila» هم په دې خبره په اعدام محکوم کړ ، هغه په دې مفکوره وو ، چې مخکې گردۍ ده او د لمر پر محور راڅرخي .

راتلونکې د اسلام ده

په پایله کې د روښان فکرانو او بې مذهبه خلگو د صبر کاسه تر څنډو واوښته د مذهب پرمخکښانو یې د مرتجعینو فتوی ورکړه او د هغوی په وړاندې یې د تشدد لاره ونيوله د دې محکمې د مظالمو په وړاندې یې د انحراف د لارې پلوي کوله د ټولنې او کلیسا ترمنځ دا تنفر تردې حده ورسید. کوم کسان چې مخکې د کلیسا او د هغې واکمنانو ته معتقد ا په احترام وه اوس یې د دښمنۍ او نفرت جبهه نیولې وه.

د روښان فکرانو او بنسټ پالو تر منځ عداوت او دښمني لوړ حد ته ورسیدله، دا عداوت د دین او پوهنې تر منځ د ټکر په نوم وو. د عقل څښتنان او روښان فکران په دې باوري وه، چې د انسانانو په لاس جوړ سوی عیسویت له عقل او منطق سره سر نه خوري. لهدا اړتیا ده چې د علم او پوهې د پیاوړتیا له پاره و پوهنې ته د وفادارۍ لوړه وکړي. د روښان فکرانو په دې پیاوړتیا سره د کلیساؤ راهبانو او د سینټ پال د پیروانو درجه بندي دخپلو تیرو ظلمونو له مخې کېدله.

ټولو راهبانو چې د چاپه اړه د اعدام فتواوې ورکړې وې د هغوی خیرې یو په یوه مخه ته دریده او تل به یې په مغزونو کې د هغو د خپرو عکسونه انځورېدله هغه

راتلونکې د اسلام ده

شکنجي ، کړاوونه چي نوموړو پوهانو ته يې ورکړي وې په سترگو کي يې مجسمي کېدلې، هغوی پردې تاسف او پښیماني کوله، سترگي يې شرر پاروونکي، سيني يې تنگي، تعقل او تفکر يې کرار کرار په مغز کي ځای نیاوه او وروسته د خپلو دې کړونو په اړوند يې په پټه ځانونه گرم بلل، خو د راتلونکي نړۍ له پاره يې د وحشت ، نفرت او بيلوونکي مفکوره د مذهب او علم تر منځ میراث پریښووله د راهبانو سربيره روښانفکرانو او د نوي علم پلټونکو عالمانو هم تر خپلي پوهني سر بيره دومره ژوره تحلیلي او تحقیقاتي علمي سرمايه نه لرله، چي د خپل عقل په رڼا کي دین او پوهنه سره لازمه او ملزومه وبولي.

د سپين پوستو د واکدارۍ پای

پېژندل سوي انگلیس فیلسوف «برتراند رسل» لیکلي: «د سپين پوستو د لوړوالي او ځان خوښوني دوران نور پای ته رسېدلی دی . په دې خاطر، چي سرداري او مشرتوب د طبیعت له قوانینو سره برابره نه ده ، چي تر قیامته دي ادامه ورکړي ، زه په دې باوري یم. هغه فرصتونه او امکانات، چي په تېرو څلورو پېړیو کي برابر سوي وه د سپين پوستو د حکمدارۍ سره برابر وه، خو بل واري

راتلونکې د اسلام ده

ددې وړتيا نه لري، چي واکداري ترلاسه کړي په دوی کي یوازې روسان دي، چي د دې برتری چانس لا نور هم په لاس کي درلودلای سي اسیایي هیوادونه پانگوال نظام ته د بدبینۍ او نفرت په سترگه گوري، خو دایې هیر کړي دي، چي شرقیانو په خاص ډول د روسیې اهداف یې لا تر اوسه نه دي ازمویل سوي. «خو د ۱۹۸۹ کال افغان شوروي جگړې تر ختم وروسته چي روسانو له مجبوریته (۶) تنه طلا د اقتصادي بحران دمخنیوي په خاطر تور بازار وړاندي کړه، دا ثابته کړه، چي سلاویان (روسان) هم دکمونیزم په پلی کولو سره نور د نړۍ د سردارۍ چانس نه لري، ژباړن»

په څه ډول، چي په تېرو پېړیو کي غربي هیوادونو د غرب تر استعمار لاندې ژوند کړی اوس له دې استعمار تر پزي دي ددې استعمار څخه دبدورلو علت یې په پالیسیو کي روښانه دی. زه په دې باور یم، چي غریبان په اسیایي هیوادونو کي دخپل استعماري راج چلولو وړتیا نه لري، ولي دا توقع کېږي چي هندوستان خپل روابط له غریبانو سره پراخ او محکم کړي او د عربو هیوادونه، مصر او پاکستان به دکمونیزم غېږي ته ولوېږي»

د بر تراندرسل دا وړاندیني تر ۱۳۳۹ لمریز کال پوري چي د ۱۹۵۰ میلادي کال سره یې سمون درلود.

راتلونکې د اسلام ده

خپل رنگ يې په عمل کې څرگند کړ، لکن موږ په دې عقیده يو، چې نوموړي فيلسوف د نوموړي پيشگويي په اړوند د مالي، لنډ مهالو تجربو څخه وه، چې له ځانه سره يې مادي علتونه درلودل.

موږ ددې توان نه لرو، چې دا وړاندینه دي د يوه شخص د مفکورې په توگه ومانو او پراخه نظره مفهوم ځيني ترلاسه کړو دا خپلواکي که هرڅومره په پراخه پيمانه پېژندل سوې وي، خو نظر ورکوونکي يې د يوې ځانگړې تهذيب په دايره کې را ايسار وي اونسي تونېدلای، چې ددې دايرې له کرۍ ووزي. دا يوه ميراثي خبره ده، چې مادي او معنوي مسائل يو له بله نسي سره يو ځای کېدلای او يو پراخ جهان په يو محدود دايره کې را ايسار کېدلای نسي.

د دې مسئلې په اړوند، چې نوموړي کومه وړاندوينه کړې وه يوې پراخي دقيقې او عميقې مطالعې ته اړتيا لري. دسپين پوستو ددوران خاتمه په دې خاطر نوره رانژدې سوې ده، چې د دوی د تمدن او تهذيب اهداف نور پای ته رسېدلي دي نور داسي نوي څه نه لري، چې نړۍ والو ته يې وړاندي کړي. سرمايه داري مفکورې، چې کوم اړيښتونه او اصول درلودل هغه يې نورتر سره سوه

راتلونکې د اسلام ده

. د انساني ژوندانه د نیکمرغه کولو له پاره د ملاحظې او کتنې وړ څه نسته، چي حساب دي پر وسي . غربي تمدن تر ډېره وچیدونکی دی . د انگلستان «ماگنا کارتای» تر تمدن وروسته ، د فرانسې انقلاب او امریکا دموکراسي «فردی آزادي» د سقوط په حالت کي ده.

دا ټوله موقتي او لنډ مهاله اړښتونه وه ، چي په یوه خاص وخت پوري یې اړه درلوده . د یوې دوامداري پروسې په توگه د انسان له پاره گټور ثابت نه سول . د تمدن دغه اصول په اصل کي له لمړي سره اصولي نه وه، چي د انساني نظام له پاره دي د اصولو بنسټیز اساس وټاکي . اصلي اصول د باور درلودلو او له خدایه سره د اړیکو په معنی دي، چي د انسان مقام او درجه یې دکائناتو په منځ کي ټاکلې ده همدا شان په بشپړ ډول د انساني ژوندانه د تفسیر غایه په کښي ښکاره ده . په همدې حقیقت سره غرب موقتي قوانین د الله ﷻ د دایمي قوانینو سره ، چي د کائناتو له پاره یې ټاکلي دي په توپیر او ټکر کي دی، دا د شیطاني بوټو پشان یې رینسي یوازي د انساني عقلي جهان ته ننوزي او دکائناتو د خالق له جوړ کړي جهان او فطرت سره تړاوه نه لري. د محدودې انساني غوښتنې پر اساس را منځ ته سوي دي.

راتلونکې د اسلام ده

په څه ډول چې غربيانو سپين پوستانو دخپل تمدن پيلامه رامنځه ته کړې ده د الله ﷻ له فرامينو سره سر نخوري . پر همدې اساس د طبيعت او فطرت له قوانينو خلاف پروسه ده. د انسان هغه اړتياوي او ضرورتونه، چې په واقعي ډول انسان ورڅخه جوړوي . د سپين پوستانو په نژادي تمدن کي نه سته انساني اړرښتونه په کښي نادیده نيول سوي دي، بلکي د نورو نژادونو د زيات خشونت له امله تحقير سوي بلل سوي دي . دغې اوضاع ددين او دنيا تر منځ واټن په وجود راوړئ دی او د غربي تمدن په وړاندي خلگو د خپل مخالفت پښه پر مسير ور برابره کړې ده د فکري او شعوري اساساتو پر محور را گرځي او د خپل جذباتو په لړ کي له هغه وخته ورسره روان دي . هغه لاره چې د انساني اړرښتونو د حقيقي اړتيا وو مخالفه ده او دهغوۍ شئوناتي يې تر پښتو لاندې کړي دي ، له هغه ورځي چې انسان د غربي تمدن دايرې ته خپله پښه ننه ايستلې ده، ددبختانه هدف پر لوري روان دي، حال داچي د انساني ژوندانه تمدن ته مخه او د هغه پايله انسان ته د خدمت ، ترقي، پرمختگ، نيکمرغي د انسان يو حتمي خبره ده . هغه وخت چې «انسان او تمدن» دواړه يو له بله د مخالفت په درلودلو سره جبهه ولري .په دې

راتلونکې د اسلام ده

سلسله کي د دې دواړو تر منځ د جنگ او مخالفت سبب گرځي، اخير يې پايله د انسان پر نفع کېدلای سي .

همدا انسان دی، چي په نوښت کي به هوسا ژوند ولري او هغه حریف، چي په وړاندي يې لري نيست اوناوود سي . هر تمدن چي د انساني ارزښتونو د درناوي له پاره پر کار لوېږي په بېخکي او دوامداره ډول خپلي ريښې ټينکولای سي. هيڅوک نسي کولای چي د خپلو موقتي غوښتنو په دوام دي يې د ځان په نفع وکاروي.

مارکسيستي فکري مکتب

کله چي تمدن د فطرت د قانوني چوکاټ په ملکيت کي راغی، نو په هغه وخت کي به روسان، انگليسان، امريکايان، فرانسويان او ټول سپين پوستان يو له بله هم رکابه ليدل کېدل، بلکي روسان له دې امله، چي يو دکتاتور، اجباري او تحميلي نظام د پوليسي شبکو او پوځي فرقو په توسط مخ په وړاندي وړي، انساني او فکري تصفيه يې روانه ساتلې، اعدامونه او پرله پسې جريانات يې ددې لامل دي، چي بقا نلري ور سره ټول سپين پوستي شاته تلونکي او له پنبولوي دونکي دي.

د مارکسيزم مکتب مخکښان که موږ د فکري او عقيدتي اړخه مطالعه کړو دا څرگندوي چي د حقيقت

راتلونکې د اسلام ده

څخه خبر نه لري، بلکې هغوی د انساني روح، دانسانیت له تاریخ او د فطرت له مزاجه سره په بشپړه ډول شناخته نه دي. د هغو فکري فلسفه پر یوې خیالي نړۍ را گرځي، ټول تپ او تلاش یې له لوړې څخه د انسان ژغورنه ده او دا پیغام ورکوي، چي د انسان ټول ارزښت دیوې گولې ډوډۍ سره برابر دی.

د کمونیزم په عقیده «چي له لینینیزم، مارکسیزم، او سټالینیزم څخه سرچینه اخلي د مارکس د فلسفې اصلي ریښه له کمونیستي هیوادونو سره تړي» ټول انقلابونه او پاڅونونه په معاصروختو کي یوازي د استعمال په موادو کي د استعمالی موادو نوي کول دي. همدا رنگه دغه طرز تفکر انساني امتیازات د نابودۍ په هنداره کي نیولي دي، د دې په عوض چي انساني ژوند له حیواني ژوند څخه بېل کړي؛ داسي یې نه دي کړي، د انساني کرامت هرڅه یې د نابودۍ پر لوري وړ مات کړي دي، د دنیا او آخرت د پېژندنې له پاره یې هیڅ نوعه تطورات نه دي راوړاندي کړي او هغه څه چي تاریخ باید پرشاهد وي بې اهمیته کړي یې دي. دغه جاهلانه مفکورې د انساني ژوندانه برخي، چي له ماضي سره مقایسه کړل سي بې ساري دي. د دوی «کمونیستانو، لیننستانو او مارکسیستانو» په

راتلونکي د اسلام ده

عقیده چي انسان به د طبقاتي مبارزې او کړنې په پایله کي اخر په ملایکو بدلېږي او د خپل اخري کار د لاسته راوړنې په منظور تر هدفه رسېږي. یوازې به د خپلې اړتیا د رفع کولو له پاره انسانان کار کوي د حکومت له پاره به کومه اړتیا نه وي او خلگ به بېله دې چي په راتلونکي کي د جنت او دوږخ د وقوع په موخه د مکافاتو او مجازاتو کومه عقیده ولري، مراقبت او کنترول کړي. یوازې به دخپل توان په اندازه یو څه په لاس راوړي.

ټول پوهېږي چي دا غولونکي زیري د فکر او عمل تر منځ څه ډول تفتونه دي، چي د سراب غوندي انسانان په تېر باسي. په ځانگړي ډول هغه وخت چي موږ فکر کوو. ټول حرکات او مبارزاتي کړنې، چي د پانگوال نظام او کارگري نظام په اتومات ډول خپل په وجود راسي.

«کله چي د مارکسیزم دغه خیال د راتلونکي له پاره پر افواهاتو، چټیاتو او بې هوډه خبرو ولاړ وي، بیا نوموړ پوهېږو، چي دغه تاریخي خیال او د ماضي په پرتله یو علمي جهالت وي او د خپل دوران په لړ کي انساني نفس او مزاج له لمړي سره نادیده نیول سوی دی»

تر هغه ځایه چي د مارکسیزم مکتب پایې پر دغه خرافاتي او جاهلانه کړنو ولاړي وي. دا په ډاگه کوي چي د

راتلونکې د اسلام ده

انسان له پاره هېڅ ډول نېکمرغه نظام نسي برپايه کولای .
پر دې نسي توانېدلای چي پخپلو دغو تشکيلاتو سره د
فطرتي نظام له ساحې څخه دباندې د انسان له پاره
مناسبه لار وېولي دا تردې اندازې گمراه کوونکې ده، چي
د بشر فطري جوړښت او حقوق گوري او پر هغوی
سترگي پټوي .

داد هغوی د فکري مکتب د څرگندېدو نښه ده
چي د نورو حقيقت لرونکو د مکتبي خطونو سره تصادم او
ټکر لري. په همدې علت مارکسيزم په خپل فکري خط کي
د مجبوريت له مخي له خپلو عقيدتي غوښتنو څخه تېر
سوئ دی. هغه مفکوره چي دوی د تقدس په سترگه ورته
کتل او نن يې په خط کي تغير راتلونکی دی . هغه مفکوره
ده چي نن يې د هغې تغير ته جواز ورکړئ .

پر همدې اساس مارکسيزم يو تغير منونکي
عقيدتي مکتب دی او د ژوندانه د هغه اصولو مدعي دی،
چي پخپل هغوی په هېڅ ډول پخپلو اصولو کي نه حسابي.

انساني او فطرتي فکرونو د مارکسيزم پرفکري خط
د بطلان کرښه کش کړې ده او په ښکار ډول د مالونو او
مکليتونو گډوډوونکې بللې ده . اوس صرف دوه شيان پاته
دي، چي د لينينيزم او مارکسيزم مکتب پر هغه ولاړ دی . يوه

راتلونکې د اسلام ده

يې عبارت له حکومت او بله يې عبارت د پوليسو له ظالمانه او دکتاتور سازمان څخه، چې د يوه غير اجتماعي حس تر ولکې لاندې خپلې تگلارې ته ادامه ور کوي . يعنې هغه څه چې د تزاري روس د واکمنۍ له دورې په روسۍ ټولنه کې حکمفرما او د دوی د روح له پاره يواخت دی .

د مارکسيزم پر مفکوره ولاړ حکومت ورځ تر بلې دکمزورۍ پر لور ځي ولي ټول پوهېږي چې دا حکومت پخپل نظام کې کمونيستي رژيم ورځ تر بلې پياوړي کوي او ملت يې د هر ډول حقوقو څخه بې برخې او مخ پرکېسته ځي . پر همدې بنسټ د مارکسيزم پر مفکوره، چې په شوروي اتحاد کې د واکمنۍ څخه نيمه پېړۍ تېرېږي د حکومتونو کوم اثر په روسيه او کمونيستي هيوادونو کې نه دی پاته .

دا ټولو ته روښانه ده، چې کمونيستي حکومتونه د خپل ښکېلاک په واک د ملت ټولي منافع د حزب له پاره کاروي همدا لامل دی چې کمونيستي نظام ديوې داسې ټولنې د رامنځته کېدو لامل کېږي چې هدف يې پر حکومتي نظام استواره نه وي . په پايله کې داسې يوه نظام را منځته کېږي، چې پر ظالمانه تيوري ولاړ يو پياوړی مستبدنظام وي چې په هيڅ ډول فردي ازادۍ ورسره نه وي

راتلونکې د اسلام ده

مارکسیزم د یوه فکري مکتب یا خط په توګه د بېعقلۍ او ناپوهۍ پرته بل څه نسي کېدلای تر څوپوري چي په دغو دیکتاتورانو په رژیمونوپوري اړه لري . پولیس د ظلم او استبداد په شپوه پر خلگو حکومت کوي. هغه رژیم، چي روسی ټولنه له پخوا سره ورسره مخ وه . بنسټ یې پر ظلم او دیکتاتوری ولاړ وو هغه د «تزار واکمني» وه، چي نښي یې تر اوسه سته .

دا نظام کېدای سي تر یو څه وخته پوري د پس پاتو او شاته پاته ولسونو د منني او قبول وگرځي ، ولي هغه انسانان، چي دخپل انساني وجود حس یې درک کړی وي، انساني شعور او عقل پر کار واچوي دا تحمل کولای نسي. حتی هغه هیوادونه چي ددې ژرندي تر ډبري لاندي دي کوټل او میده کېږي په فطرتي ډول تاوانونه زغمي .

دا ولسونه چي نن د مارکسیستي مفکورې تر جغ لاندي په ناوړین کي قرار لري ، مخکي د رومي قیصري واکمنۍ تر سلطې لاندي همداسي قرار درلود، چي د پولیسوتر تروریستي سایې لاندي یې ژوند کاوه .

په هغه هیواد کي د ترور او تیښتي تر جغ لاندي، ولسونه ژوند کوي او همدا دکتاتور نظام پرحمکفرما وي، دغه حیواني سیستم به هیڅکله ترپایه ونه زغمي او په اخر

راتلونکې د اسلام ده

کي به ورسره لاس او گربوان سي. په دې به دخپلو زمامدارانو تهۍ را جلا او نښانونه به يې ور پرې کړي .زمور په هيواد«مصر» کي د کمونيست رژيم غير عادلانه حاکميت (د لږکسانو په واکداري) کي د ځوانانو، اطفالو او نورو ... سرنوشت يرغمل نيولی دی او دوی يې د يوه احتکار په نيونه سره د لږو خوراکي موادو په ورکړه تطميع کړي دي . د ښووني او روزني ټول د پرورښت ځايونه، مکتبونه ، روزنځايونه يې په واک کي يوازي ددې له پاره نيولي، چي خپلو کمونيستي افکارو ته په رسېدو سره خپل هدف ته ځان ورسوي.

د افوزيسيون په نوم يې ټول همدا ځايونه دين او ايمان ته د ژمنوکسانو د رتني او تصفيې په منظور تر کار لاندي نيولي دي تر څو په خپله تصفيه سره مصرۍ او اسلامي ټولنه له صالحو افرادو څخه پاکه کړي ددې له پاره دحزبي مخالفت په نوم د تصفيه شروع کړې ده .

دغه ډول مخنيوني او مدافع حالت د هغوکړنو يوه نمونه ده، د يوه رژيم لويه تيروتنه د سوستۍ او ناکامۍ نښه داده، چي له ترور او اختناقه پرته پرخلگوحکومت نسي کولای په همدې علت سره وړاندوينه کولای سو، چي په لنډ اوکوتاه مدته ډول واک ته رسېدلو له پاره يې همدا

راتلونکې د اسلام ده

اسباب او علتونه دي . دوی نسي کولای چي ددې لنډي محيطي دايرې څخه دباندې ووزي او په دباندې ساحه کي پراخ فکر د بشر دنیکمرغۍ ده دوام ورکړي . دوی په دې مادي حدودوکي راگیر او محبس یادایره کي را ایسار دي .

همدا خبره ده . دوی، چي څومره په دې علاقه کي را چاپیردي په عمیق اوجامع ډول دتمدن له مادي نړۍ نه وزي او په همدې حالت کي د نظم له ساحې ليري پاته کېږي د ټولنیزو نظامونو، طرز اوتفکر له پاره له ځانه مذهب ورته جوړ کړی دی، چي له حقيقي سرچینې «الهی امور» څخه سرچینه نه اخلي .

د انسانانو په لاس جوړ سوي ساختگي او مصنوعي دینونه او مذهبونه او تگلاري د حقیقت په تعقیب او پیروی پوري صحیح تعبیر او تفسیر په ښو سره نسي کولای . دکائناتو اړتیا او اړیکه د هغوی پیدا کوونکي او پالونکي رب عز وجله سره ، د انسان رتبه او مقام او د هغه وړتیا په کائناتو کې د هغه هدف اوغایه په انساني نړۍ کي ، د هغه پیدا کېدنگ او له منځه تگ او په همدې وخت کي دانساني اړتیا درفع کولو له پاره مسائل نسي آماده او سپړلای .

د سپين پوستو مروج نظام

د دين او دنيا تفکيک ((بېلتون)) داسي يو شئ دی چي د سپين پوستانو ټول مروج نظامونه پر همدې ستونو ولاړ دي. د دې نظامونو د ساپي تر چتر لاندي دروسانو، امريکايانو، انگليسانو، فرانسويانو، سويډنيانو، سيويسيانو او د هغوی د نظامونو پيروان په شرقي او غربي نړۍ کي ټول هغه مفکوره لري چي پرمادي ټکو تمرکز کوي.

د سپين پوستانو په ټولومروجو نظامونو کي ددې له پاره توپير نسته دا ټول د انساني فکري قوانينو محصول دي. دا حيرانوونکې خبره نه ده چي په امريکا کي د انسانانو پر مخ عبادت ځايونه پرانيستي دي، يا په روسيه کي د هغوی دروازې تړلي دي، په سويډن کي کمونيستي اشتراکي نظام دی کفري شرک د هغه نظام تضمين کوي. الحاد خپل پخپله صورت نيسي او له عبادت ځايونو څخه لاس پر سرکېږي دا ډول کړنې بايد سربېرني او رسمي ونه بولو او نه بايد بحث پر وکړو.

په دې اساس چي ددې نظامونو د فکري خطونو، ټولنيزو او فکري مکتبونو له درکه د همدې هيوادونو عقيدې نه دي، چي په بشپړه او ژوره توگه دي دکائناتو تفسير او تعبير په حقيقي بڼه وکړي او د هغوی د علاقې

راتلونکې د اسلام ده

اړیکه دي د هغوی له خالق ﷻ سره وېولي او دانساني وجود مقام او منزلت په کائناتو کې د هغه هدف او غایه او ټول تکاملي مسایل وړاندي کړي.

هغه عوامل، چې ټولنیز او اجتماعي نظامونه پر هغو ولاړ وي او د ژوندانه طرز یې پر هغه ولاړ وي، د سالم فکر مثبت او صحیح قیدونه، چې له فطرت سره په علاقه او اړیکه کې دي د انسان له پاره دي.

اصلي خبره دانه ده، چې انگلیسيان یې د خپل تعبیر په چوکاټ کې کوي. د انگلیسي طرز تفکر بیلایل اړخونه او ځانګې له ځانه نه لري چې خلګ داسې فکر وکړي، چې غربي تمدن دي بېلابېلي بڼې لري، بلکې دا د یوې مفکورې خبره ده، چې د انساني هلاکت له پاره هغوی پر کار اچولي ده. دا خبره دکلیسا د جبر او ظلم له درکه دین له دنیا څخه بیلوي، دغسې بېلګې په پنځمه پېړۍ کې ډېر ترخه څه د انساني ژوندانه له پاره درلودل.

پس نو څه دي؟ دا یوه تشه ده دا تشه د غرب پر تمدن ولاړه ده، چې د کلیسا له مذهبي زېرمې سرچینه اخلي، د اروپایي نظامونو ساحه یې تر نژادي توپیر لاندې نیولې او له دین څخه د سیاست د بېلتون په توګه احتوا کړې دی. هغه خلا چې انسان تنفس پکښې کوي او په

راتلونکې د اسلام ده

عوض يې خپل ټول انساني ارزښتونه له لاسه پکښې ورکوي. داسې مثال لري لکه کوم مادي شيان چې څومره کوترم کېږي هغومره په ازاد بازار کې خپل قيمت او ارزښت له لاسه ورکوي.

دا ډول کړنې چې د مادي جهان د موادو په توليد کې انبار کېږي د انساني ارزښت د لوړېدو له پاره نه دي ، بلکې دا وېره سته چې يو وخت به د مادي توليدي موادو په موجوديت او ډېرښت سره انسان عالم له بېکارۍ سره مخ کړي .

همدا خبره ده، چې انسان د مادي نظام د پرمخ بېولو په لړ کې د خپل معنوي او فطري لوړوالي په خاطر خپلې اړتياوې مدنظر نه دي نيولي. هغه پخپله د هيروالي او بې اعتنايي خواته ور پوري وهلي دي، چې په ښکاره ډول د مادي تمدن د دواغجنو وړانگو لاندې راغلي او د انساني فطرت رنگينۍ يې ور پيکه کړې دي.

زموږ سترگې بايد دومره تاريخي نه وي او نه بايد دورځي پر توروالي باور ولرو او د تيارو په تل کې خپله رڼا ورکه کړو. موږ بايد د مصنوعي سپوږمکيو په موجوديت سره خپلې فکري او علمي ساحې دومره کمزوري ونه بولو چې ټول څه د همدې سپوږمکيو په رڼا کې وڅېړو او

راتلونکې د اسلام ده

ځانونه سرگرم په وساتو، انسان ددې څخه ناخبره دی چې ددوی په موجودیت کې یې خپل کرامت تر پښو لاندې کړی دی.

انسان یو قیمتي موجود او د الله ﷻ په مخلوقاتو کې یو شرفناک او د اکرام وړ مخلوق دی، چې ددې عالم یوه مرکزي هسته ده. الله ﷻ ټول مخلوقات دده له پاره پیدا کړي دي (او یا به داسې وي) دا انسانیت دی، چې په نورو مخلوقاتو کې د بشر د لوړوالی سبب سوئ. د انسان د لوړوالي او کښته والي د لامل اندازه باید معلومه وي. پر مختگ او پس پاته والی یې څرگند وي. انسان دي چې له فطرت او تمدن سره څومره همغږي را منځته کولای سي او ترڅومره اندازې پوري د هغوی د تصادم او ټکر شاهد پاته کېدلای سي. د خپل ځان او روح خوشحالي څه ډول څرگندولای او څېړلای سي. په اوسني وخت کې چې ما د انساني څېړنې بررسی کړې، دا ځینې څرگندېږي: چې انسان باید د خپلو اوصافو په ساتلو کې محطاط وي، ځکه چې د هغه د تفکر ډول او اخلاقو سمپل مخ پر کښته روان دی. انسان اوس د ماشین الاتو تابع او غلام دی. هغه د خوارو او ذلیلو تاثراتو په پایله کې تر حیواناتو ځان بد تر

راتلونکې د اسلام ده

کړې . هغه خپل مسئولیت او انساني کرامت په بشپړ ډول بې ارزښته کړي او هغه یې ترشا غور ځولی دی .

انسان د خپل راتلونکي له پاره بدبختي او تیاره په حیرانتیا سره د ځان له پاره هدف گرځولی، چي په پایله کي یې درواني ناروغیو، نفسي غوښتنو او د هغو له جملې څخه د خپل سړیو، بې تفاوتیو، بې موجوده احساساتو، لېونتوب، جنايتونو ته په ورکولو والي او بېلابېلو جرمونو مرتکب گرځېدلی دی.

وینوچي انسان له خپل چاپیریال او محیط څخه د ویري پر بنسټ دلیري واټن په موجودیت سره د اخلاقي فساد او فکري گډوډۍ پر لور درومي چي له غربه څخه د دغو زوکړو سیاسي او ټولنیزو نظامونو زېږنده دی. د خپل رنځ ستړیا او لېونتوب د مخنیوي او ځانته د سکون په موخه پر داسي لار چارو ورسم دی، همدا انسان دانساني روح او جسم له پاره کوتل کېدونکي او خوارځواکي کېدونکي دي. د روح او بدن ترمنځ د هغه د اعصابو تخریبوونکي دی. له دې جملې څخه دوی د مخدرو موادو نشئي توکو، الکولي مشروباتو، مایوسو افکارو او ناامیديو سره د دغو بدلونکو او هلاکونکو ساحو خوا ته پناه ور وړي.

بلاخره له اروپا او سپين پوستو د سيمي کارتر دې
خايه رسېږي، چي خپل اولادنه دکالو پرېولو د ماشينانو
غوندي دنایت کلبونو په اختيار کي د خو پيسو دترلاسه
کولو له پاره ورکوي. يا خپل د ځگرتوتې ژوندۍ په
قبرونوکي ښخوي او د نسل د مخنيوي په خاطر د«سقط
جنين» درمل کاروي. موږ پخپلو سترگو وينو انسان د
انسايت په دې حالت کي له زياتو ستونزو او کړاوونو سره
مخامخ دي . انساني علوم او افکار يې نادیده نيولي دي په
مادي ژوندانه کي يې چي کوم سهوليتونه را مخته کړي
دي يو يې هم د انساني ژوندانه د معنوي او فکري کړاونو
د ارامولو در مل نسي کېدای.

غربي ماشيني ژوند، چي د انساني ژوند د کړاو
لامل او بيرته پر همدې انسان باندي مسلط دی. هيڅ ډول
درملنه به ددې پرمختگ لامل نسي. نننۍ انکشاف د ټولو
علمي پرمختگونو سبب نسي کېدلای، بلکي دا پر مختگ
يوازي په نظامي برخه کي د يادوني وړ باله سي چي د
علمي پرمختگ اساسي نيمگړتيا ثابتوي. د فساد، شاقه
کارۍ له پاره يې زمينه برابره کړې ورسره تر څنگي يې د
علم، عرفان، انساني کرامت او پېژندنې مخه ډب کړې او
انسان د کرامت له امتيازه محروموي . انسان په ژوندانه د

راتلونکې د اسلام ده

قلم چلوني ته اړتيا لري. تر څو وکولای سي د ژوندانه په تنظيمولو سره مثبت داسي تغيرات رامنځته کړي چي باري الله ﷻ انسان د هغه په رامنځته کولو مکلف کړی دی.

کله چي انسان ځانته دا ډول هدف ټاکي الله ﷻ يې مرستي ته راځي، مرسته يې کوي او انسان د هغې په رڼا کي د ژوندانه منظموالی په عقل او تجربو وړاندي کوي، د انساني نړۍ واقعي اړتيا وي پوره او انسان د فکر او عمل په ساحه کي هم رغی کوي.

د دې خبري د ثبات له پاره زه حق په جانب یم ووايم: د سپين پوستانو د حاکميت صعودي پړاو نور پوره سوئ دی، بېله دې چي روسان، امريکايان، انگليسان، فرانسويان، سويسيان يا سويډنيان وي دوران يې نور د ارتفاع په حالت کي ختم دي. کومه جدايي چي د دين او دنيا تر منځ په وجود راغلې ده اصلي عاملين يې همدا غربي رژيمونه، سيستمونه او تگلاري دي، چي سپين پوستان يې سرلاري کوي. دين يې اړخ ته کړی او د نيستی خواته يې لا نور ور پوري وهي.

نړۍ وال سيستمونو او تشکيلاتو ته اړينه ده، چي د يوې منظمي صحي او اعتقادي مفکورې پر بنسټ د يوه مېرم او اړين ضرورت له مخي مخ ته تگ ته مشرتابه

راتلونکي د اسلام ده

وټاکي. داسي يو نظام، چي له انساني کرامت او انساني ارزښت سره تړاو ولري، هغه ته په احترام وگوري، داسي يو ډول چي د انسان ترڅنگ دکائناتو او مخلوقاتو د تړاو حقيقت او پالنه د هغوی د پرودگار د پالنې او هغه الله ﷻ ته د عجز په وړاندي کولو سره صورت ونيسي. د انسان لوړ مقام او منزلت د هغه د انساني وجود حق او بې پايه او د جرم وړنه وي. د مفکورې او عقيدې تفسير او تعبير بايد پر حقيقت ولاړ وي. داسي حقيقت وي، چي انسانان يې د لنډ مهالو او لنډه فکره عينکو څخه ونه گوري. د نفسي غوښتونو پر اساساتو ولاړ نه وي، جذبات يې په معمولي حرکت پرېل لوري تلونکي نه وي.

د ژوندانه دغه مېرم او اړين ضرورت دېش پر حقيقي اړتياؤ ډېري د اهميت وړ دي، چي سپين پوستانو د خپل تمدني فرهنگ او واک په درلودلو اعتنا نه ده ورته کړې، بلکي د حسادت او عناد په څرگندولو او خصومت په لرلو سره په شرق او غرب کي يو ډول د نظامي تشکيلاتو انساني ځپنه تر کار لاندي نيولې ده.

څه کول پکار دي؟

انسان له ليدلو ښکاري چې ښايسته دى ^{۲۱}. هغه عقيدې ته اړ دى داسي عقیده، چې د زړونو د گردونوليري کوونکې، د نفس پاکوونکې، داسي عقیده، چې د الهام سرچينه يې د يوې داسي عقيدې پر تعبير او تفسير ولاړه وي، چې کائنات په آخرت کې ژوند وکولای سي. ځان او کائنات داسي وپېژني، څه ډول چې له خپل پالونکي او پيدا کوونکي سره مينه ولري، اړيکه ولري او د هغه دپالني په خاطر د الله ﷻ بندگي وکړي، چې واحد او لايزال دى .

داسي عقیده، چې د انسان له پاره د لوړ مقام، منزلت او ستونزو د رفع کولو او اخروي سعادت له پاره ټاکنه کوي، له هر ډول مادي وقار او عزت تر ساحه يې اړښت لوړ وي او ژوندانه مسير ټاکونکې وي، بايد د انسان او هغه جهان چې پيلامه يې ورسره موبستې او حکمفرما حالت يې داسي يو پيوند وي، چې د ويري او اميد تر منځ وي، چې په دې سره انسان د خپل خالق سره د ميني لاره وټاکي، خپل الله ﷻ ته په ويره او تقوى کولو سره سر خمى او بېرېدونکى وي .

^{۲۱}التين له ۴ لرم ايت څخه استنباط دى «قرآن مل»

راتلونکې د اسلام ده

په روا کړنو کې امید لرونکی او له ناروا کړنو څخه لاس پر سر او په کولو سره یې د شرم احساس وکړي. د امید سترگې یې تل پر عادلانه ویش وي او په دې عقیده وي، چې ټول شرارتونه اوناړوا کړني، چې انسان ته تاواني وي بیرته په ښه کولو سره جبران کيږي، خپلې غوښتنې او کړنې په داسې امورو تنظیم کړي، چې د عبادت کولو خاص ځانگړنې پکښې وي. په همدې تر تیب سره له فطرت سره د ژوندانه اموداسي تنظیم کړي، چې هیڅ ډول ټکر او برخورد پکښې نه وي .

بېله شکه ډېر وختونه جسمي غریزې، چې په حیواني او مادي رنگونو سمبال وي دانسانیت توجه جلب او د انساني ژوندانه اړتیاوي احتوا کوي او په هغه موقتي تسکین کوي، خو احتیاج یې په انساني اړخ پوري تړاو نه نیسي.

د انسان د مادي اړتیاؤ په صورت کې څه را منځته سوي همدا انسان یې په موجودیت او پلي کېدو یو له بله سر ټکوي، صرف پر خوراکي اړخونو، د شرابو په چنبلو او لباس په اغوستلو کفایت نه کوي، چې ضعیف ایمان او لادینه کسان خپل موقتي سکون په کوي. دغه ډول احتیاجات او نوري اړتیاوي هم لري، چې تېرېدل یې ډېر

راتلونکې د اسلام ده

ژر نه دي يعنې د ايمان تمنايي د خپل فکري درک، انساني عظمت څخه ماسېوا پر پراخ ژوندانه، د انساني جسم او وجدان هم رغې، د روحي سيستم تزکيه د هغه له پراخ او طبعي مسيره سره ده نه ده برابره د ايمان پر موقتي ژوندانه باندې ولاړه ده، په دې معني چي يوازي ايمان پر مادياتو لري.

موږ دې پايلي ته رسېږو، چي يوازي به خپلي اړتياوي خپل هغه يوازني معبود، چي بې مثله يو الله ﷻ ته وړاندې کوو، له هغه به نصرت غواړو او هغه ته به خپله التجا پخپل زړه کي لرو ترڅو په دې کړنو يو ټولنيز توحيدې نظم قائم کړو، د ژوند هيڅ يو سيستم تر هغه وخته، چي دغه اړتياوي بشپړي نه کړي بشپړنظام ونه بولو . دا نظام نسي کولای چي بشر ته د يوه نيکمرغه بشارت ضمانت ورکړي.

همدا خبره ده، چي يوازنی شر مېدلی تمدن د سپين پوستو غربي تمدن دی، چي د خپلو کړو په صعودي او نزولي حالاتو کي نور له پښو پاته او خاتمي يې ته نړۍ وال مستضعفين سترگي پر لار دي.

د خطر د زنگ ږغونه

همدا اوسنی نړۍ وال سپين پوستان د خپل تمدن داسې خطرناک حالت ته رسېدلي دي، چي د انسانيت د صميمي نيکمرغۍ څخه محروم او د ايمان له خوړوالي بې برخي دي. له هرکونج اوکناره د خطر ږغونه پورته کېږي، دا خبره اورېدله کېږي، چي انسانيت د دې خواړۍ او ذلت په پايله کي وتوري ورځي ته ورټېل وهل کېږي، يا به د مارکسيزم تور دام ته ورلوېږي او په همدې ترتيب د بشر د ساتني په غرض وحشتناکه او په بېلا بېلو برخو کي نه گلوونکې وضع ولري.

په همدې خاطر سپين پوستان نسي توانېدلای چي دې ناوړين ته دخلاصون لاره پيدا کړي ددې خطر له زنگونو څرگندېږي، چي د هغه مصئونيت ته دخلاصون ږغ پورته کېدو ته په ډېره لنډه توگه ورکتل کېږي، چي له حقيقت محروميت هم پخپل د سپين پوستانو په لاس د جوړو سوو پالسيو او ستراتيژيو علتونه دي.

زموږ دغه مادي پر مختللي کسان د ساينس د پېنجرو په قفس کي را گيردي او د همدې محبس هتکرۍ يې په پښو کي زولانه دي. کله چي غواړي له دې قفسه آزاد سي. دخپل ټول تپ او تالابن برخه يې بيرته همدا

راتلونکې د اسلام ده

ساینسي قفس دی. تر هغه ځایه چې د ساینس ساحه ده دوی پکښې برلاسي، خو تر هغه وروسته د خپلي ورکې په موندلوکي عاجز دي .

د اسلامي دین مخکښان یو د روند بار پر اوږو لري؛ ترڅو له دې جهان د خلاصون لاره پیدا او د انسانیت له پاره هغه چاره وسنجوي، چې له وحشي حالت سره مخ کړي دی دا په یادولري، چې باید له دغه حالت ووزو .

نه غواړم د خپلي موضوع څخه پر بل مسیر ولاړ سم یوازې ددې خطراتو په اړوند دوی نمونې را وړم او د حل د لارې دانتخاب په موخه به څرگنده کړم، چې سپین پوستان یې پخپل کوتاه فکر له دې محروم کړي دي:

د ساري په ډول یو یې «دوکتور الکسیس» او بل سیاست مدار یې د امریکې پخوانی د دباندنیوچارو وزیر «ډالس» دی .

ډاکټر الکسیس پخپل اثر «ناپوه انسان» په لیکوکي په بشپړ ډول د انسانیت اړین خصلتونه روښانه کړي دي:

نوموړي، چې د انساني علومو اړخ د طبیعت له قوانینو سره په ټکر او د انسانیت تهدیدونکي بولي، لیکي: ساینسي علوم په اصل کې د انساني ماهیت له پېژندنې

څخه په بشپړ ډول ناخبره دی. زه د نوموړي له دې اقتباساتو څخه څو مثالونه په ډول راوړم:

«موږ د غربي تمدن لنډه نظری او نیمگړتیاوي احساس کړي دي. ډېر لوی کسان په دې لټه دي، چي بیرته د زاړه تمدن پر لور مخه کړي. دا کتاب مي د همدغو ډېرکيو کسانوله پاره وکښی. ترڅنگ مي د هغو کسانو له پاره هم وکښ چي په عقلي، سیاسي او ټولنیز ډول خپلي اړتیا په غربي تمدن کي نسي پوره کولای، بلکي د هغوی له پاره نوي لاري چاري سنجوي، چي په پایله کي یې انسانیت ته د خلاصون او تمدن لاره ټاکلې او نوښتونه یې په کښي رامنځته کړي دي»^{۲۲}

«په غربي تمدن کي، موږ مخي ته ډېري سختی پرتې دي، دا تمدن هیڅ کله له انساني مزاجه سره نه دی برابرې، انساني فطرت په هغه کي نادیده نیول سوی دی. دې تمدن د ساینسي اکتشافی پلټونو او سپړنو وروسته د انساني نظریاتو ترتیب او تنظیم په وهمي چوکاټ کي نیولی دی هغه تمدن چي زموږ سره دي، موږ نسي جوړولای»^{۲۳} د ژوندانه د تشکیل په تنظیمولوکي دا امر په

^{۲۲} د یاد کتاب سریزه ۱۱-۲۲ مخ.

^{۲۳} یاد اثر (۳۸) صفحه

راتلونکې د اسلام ده

بشپړېږول نادیده «پټ» نیول سوئ، چي د فابریکو او کارخانو بخارات د انسان پر بدن او عقل څه ډول تاثرات لري؟

نوی صنعت، چي په لږه پانگونه ترکارلاندې نیول سوئ دی، په څومره اندازه چي ماشیني تولید او محصولات ډېرېږي؛ په هماغه اندازه یو فرد یا یوه خاصه ټولنه سرمایه په لاس کي نیسي. له بده مرغه انسان دکار کولو له پاره د فطرت یو سرته رسوونکی دی، بدیل یې دکار له پاره ماشین مد نظر نیول کیږي. هغه تولید، چي باید د انسان په مرسته ترسره سي، د ماشین په توگه وړاندې کېږي، چي اصلي ژوند یې په ماشیني ژوند اړولی دی. د ماشیني تولیدونکو او د ماشین په مرسته د موادو تولیدونکو هیڅ کله د خپلو راتلونکو اولادونو دکار د مخنیوي په اړوند فکر نه دی کړی او نه یې کومه اعتنا ورته کړې». ^{۲۴}

«دژوندانه د تنظیم او ترتیب دارزیابی د امورو د اړتیا په صورت کي تر هرڅه ښه کتونکی او نتیجه ورکوونکی انسان دی، ولي نن انسان پخپل عصر کي ځان پردی حسوي. هغه پخپل غوښتنه خپل کار او تنظیم نسي تر سره کولای، ځکه چي هغه له خپلي فطري او طبیعي کړنې سره اشنایي نه لري. د مادي او جمودي علومو د

راتلونکې د اسلام ده

پرمختګ په لږکي د انساني علومو نادري پېښي را منځته کړي دي انسان ورسره مخ دی. زموږ د عقل او پوهي لنډه لیدنه زموږ په چاپیریال کي زموږ له پاره د ستونزو زېږنده ده، چي زموږ د انساني فطرت او جوړښت سره هېڅکله نه برابرېږي. موږ یو بدبخته او بدچانسه ملت یو، چي له اخلاقي او فکري اړخه پر کښته خوا روان یو. په ولسونو کي یو پراخ صنعتي انقلاب وړاندي روان دی، چي د حل لاره یې ډیر په سرعت را څخه پورته او ځان د بربریت تر غېږي رسوي، حتی تردې ددې احساس هم نه کوي، چي هغه د ناقصو علومو لاسته راوړني چي یو معادي پرمختګ یې د انساني نړۍ ترمنځ یې خصومت په وجود راوړی دی، انساني نسل د ځان د مصئونیت او ساتني له پاره له هغه څخه د ساتني وسائل نه لري، په بشپړ ډول بې دفاع ژوند وکړي، حقیقي خبره داده، چي زموږ دننني تمدن هم د نورو تېرو تمدنونو غوندي داسي چاپیریال او شرایط رامنځته کړي دي، چي د انساني ژوندانه له پاره سخت او ناممکنه دي، دا شرایط د هغو علتونو معلولين دي، چي د حل له پاره یې لاس رسئ نسي کېدلای په ننني وخت کي ښاري استوګنان له اضطراري اوناقرار حالت سره مخ دي،

چي دا ډول د نظامونو، د ټولنيزو او اقتصادي نظامونه په نوم يادېږي»^{۲۵}

«موږ به د اختراعاتو او تمدني پرمختگونو څخه گټه پورته نه کړو، ترڅو د دوی ترڅنگ اسماني علومو، اسمان او ستورو پېژندنو ته مو توجه نه وي کړې. دا يو حقيقت دی چي ساينس زموږ له پاره سختی نه دي را زېږولي، ولي کله چي زموږ افکار د هغوی په ليدنه پسي ځي دکائناتو د جمال او ښکلا په اړوند زموږ بصيرت را تاريخ کوي، موږ له ښکلا څخه بې روحه کېږو، چي د هغه وخت پيکه توب مو د بېروحه ساينس سره له بشپړي ميني سره خطر ناک او مضر تمامېږي.

انسانيت د ځان د قدر پېژندنې په اړوند فکر، بايد ولري، ځان وپېژني او خپلو هغو علتونو ته د پس پاته والي علتونه پيدا کړي، چي د پاته والي او فکري افلاس سبب گرځېدلي دي. د ښکلا او استراحت د موادو ډېرښت او تمدن له بهيره مواد موږ ته نه په کارېږي، نو موږ ته څه کول په کار دي؟ دا روښان او موزون طرز العمل نه دی، چي

زموږ له پاره د اخلاقي فساد د رامنځته کېدو او پس پاته والي لامل سي»^{۲۶}

«د چاپيريال او ميراث وړني دوه تاثره په انسان کي سته، چي د اړتيا او ترجيح ورکولو سره د زماني استقامت په فکر سره ټاکي موږ دا حقيقتونه په تېرو درسونو کي په تفصيلي ډول روښانه کړل، چي نننيو مادي پرمختگونو پر انساني ژوندانه کوم تاثرات ښنډلي دي؟

دا په ډاگه کوي، چي زموږ ټولنيز ژوند د ټکنالوژۍ په مرسته موږن سوۍ په هيڅ ډول موږ ورسره نه سو جوړېدای. دا کړنه د انساني ژوند د اضمحلال او کمزورتيا سبب کېږي. يوازي بايد ساينس د داسي غمناکي پېښي لامل ونه بولو. موږ هم په دې کي مسئوليت لرو. فرق يې دادی چي موږ دروا اوناړوا تر منځ توپير وکړو. پردې بنسټ چي طبيعي سيستم مو مات کړی دی، بايد خپل ځانونه مجرم وولو او لازمه جزا ووينو.

د ساينس صنعتي اړخ په پوره ډول د ژوندانه د علم يا بيولوژۍ سيستم گډوډکړی دی. کله چي انساني ژوند د يوې بندي لاري څخه تېرېږي له ستونزو سره

مخکېږي او د ناسم ژوندانه تاثیر تر شا پرېږدي^{۲۷} د جماداتو او مادياتو علم په فکري او علمي ډول دا موږ ته بښي، چي دا جهان زموږ جهان نه دی. موږ په گرگړانه او سربيرن ډول ددې علم اثر تلل لمنو ته ورغورځوو، چي له وړلو څخه يې د انساني ژوندانه ټکرونه را منځته سوي دي. فکري استعدادونه يې ضعيف کړي، تعصب يې د انسانانو ترمنځ پيدا کړی، په اخلاقي لحاظ يې اخلاقي کمزوری رامنځته کړي دي اوس په پوره ډول دي د ځان دساتني له پاره يو ساتنځای نه لري چي ځان په اداره کړي»

«اخي خبره داده، چي مادي مفکورې درې پېړۍ مخکي پر انساني دماغ خپل يرغل راوړ، چي اوس څوک ځان ځيني خلاصولای سي؟

که ساينسي پرمختگ هغه لاره، چي اوس يې طی کوي بيرته پرېږدي او د ژوند حقيقتونو ته کتنه وکړي هغه به وخت ښه او روښانه پايلي تر لاسه کړي. مادياتو ته د برتری ورکولو لړۍ به ختمه سي. انساني فکري او عقلي قوت به لوړ مقام تر لاسه کړي، لکه پر ديني اعتقاداتو ولاړ مسير، چي ور سره برابر دی هغه وخت به انسان، اخلاق، عاطفه، مينه، دين او مذهب په پوره لېوالتيا او علاقه سره

راتلونکې د اسلام ده

په هغه ډول تر مطالعه لاندې ونيسي، لکه نن چي د رياضي او کيميايي علومو سره علاقه لري.

د معاصر تدريس ځيني احمقانه روشونه به وپېژندل سي. د هغوی په نيستي به د پوهنتونو، پوهنځيو، ښوونځيو او مدارسو تدريسي روشونو او تعليمي نصابي لورو ته مثبت بدلون ورکړي.

وروسته به د روغتيا له متخصصينو وپوښتل سي، چي تاسي دکوم علت پراساس د انساني وجود د جسماني ناروغيو درملنه کوئ؟

د هغوی د رواني او روحي او عصبي نارغيو له پاره هغومره تپ اوتلنښ نه کوئ لکه د مادي او سربيرن ساينس تلانښ.

کله چي مريض د سل په ناجوړي اخته وي. تر هغه خطرناک کيمياوي درمل ورکوي. موږ وينو هغه خسارې چي و انسان ته نن ورځ پيښي دي د تکنولوژۍ له استعمال څخه نه دي. په دې سره د اصلاح نقطه د مادي په پرتله زموږ عقل ته راجع کېږي، چي د انسان د ژوند پر ماشيني کړنو د بطلان کړنښه را کشوي. دا کړني له قياسه ليري نه دي چي د انساني عقل د رنځ او په هغه کي د مادي موادو د ناسنجسه پرمختگ او نابودۍ سبب

راتلونکي د اسلام ده

سي^{۲۸} هغه شومه مطالب، چي انساني ژوندانه ته د خطر د زنگ ورکوي له وحشي حالته را پورته کېږي، ولي سوال دلته دی. څه ډول د دغه خطري زنگ څخه د ساتني په موخه د خلاصون لاره پيدا کړو؟ او هغه په داسي ډول اړايه کړو، چي انسانان د رنسانس له دورې تردې دمه خپلي خپرې سوي سهوي بيرته اصلاح او جبران کړي.

داسي ونسي، چي بشپړ ډول دي د مادي له استعمال څخه ډډه او انکار وسي. په دې کار سره به مو بله خطاکړې وي. په انساني ټولنه کي بايد نظم او اداره تل په پام کي نيول سوې وي دا يو داسي نظام وي چي په پوره ډول يې انسان پر ماده حاکم کړی وي.

په دا ډول نه چي انسان د منځنيو پېړيو او يا د عيسوي کليسا يي راهبانو په شان د رهبانيت په نړۍ کي ورک او له جهانه گوښه وي. هغه څوک، چي د انسانيت خطرناک ترين ضرر درک کولای سي او بيا د هغې د خلاصون په موخه انسانيت ته يوازې مادي ساينس اعلانوي، د همدې انسان له پاره يوازې ساينسي صنعت و ستونزمن حالت ته لاره ده. پس تاسي پريکړه وکړئ کومه

^{۲۸} ياد کتاب ۳۳۲، ۳۳۱ مخ

لاره به وي، چي انسان له دې بي سرنوشتي څخه وژغوري؟

کله چي موږ د چا پر سمه خبره غوړ نيسو په ډېره خوښي مخ پرورېږي خو «ډاکټر کارل» په دې اړوند داسي وايي «نن ورځ، چي انسان د ستونزو ښکار گرځېدلی دی، نو همدا خبره ده، چي د ژوند پېژندنې په پرتله يې د جماداتو پېژندنې اړخ ته ډېره توجه کړې ده.

د دغې غمناکي وضعي د سمون په اړوند بايد داسي کوښښ وکړو، چي د مادي تحقيقاتو په پرتله د حقايقو پېژندنه وکړو. حقيقت ته توجه وکړو ترڅو عمومي معلومات ترلاسه کړو او په دې پوه سو، چي نن ورځ يې زموږ پر وجدان او شعور څه ډول اغيزې کړي دي موږ په هيڅ ډول ددې وس نه لرو، چي له دې ډول شرايطو سره سازش وکړو که موږ د دې ډول کړنو سره په بل ډول ځان جوړ وو، نو څه ډول به کولای سو چي ټولنه له اوسني حالت څخه بل حالت ته واړوو؟

له فطرت سره اشنايي او د انساني پيدايښت څخه گټه پورته کول او د هغوی له سالمو استعدادونو څخه گټه پورته کول به په کوتاه او ناقص ډول سره وسي. موږ بله لاره لرو، چي ځانته قناعت په ورکړو، حلال ته حلال او

راتلونکې د اسلام ده

حرام ته حرام ته په ووايو، چي دا خبره په مادي تمدن کي موږ نه ده درک کړې. ترکومه ځايه، چي د نن ورځ تمدن دی د طبعي شرايطو اوضاع يې د نابودۍ پر لور رهي کړې ده. پر همدې بنسټ ويلاى سو، چي انسان پېژندنه په علومو کي تر ټولو اړينه د علوموڅخه ده»^{۲۹}

همدا خبره ده، چي ډېرغربي عالمان د اوسنۍ خطرناکي اوضاع د کنترول په موخه د خلاصون لاره بيرته شاته په تگ کي ويني او وړانديز يې کوي، چي د ساينس دغه بې جلوه پرمختگ بايد کنترول سي. دغه ډول وړانديزونه د يوه شخص او د انسانيت د ساتني له پاره د هر راز وحشت، بربريت چي د يوه شخص په مطالعه کي زيادښت راولي کېدای سي د انسان دغه غمناک حالت پای ته رسېدل ورسوي.

د پام وړ ده، چي دا ډول عقايد به د انسانانو پر ذهنيتونو څه ډول اغېزه ولري؟ دا ساينس دی چي دا هر څه يې په اوسپنيزکي قفس بند کړي دي، ولي د نن ورځي اوضاع د دې غوښتونکې ده، چي په صحيح او سالم فکر سره له دې مادي قفسه دخلاصون لاره پيدا کړي.

^{۲۹} ياد اثر (۴۴، ۴۵) مخونه

دکتلوي اومادي نړۍ د پرمختگ علم د هغه ناخبرۍ اوجنايت کارانه کړنوسره برابر دی، چي د ډاکټر کارل له نظره دې اندولۍ له پاره رامنځته سوي دي، بلکي دا پخپله نه دی ايجاد سوی دا غريبان دي، چي په دې لټه يې د انسان اصلي معنويت يې ترپښو لاندې کړی دی. په خپلو خرافاتي زيرمو يې غمجن او هولناک حالت رامنځته کړی دی. په حقيقت کي داده انساني کرامت او شرف ضد مفکوره ده، چي د هغې له مخي د الله ﷻ د مخکي پرمخ د انساني حاکميت مخه نيولې ده. البته هغه حاکميت، چي د کائناتو د سيستم برخه بلل کېږي.

همدا رنگه هغو آفتونه چي ډاکټر کارل ددې مبحث په لړکي په اقتصادي نظم کي ياد کړي، د اقتصادي نظامونو له اسيته دي، چي له اعتقادي مسايلو سره په ټکر کي دي. له ديني او معنوي اعتقاداتو څخه سرچينه اخلي چي په اقتصادي نظامونو کي ددې ډول مسايلو له پاره بې خدا کولو پرته بل څه نسته. په اقتصادي نظامونو کي هيڅ ډول درنښت د انساني کرامت او احترام له پاره ځای نه لري. اقتصادي نظام هيڅ کله د انساني واقعي اړتياو پوره کوونکی نه دی. د ډاکټر کارل له نظره غربي مفکرينو که د انساني فطرت د واقعي او حقيقي گټو په اړوند د لږ

راتلونکې د اسلام ده

ترينو معلوماتو يا خبرېدو په هکله، چي کوم اقدام د هغه تر وېج له پاره کوي دا بې علتته نه دی.

پس دا خبره جوټوي، چي ددوی دغه اقدام د الهی نظام په وړاندي د ضدیت او حسد روښانه نمونه ده هغه نظام چي دانساني فطرت اصلي رنگ او طرز په لاس راکوي او دا دین چي د انگلیسي ترویج سوي دین، چي دکلیسا او غربی تفکر ضد تفکر لري تو پیر سره لري.

په څه ډول چي ډاکترکارل احساس کړې ده ټول انساني او فطري قوانین د مادي ژوندانه اونني صنعت ضد پدیده او تهدید دی. ((مسترډالس)) یو د امریکایي د پخوانو وزیرانو څخه په دې مفکوره دی، چي د امریکا او غربی نړۍ نظامونه پرتاریخي اقتصاد ولاړ دی. دا خطرات په اوسني کمونیستي سیستم کي هم خوندي نه دي .

ده پخپل کتاب ((War or peace)) جگړه یا سوله کي نارې وهي او د مخنیوي له پاره خلگوته بلنه ورکوي، ولي د نوموړي وړاندیز په داسي اندازه سره سره سری دي، چي د موضوع اصلي او ژوري خواته هیڅ څرک نه پکښي ښکاري. دی کوبښ کوي، چي دکلیسا رهبران د هغوی د مسئولینو په توگه مطرح کړي. نه یوازي دوی په دې حالت

راتلونکې د اسلام ده

رازي نه دي، بلکې دغه خطرات به د کلیسا د مشرانو پر مزاجونو هم غلطه انگېزه کوي، مسترډالس پخپل اثر «زموږ روحاني اړتیاوي» په لړکي کارې:

«زموږ د ولس په وجود کې یوه مکروبي ناروغي خپره شوې ده کنې موږ په رواني ناجوړیو نه اخته کېدلو، زموږ د ژوندانه له پاره د وهم او ډار موقف مناسب نه دی. دغه مسئله زموږ په تاریخ کې په بشپړ ډول، نوې او حیرانوونکې ده»

زموږ په ژوند کې د مادي موادو پر کمبود باندې خبره نسته، د مادي موادو په ډېرښت کې هم کوم مثال نه سو وړاندې کولای، زموږ په نزد په حقیقت کې د ایمان کمښت احساسېږي. د ایمانه پرته نور ټول وسایل بې ارزښته دي. له همدې امله د پوهې او د هغې د وړتیا په اړوند بې اندوولي او نه موجودیت او زموږ پیاوړتیا ده. زموږ د سیاستمدارانو په تدبیر کې زموږ ذهانت نه ځایېږي»

«هغه روحاني کشیش زموږ په زړونو کې نه دی پاته، چې په مرسته یې سرگرم او فعال اوسو. داسې یو هدف مو و ذهنونو ته پیچکاري سوی دی، چې د مغز له دننه څخه مو ناقراړه کوي. په همدې اساس زموږ په ذهنونو کې ویرانوونکي عقاید داسې خپرېږي، لکه د

راتلونکې د اسلام ده

جاسوسي شبکو ((استخباراتو)) خاړونديان، چي د شکمنو کسانو په تپ اوتلابن کي پلټنه کوي. زموږ پوليس موږ د خارجي دښمنانو له بريد او يرغل څخه ژغورلای سي، خو هغوی هيڅکله موږ د مغزي او داخلي دښمنانو له منگلونونسي ژغورلای. اوس اوس زموږ ولس او ملت له سختو ازمنښتونو سره مخ دی هغه چي انسان يې د شتمنۍ او پيسو په لومو کي راگير کړی دی»

عيسی ((ع)) فرمايي :

«څوک چي پوره صحت ولري او د الله ﷻ له لوري دا پاچهي ورکول سوې وي هغه د دنيا له متاع څخه لوړ دی، ولي د هغه له پاره د مادي ژوندانه موجوديت يو سخت ازمنښت دی، چي هغوی له دننه څخه خوري»

همداسي اتازوني يوازي د پرمختگ او پس پاته والي لاره په وړاندي لري. يو ډول خلگ د الله ﷻ له لوري په ورکړل سوې برخه خوښ دي او کوښښ کوي، چي ددې نيکمرغۍ په لړکي د نورو خلگو د نيکمرغۍ له پاره همکاري وکړي. نيکمرغۍ دې کسانو ته ايماني شتمني ورکړې ده، چي دوی ته پرهيزگاري او پوهه ورکوي دا کسان نه يوازي ژرلاسته راوړني غواړي، بلکي د راتلونکي له پاره هم د اغيزمنو او گټورو پايلو په تمه دي. د ژوند د

راتلونکې د اسلام ده

جوړېدو په لټه کې یوازې د ځان له پاره نه، بلکې د نورو له پاره همکاري کوي تردې وړاندې د ټول انسانیت د رفا او ساتنې په لټه کې دي د خلگو دا ډول د ژوندانه هغه لوړ معیاره کسان دي، چې د خپل سخاوت په لړ کې د فطرت قانون د عملي لارې رنگ ورکوي.

د الله ﷻ ورکړې شتمنۍ زیاته برخه به تر لاسه کړې او په دې سره به انساني ټولنه د خپلو اعمالو په پایله کې داسې ثمر تر لاسه کړي، چې مادي جهان به یې ساري ته عاجز وي.

دوهمه برخه یې د مادي مفکورې اړوند عقیده د انسانیت له پاره زیاته خطرناکه خبره رامنځته کوي که امریکایان غواړي، چې له دې غمېزي څخه ځان وباسي ورته ښايي، چې د لویو معنوي اهدافو د پلي کېدو له پاره پرېکنده تصمیم ونیسي. تر څو د خپل راتلونکي له پاره د نېکمرغۍ تر نعمت پورې ورسېږي.

پر موږ د راغلي توري ورځې د راتگ علت هم دادی، چې د لویې او عالي لارې هدفونه مو پرېښي او سلامتي مو د فردي او ټولنیز ژوندانه د نیکمرغۍ لاسته راوړنه د یوه سراب غوندي: لکه په وچه دښته کې چې د اوبو انځور راته ښکاري مد نظر نیولې ده. په یقین سره

راتلونکې د اسلام ده

وايم، چي که موږ په بل هدف پسي تللو، نو هيڅکله به د هدف مطلوب او ديوه ښه خوب تعبير تر لاسه نه کړو. امن او سلامتي د بازار په رنگينوموادو کي نسته، د هغوئ په عوض که ميلياردونه ډالره ولگو او هغوی د همدغو ډالري مصارفو په مصرف تر لاسه کړو يو ناچيز سکون د خپل عقيدتي او فکري سکون پشان به تر لاسه نه کړو.

ټول پوهېږي، چي مادي مزین توکي رانيول يو ډول عذاب دی، چي انسان يې راگيرکړی. د روم شهنشاه د يوې غلط فهمۍ په پايله کي د مادي تجمل او ښکلا په لټه د سلامتی او هوسايي له پاره ډېر هڅه وکړه، ولي ډېر وخت نه وو تېر سوئ، چي خپله سهوه يې احساس کړه هغه چي هر خومره په دې سودا کي مخ په وړاندي تلی په هغه اندازه د خپل قدرت له گديه څخه ليري کېدی.

زموږ اغيزه او نفوذ په ورځنی نړۍ کي مخ پر ځوړ دی زموږ امن ته خطر را نژدې کېدونکی دی، ځکه موږ د لوړ هدف د تر لاسه کولو له پاره خپل مخ پر بله اړولی دی. هغه هیواد، چي په لوړ مادي قوت سره تر ټولو پیاوړی کېدونکی دی، نن غواړي چي خپل کمونيست افکار پر ټوله نړۍ تحميل کړي. لکه څه ډول چي امريکا په ۱۹ سمه

راتلونکې د اسلام ده

پېړۍ کې د نړۍ د هیوادونو پر سیاسي حاکمیت پرده غوړلې وه او یا روسانو د خلکو توجه ځانته وراړولې وه.

څوک نه پوهېږي، چې کمونیستي مفکوره په پوره ډول ناکاره، خرافاتي اوچټي ده. په همدې بنسټ روسان هېڅ د باندني کس ته اجازه نه ورکوي، چې شوروي ته ولاړ سي او هلته کمونیستي مفکوره له نژدې مشاهده کړي، نو دې پړاو ته رسېږو، څوک چې دکمونیزم په طلسم کې را گېږېږي، حقیقتاً هغه په زجر او کړاو کې راگېږېږي، چې کمونیستي کړۍ ته ودراخل او د حقیقت پرده یې له سترگو پورته سي، نو به په تعجب او حیرانتیا کې پاته سي تاسي وینی چې غڼې ((عنکبوت)) د خپل ښکار له پاره په څومره مهارت د ځالي جوړوني له پاره تارونه کشوي او په دې تارونو کې په څومره ټگۍ سره مچ خپلي ځالي ته را بولي.

موږ ته بېله فاصلې په پایله کې دا خبره روښانه کېږي، چې انسان د مادي استراحت په لړ کې په ډېر حسد او کینه سره دکمونیزم په دام کې راگیرېږي او په ډېر شوق سره همدا د ښکېل تگلاره روسان په اسیا او جنوبي امریکا او حتی په افریقا کې ترکارلاندې په چابکۍ نیولې ده ترڅو

راتلونکې د اسلام ده

ددوي په اصطلاح دټولني دهوسايي له پاره دسته جمعي کار صورت ونيسي.

ستالين په يوه ځای کي ليکي:

«د مارکسيزم اولېنينيزم د مفکورې پيغام له ورايه روښانه دی هغه څوک، چي د دې مفکورې پيرو وي هغوی د مترقي ژوندانه پلوي کوي، چي پر هغه لوري يې بيايي» «ډېرغير کمونيست هيوادونه، چي د عيسوي نړۍ هيوادونه هم پکښي شامل دي د انسان روحاني لوړتيا نادیده بولي او باورنه پرلري د مادي ژوندانه پر پرمختگ خپلي برتری ته دوام ورکوي سره تر دې، چي کمونيستان خپله ادعا په ښکاره ډول دليل گرځوي. د دوی په نزد د دوی دا ادعا دومره برتري لري، چي غير کمونيست ملتونه يې هم تائيدوي

کمونيستان په زوره هم دا خلگ د تائيد له پاره مجبوروي، چي کمونيستي مفکوره پر وټپي او جامعه پر کمونيستو افکارو او اصولو عياره کړي غير کمونيست غربي مفکرين ددې جرائت نه لري، چي دکمونيزم دا مفکوره دي ور رد کړي دوی «کمونيستان» د ادعا سوي حقيقت څخه سترگي نسي پټولای همدا لامل دی، چي کمونيزم ورځ تربلي په نړۍ کي ترلنډ وخت پوري خپرېږي»

راتلونکې د اسلام ده

اصلي غم دادی ، چي موږ تراوسه پوري نه يو توانېدلي د خپلي لټۍ په لږکي د دين او ايمان اړيکه له عملي ژوندانه سره وتړو او د خپل روښانه سباوون له پاره لاره ولټوو. موږ په ډېر س راحت، بلاغت او فصاحت سره د انسان آزادي، انساني حقوق او اړتياوي بيانوو، ولي موږ په دې خبره کي فکر نه دی کړئ، چي دا خبري، خو په هغه پوري تړلي وې، چي انسانيت يې د رهبانيت په لومو کي راگير او ځانته يې د يوازي توب ژوند غوره کړئ وو. نن چي فردي ماشيني ژوند ډېر پرمختگ کړی دی، نو معنيويت خپل اړښت په انساني ټولنه کي له لاسه ورکړی دی. د ډېرو موادو او شيانو په توليد سره له سيارو موټرانو، ماشينانو، راډيوگانو او تلويزيونانو ستاينه کوو. د انسان په پرتله د هغوی په ستاينه ياداوه کېږو. زموږ ټول اړخونه مادي ژوندانه ته ور اووښتي دي.

موږ د روحانيت له لحاظه مفلس يو. په پايله کي هغو کسانو، چي د مادي ژوندانه په لرلو سره د حسد او کينې لاره نيولې ده، په ډېر شوق سره دکمونيزم خط تعقيبوي ترڅو وتوانېږي د ټولنيز تکامل په صورت کي د مادياتو په غېږه کي فعاليت وکړي.

موږ ورځ تربلې د دې ظلم، استبداد او د سیسو پلي کېدو شاته پاته کېږو. که زموږ د موفقیت او بریالیتوب له پاره کوم امید اوهیله وي، نو هغه به دا وي، چې پخپله دننني ضمیرکي د ایمان حرارت را بیداره او عملي بڼه ورکړو، نو درو حاني مړیني، خوار او ذلیل چاپیریال او انسانیت ته به مو له ظلمه د خلاصون لاره پیدا کړي وي.

لوی عذاب، چې پر موږ را غلی دی، دا دی، چې موږ نه یو توانېدلي د مادیت پرته د بل ټولنیز «اجتماعي» نظام په لټه کې سو. دا مسئولیت هغه چاته راجع دی، چې د انساني ژوندانه څخه د تلو په تصمیم د یوازیتوب پر لوري د رومي او ملت د یوه آزاد ملت په توګه خپل اعتماد له لاسه ور کړی وي. زموږ ملت که څه په مجموعي ډول د الحاد لاره نه ده خپله کړې، ولي زموږ عملي ژوند د ایمان له غوښتنو ډېر لیرې پاته دی.

زموږ د مذهبي عقایدو او عملي ژوند ترمنځ ډېر لوی خلیج منځ ته راغلی دی. موږ په دې پوهېږو، چې زموږ مذهب د تېر اسلامي برم یو ښه مثال او نمونه ده. له اوسني ژوندانه سره هیڅ سر وکار نه لري. که د ایمان او عمل علاقه یو له بله سره پرې سي هلته نو داسې ایماني او انقلابي پیاوړتیا او ځواک له کومه کېږي، چې انساني

راتلونکې د اسلام ده

روحانيت د بسيا شتمنۍ پر لور بوزي او د مادياتو له غېږي يې دباندې کړي .

موږ بايد د خپلو افکارو وجهان ته تغير ورکړو . د مارکس دا ادعا په سختي سره، چي وايي «په نړۍ کي د ژوند کولو له پاره مادي اړتيا په لمړي توب کي قرار لري او تردې وروسته روحانيت په دوهم پړاو کي دی» ور رد او له دې مفکورې منکرو او سو ظلم او د هغه په مرسته لاسته راوړنه هيڅکله داسلام له نقطه نظره دمنني وړنه ده، نه د حق ښکاره کولای سي او نه کومه رښتنولي منځته را وړي .

موږ د انسانيت د نجات او آزادۍ له پاره د هر ډول متزلزل ايمان او ويري له ساحې بايد را وزو. محکم اوسو، د خلگو په اذهانو او زړنو کي ځان ته ځای پيدا کړو او هغوی په دې پوه کړو د انسانيت خالق انسان يوازي د مادي ژوند د ترويج اوله هغه څخه دگټي اخيستنې له پاره نه دی پيدا کړی. د انسان دپيدايښت هدف په دې نړۍ کي يوازي د هغه د جسمي ساتنې له پاره نه دی. موږ بايد داخبره په زړه کي ځای کړو: چيري، چي انسان د فکري او استبدادي کړيو په کمون کي راييسار وي؛ آزاد کړو. دغه آزادي د خلاصون لاره موږ ته ترمادي ژوندانه ښوالی را بخښي.

راتلونکې د اسلام ده

په ذهن کې باید دا خبره ولرو، چې د انساني ټولنې آزادې داسې نه ده، چې هېڅ قید او حدود نه لري. د آزادې ټولنې څخه مراد دادی، چې د ټولنې په کنترول کې باید نظم او اصول موجود وي. دا اصول له انساني قوانینو څخه نه دي ایجاد سوي، بلکې دا مقید حالت او اصول د ایمان او الله پالنې په رڼا کې ټاکلي دي، چې له انسان سره ډېرې نازکې او لطیفې اړیکې د ورورولې په تار تړي. د انساني ټولنې د غړو تر منځ ژوند یو له بله سره قربانېدل دي.

مستر ډالس په اخر کې لیکي:

« ترهغه پورې، چې موږ نړۍ ته یو پیغام ونه لرو د امریکا دکانې زېرمو را ایستل بې ګټې دي. موږ باید درک کړي وي، چې زموږ د نوي پیغام استول نړۍ ته د روحاني رهبرانووړاندې کول زموږ اخلاقي دنده ده. که دوی دا مسئولیت په مات زړه سره پرغاړه واخلي هغه وخت به موږ د روسي کمونیزم دا کمالاتو سر پرېکوونکو او شومو تصامیمو ته غاړه کېنېږدو، ځینې اخلاقي واعظین او ښوونکي تاسف کوي، چې د نوي موډرن ساینس پرمختګ د تاوان رسولو لاره خلاصه کړې ده.

د نوو علومو زده کړه او پراختيا پخپله هغوی ته دونه تاوان نه دی رسولی، ولي د ماترياليزم مادي قوت د ضرر رسولو او وحشت زېږولو له پاره زمینه برابره کړې ده. که دا پرمختګ د ماترياليزم په پرتله د روحانيت ترټی لاندي راسي په هغه صورت کي به دومره خطرځيني احساس نه کړو. ساينسي علومو مادي قوت نن په وحشي قوت اړولی دی. له همدې امله د نړۍ ارواحي قوت د داسي کسانو لاسته لوېدلی دی، چي هغوی د عمل او ايمان په يو ځای کولو کي پاته راغلي دي، چي په دې سره انسانيت ته د خلاصون لاره نه ورکوي، چي د ساينسي خطراتو مخه ونيسي، بلکي دا په هغه چوکاټ کي راگير دي، چي روحانيت بايد سمدستي د نړۍ د واکدارۍ واگي په لاس کي ونيسي او په لارښوونه سره په درست ډول رهبري او مسير ورته وټاکي»

پخواني امريکايي ولسمشر «ولسن» مخکي له دې چي مړ سي د خپلو عقيدتي تبصرو په لړکي ويلي وه:

«که زموږ تمدن له ارواحي اړخه پرمختګ ونه کړي، نو يوازي مادي وسايل د هغه بقا نسي تضمينولای همدا خبره ده ټول د وخت چلینجونه، چي زموږ د سياستمدارانو، سرمايه دارانو او سياسي سازمانونو ته ورکول کېږي له

خدایه وېره او هیواد ته وفاداري لار ورښوي» د کاني زېرمو په اړوند د مستر ډالس دغه فریاد هغه د کارل په قول د خلگو پر زړونو اغېزه کړې ده، دغه ډول درملنه د روحاني رنځ درمل دي. مستر ډالس د هغو په هکله، چي زړونه یې له سرمایې، سیاست او کلیسا سره تړلي د هغو کسانو په پرتله، چي زړونه یې له دین او وطن سره تړلي وي. له عذابو څخه د خلاصون لاره نه بولي او د نن ورځي په پرتله د فلاکت هغه کښته تریني خواته تلونکي بولي.

د پولس له دورې څخه، چي دکلیسا راهبانو د عیسویت له لمړۍ پېړۍ څخه همدا هوی های راشروع دی، خو تر اوسه هم په کلیسا کي هغه شومه نه سوه پاته، چي د انساني ژوندانه ټولنیز سیستم تشکیل اوتولني ته یې وړاندي کړي. هغه تذکر، چي مستر ډالس د نصرانیت له عقایدو او اشارو څخه پاته کړی، د نن ورځي امریکایي تمدن یې نسي منلای. هغه تصور، چي سیستم یې له پيله د انفرادي جوړښت پر گډوډو بنسټونو ولاړدی، د سرمایدار نظام په توگه یې محور پر یوه نفراگرځوي. په ټولنه کي د احتکار د رامنځته کېدو سبب کیږي.

زه باور نه کوم، چي مستر ډالس دي د نن ورځي له تمدني خطراتو څخه سرتکوي او یا هم د ودې مفکورې

راتلونکې د اسلام ده

د عملي کېدو له پاره، چي د نصرانیت افکار د امریکایي ټولنې له پاره فکر ولري، په دې معنی، چي نصرانیت نور مسخه سوئ دی.

نن د دې وخت رارسېدلي، چي د سر مایدارۍ، سود او ربا خورۍ سیستم په بشپړ ډول په نړۍ کي په نطفه کي خنثی سي دغه د «سود او ربا سیستم» د انساني ژوندانه له پاره د تور بخت او توري ورځي مادي زمینه برابره کړېده. هغه تمدن، چي د انسانیت د لټۍ سبب دی. د اسلام ترڅنگ واقعي عیسویت هم محکوم کړی دی. دا سي ښکاري چي ښاغلي دالس د عیسویت یو ناروښانه اړخ په وجود راوړي، چي په اقتصادي سیستم کي برخه نه لري. هغه دکمونیزم له بلایو بل ډول کار اخلي. د غیر انساني ژوندانه طرز دي له دینه سره تړاو ولري، نور نو ډېري موانع په مخ کي پراته دي هغه خلیج، چي د غربي ټولني د عیسویت او عمل تر منځ پروت دی اروپایان یې په اساني سره له منځه نسي وړای په همدې اساس د ډېرو اختلافاتو منځ ته راتگ له پنځمي میلادي پېړۍ څخه را په دې خوا شروع دی.

ښاغلي ډالس د روحانيت بوج دکلیسا د راهبانو اوکشیشانو پر اوږه اچولی دی، خو نوموړي کسان په هیڅ ډول دا بار ترخپل منزله نسي رسولای.

هغوی نن ورځ د هغه دین لار ښوونکي دي، چي عیسویت نه بلل کېږي، بلکي د دین د تخریب داسي یو ډول دی، چي د نفاق زوني یې پخپله دکشیشانو له خپل منځي شخړو را ولاړي سوي دي. دا د نړۍ والو او سېدونکو له پاره یو عبرت ورکوونکی درس دی. هغه کړنې، چي غریبان یې په ډېره سپین سترگي او جنایت کارانه ډول تر سره کوي مسیحیت یې د ژوندانه له چوکاټه ډېرليري غورځولي او افکار، شعور، جذبات او احساسات یې د الحاد او شرک پر اساساتو ور بنا کړي دي.

زه په پوره باور او توثیق سره ویلای سم، چي ښاغلي ډالس کشیشان او راهبان د دې ډول مسئولیت وړ بللي دي، دا خبره په پرېکنده ډول پخپل مسئولیت نسي کولای. هغه باور لري، چي دوی باید خپل سیستم او نظام له هغه دین څخه را بیل کړي، چي دغه لغوه اومسخه سوئ عیسویت دی، چي د ایمان او عمل تر منځ، د فردي او ټونیزو گټو ترمنځ، د جسمي اورواني گټو ترمنځ، د ساینس او رواني لوړتیا تر منځ هم رغی وکړي.

همدا رنگه په ايمان اويقين سره ټولنيز ژوند قرار پيدا کړي. په خالصه توگه بايد ووايو، چي د ټولنيز ژوند انځور پرديني او مذهبي تگلاره عيار کړي. ترڅو په ژوندانه کي د عمل او ايمان تر منځ کوم توپير رانسي او ددې پالونکو خيالاتو په پايله کي، چي ټولنيز نظم رامنځته کېږي له الحاد او منافقته پرته به بل څه نه دي مادي ژوند به په دنيا کي لمړيتوب لري، د اسلحو او مادي وژونکو شيانو توليد به په اوج کي وي، په دې سره به د نوموړو د استعمال له پاره ظلم او استبداد ته لاره هوارېږي، د ظلم پرته بل څه په وجود نه راوړي.

دا دانساني ټولني له پاره خرافاتي کړنه او عبث سوغات دی. د يوې بشپړي مفکورې، دين، مذهب او بل کوم لاره بايد ددې کار په خنډ کي نسي، حال دا چي انسان په حقيقت کي و يوې همه جانبه مفکورې ته، چي عبارت له دين څخه دی اړ دی. په هغه کي بيا دعبادت مفهوم دومره جامع دی، چي د هر شي ځای خپله برخه پکښي لري .

د ژوند دا سيستم نن ورځ په عيسويت کي خپل پخپله مسخه سوئ دی. نن به هغه سپېڅلی مسيحيت چيري پيداسي، چي د تاريخ په کنډوالو کي ورک سوئ

راتلونکې د اسلام ده

دی. د موجوده عیسویت انساني اړخ د عیسویت له عقیدتي اړخه د یوه پراخ خلیج په توسن سره بېل دي.

د دې انقلاب را منځته کوونکي اصلاً نورکسان دي، چي د دین او د مدنیت ترمنځ یې توپیر را وړی دی. هغه دین، چي په پوره ډول په ژوندانه کي رول لري. دغه دین نه دی، چي مخکي یې تعبیر سوئ وو.

د مسټرډالس په نظر «د کمونیزم د مادي پرمختګ او استبداد په وړاندې د خنډ را منځته کېدل یوازي په دیني ټولنه سره کېدای سي» ولي نن، چي د کمونیزم او غربي هیوادونو ترمنځ کوم ټکر قرار لري د انسان په لاس جوړسوي مسیحیت سره نسي حل کېدلای.

د کمونیزم او غرب نظامونه دواړه پر مادي اساساتو ولاړ دي او دیني صبغه یې په عیسویت پورې تړلې ده، حال دا چي عیسویت د کلیسا د پاپانو په فتوا دین له سیاست سره اړخ نه لري، هیڅ کار نسي کولای. دا عیسویت به بشر ته مواجهه د خطراتو مخه څه ډول ونیسي په داسي حال کي د مادي قوت په عوض یو قوت او پیاوړي رهبرۍ ته، چي د عمل او مفکورې اندول یې مساوي او انسانیت له رسېدونکي بحرانه د باندي راوباسي اړتیا سته.

راتلونکې د اسلام ده

دين دا هيڅ وخت نه قبلوي، چي د انسانيت د غلامۍ کړۍ د محدودو کسانو په لاس او انسانيت دي يې چله په غوړ غلام وي. د محدودو کسانو امر ته تيارسۍ ولاړ او دهغوی له خوا استعمالېږي، چي ترکاري اجرا وروسته يې له خپلو دربارونو وشړي او هغوی بيا د قدمونو مخکي د مچوني له پاره دربار ته بيا راسي.

داسي يو غلام چي د خپل ارباب امر ته په دروازه کي منتظر وي او د زحمت له پاره يې د پلونو خاوره ورته مچوي او د حاضري په وخت کي سر ورته خموي.

«حاضر یم اغا!»

امرکوۍ په خدمت کي مويم!! چي دا د ديندارانو په اصطلاح سره «نام نهاده کشيشان» د کليسا کليوالان وه چي د الله ﷻ په مقابل کي يې دا دنده اخيستي وه.

د الله ﷻ دين بيله دې بل څه نه قبلوي، چي په هغه دي اغا يا مشر، ځان ساتونکی، ځان خوښی، پياوړی او د ټولو تصرفاتو په لاس کي نيوونکی، پر بشر غالب او د هغوی په منځ کي واجب احترام او بې مسئوليتي وي.

هغه بايد حاکم وي، محکوم نه وي، د الله ﷻ او د هغه د رسول ﷺ ترامر لاندې وي نه د بل ترامر لاندې.

راتلونکې د اسلام ده

داسې دین، چې له هره اړخه پیاوړی او منظم وي پیاوړې رهبري ولري د کمونیزم له اضرارو دفاع وکړي او انسانیت ټول د پیاوړي اسلامي نظام ترامر او دیني مقرراتو ترسیستم لاندې وي په ټولو معاملاتو کې د اسلام د منځي حد پلي کوونکی وي.

((فَلَا وَرَبَّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا))^{۳۰}

ژباړه: نونه! اې رسوله ستا په رب قسم، چې دوی تر هغه پوري پوره مومنان کېدای نسي خو چې تا پخپلو ټولو شخړو کېني حکم کړي او بیا ستا د پرېکړو په اړه پخپلو ځانونو کېني کوم خفګان ونه مومي او دغه پرېکړه په ډېره خوښي ومني.

په هغه ورځ، چې د الله ﷻ د دین اساسات پلي او ومنل سي، نو دا کار به هغه څوک وکولای سي، چې د خلکو په زړونو کې قرار او ښه رهبري ولري. نه هغه نقش، چې انسانیت د ضلالت او ګمراهۍ پر لور سموي، چې هغه همدا دنن ورځي د بشر او د هغه د نجات تر منځ پراخ واټن را منځته کړی دی. د همدې کتاب په لمړیو برخو

کي ورته اشاره سوې ده. هغه خلاصون، چي ټول يې انتظار باسي. يوازي د اسلام دين دی. او بس

د خلاصون په لټه

ناقراره زړونه او رپېدونکي شونډي هر وخت او هر چيري د نجات او خلاصون نارې وهي، پورته کېدونکي نارې او سورې له ځانه سره د نجات خيالي، نښي نښانې او ستايني لري. دغه ږغونه د انسان د ريښتوني دين نښي او اوصاف روښانه کوي. دغه حقيقت د دې کتاب محتويات د «خطر د زنگ» په برخه کي ډېر ياد سوي دي، چي د «ډاکټر کارل او مسټر ډالس» د خبرو په لړکي يې پر حقايقو رڼا لوبدلې وه، ولي د غرب دغه دواړو مشرانو په واضحو الفاظو د اسلام له تگلاري څخه په صحيح او درست ډول ږغ نه وو پورته کړي.

کارل په دې مفکوره دی، چي «صنعتي دين» يعني د دين يوه برخه تکنولوژي ده. هغه ټولنيز نظم د ژوند په سيستم کي بولي او همدا د نظم دوران د خلاصون لاره بولي. هغه وايي انسان که هر ډول مادي امکانات له ځانه بېگانه وبولي بيا هم له هغه څخه چاره نه لري او هغه په دې ناخوښه وي، چي د مادي ژوند په نه پلي کېدو سره له ژونده خوند نسي اخيستلای.

راتلونکې د اسلام ده

هغه د نظامي «عسکري نظام» غوښتونکی دی د دې ترڅنگ هغه صنعت هم په دې اړخ کې له پامه نه غورځوی. هغه نظام، چې د پرسونل پرفکري او جسمي اړخونو کوم تاثر غورځوي. دا په اصل کې له هغې لایحې سره، چې کارگر ته په ډېر کار سره لږه مزدوري ورکوي او ډېر تولید په لاس را وړل سي برابرېږي، حتی که یو نفر یا یوه ډله ټول مادي شته په لاس کې ونیسي. هغه د داسې یوه نظام غوښتونکی دی، چې زموږ په موجودیت کې به نیمگړی وي. موږ له اخلاقي او عقلي اړخه پس پاته کېږي. طبعي ذوق، دیني ښکلا مو مقید کړي له رکوده سره مو مخ کړي او تنگ نظره کسان راڅخه جوړکړي.

د هغه وروستي او نه ختمېدونکې هدف له نظام څخه دا دی، چې فردي اصالت باید ومنل سي، خو خپور نسي، ځکه چې په فردي ډول انسان له ټولنې څخه چاره نه لري په دې سره زموږ پر پر اوبښکي داسې ونسي، چې موږ د پسونو د رموغوندي یوازې وڅروي. هغه سیستم، چې په هغه کې د نارینه ؤ او ښځینه ؤ حقوق په جلا جلا ډول پېژندل سوي وي.

د نارینه او ښځینه جنسونو تر منځ توپیر نادیده نیول ډېر خطرناک دی. داسې نظام، چې بشر په یوازې سر

راتلونکې د اسلام ده

ژوند کولو ته پرې نږدې. لکه څه ډول، چي د مارکس، سټالين، لېنن، فرويد او ... نظريات دي. هغوی غواړي د خپلو نظرياتو په پلي کېدو سره د ټول انسانيت غوښتني تر پښو لاندې، د انسانيت لاره تخریب او داغداره کړي.

داسي يو نظام، چي تر قوانينو يې پښې د باندې سي او پر هغه باندې داسي کسان پښې کښېنږدي، چي هلته انساني اخلاقاً داغداره کړي. داسي نظام، چي دانساني ژوندانه سره ټکر وکړي. انساني سيستم بايد د مادي ژوندانه په پلي کېدو سره د روحاني ژوند آزار وونکی نه وي چي په نتيجه کي يې انسان له ټولنيز ژونده فرار وکړي او رهبانيت يا د يوازيتوب غېږي ته پناه ور وړي، خو ډاکټر کارل د داسي يو نظام غوښتونکی دی، چي «انسان پېژندنه» بايد په همدې اوصافو سره ستايلې وي، لکن په انسان پېژندنه کي دا امر ثابت سوئ، چي انساني عقل د انساني خلقت يو ښه پېژندوی دی.

را سيئ! وگورو، چي مستر ډالس د ژوندانه د نظام څه ډول جوړوونکی دی؟

ډالس داسي فکر کوي، چي روحاني ژوند د ژوند دوهمه برخه د. حال داچي روحاني ژوند ته بايد دوهم حيثيت ور نه کول سي او نه هم د انسانيت په غوښتونکي

راتلونکې د اسلام ده

ایمان دوهم مقام ولري. هغه نظام، چي د انسانیت له پاره د ایمان او فعالیت په لټه مساوي لاره ولري د پېچلي او مغلفي لاري لرونکی نه وي هغه برنامه، چي د امریکايي برنامه په شان د «فردی اصل» پراساس ولاړه او زړه خسته کوونکې نه وي. دا ډول انساني فردي اصل د ټولنیز ژوند مترادف دی

دا سیستم به ترهغه اندازې پوري ناکام پاته نسي، بې دالحاد له خوښیه بل کوم ټولنیز عدالت د دوی په اصطلاح ممکن نه وي د هغه په غوښتنه به داسي برنامه جوړه سي، چي دین او د هغه د عملي صورت رشته سره ورته والی ونه لري. د ایمان او عمل ترمنځ رشته پرې نه کړي او له غمه داسي خلاصه ټولنه، چي دین د اوسني عصر له غوښتنو سره مطابق وي.

د هغه په نظر هرکله باید مادي شیان په لمړي پړاو او روحانیت ته دوهم رنګ ورکول سي، په هغه دین کي باید استبداد او ظلم ته په استثنایي حالت کي هم نفرت وسي او منفور وبلل سي. داسي یونظام، چي د انسان ارزښت د مادي شیانو غوندې وي، محضې پرثروت او د موادو پرتولید وي. په هغه کښي باید ارواحي ژوند محکوم او د انسان فکري آزادي دماډي سهولتونو په قید کښي وي.

راتلونکې د اسلام ده

ډالس داسي يو نظام غواړي، چي له عقيدې پرته د هغه د چترسايه لاندې يې ټول کسان د وروڼو غوندي ژوند وکړي. د ورورولۍ رشته مسلک وگرځول سي، چي په هغه سره فردي اصليت په ټولنيز نظام کي ساتلی وي، نه په عقيدتي نظام کي دا سي د ژوند يو سيستم، چي د ايماني روحيې ساتندويه وي د علمي، انکشافی، اکتشافی او ساينسي لاسته راوړنو څارونکی وي. د ساينس اکتشاف د دې له پاره ونه دروي، چي هغه د مذهب او دين له پاره خطرناک دی. داسي يو سيستم، چي د ايمان او عمل ترمنځ يې کرڼه بې توپيره وي او د عبادت پرټولو خواوو يې تصورخپوروي او د انساني ژوندانه ټول اړخونه په نظرکي نيول سوي وي.

بناغلی ډالس له خپلو امريکايي کشيشانو او ارواحي مخکښانو د يو داسي نظام د منځته راتگ هيله لري، چي د غرب دکليسا او ټولنيزو کړنو د ژوند ترمنځ تفاوتونه په پوره ډول روښانه او له هغه څخه ډېر خبر وي. خو، ښکاره خبره ده، چي هيڅ انساني پوهه يا پېژندنه د ډاکټرکارل وخبرو ته مثبت جواب نسي ويلای دکليسا هيڅ يو پېشوا و مستر ډالس ته جواب نسي ورکولای .

هغه نښې، نښانې او صفتونه، چي د دواړو غربي مفکرينو په نظرياتو کي نغښتي دي . يوازي يې په اسلامي دين کي څرک پيدا کېدلای سي، هيڅ يونظام، چي له پيله تردې دمه د انسان په مرسته را منځته سوئ وي د ژوندانه د داسي سيستم طرزنسي وړاندي کولای. ډاکټر کارل په پراخ فکر او لوړ نظر دې ته د خلاصون کومه کتنه نسي کولای په دې خاطر، چي هغه خپله سپين پوستي دی او د سپين پوستي د نژادي تبعيض په رنځ اخته دی.

يوازي سپين پوستي نژاد د عزت، شرف او انسانيت مرکزي ټکي نه بولي، بلکي د خپل نژاد د خلاصون له پاره پر خپل کتاب تمرکز کړی دی. اسلام د سپين پوستو ملکيت نه دی، ځکه نو نوموړی عالم همدې دين((اسلام))ته کومه اعتنا نه ده کړې.

همدا ډول ښاغلی ډالس دغه نظام آزادي بڅښونکی اونجات ورکونکی او د ليدني وړ نه حسابي ، په همدې خاطر دا نظريه هم په سپين پوستانو پوره اړه نه لري. هغوی له دغه حق دينه په ويړه ځان سزا وار بولي.

هغه د اوسني عصر په داسي يوه جبهه کي قرار لري، چي داسلام ريښه د نړې له مخه وکارې او د هغه په عوض د خپل انساني فکرشئونات عملي کړي او ځانونه

راتلونکې د اسلام ده

اقتدار ته ورسوي. اما دا امر لمرين دی، اسلام به وتوانېږي، چي د نن ورځي نا قرار او کړانده حالت په آرامي بدل کړي. همدا د اسلام نسخه د نړۍ وال انساني رنځ د مخنيوي درملنه ده.

اروپايان او نورنړۍ والو چي د مذهب او ټولني ترمنځ په تفکيک بڼه پوه سوي دي او بيا وروسته مذهب يو شکل پېژندلی، خو اسلام خپله د ژوندانه يونوی نظام وړاندي کړی دی. دا دين پر ماتي نه منونکو پايو ولاړ او د ننني ژوندانه يو متوازن نظام نه دی، بلکي د عقايدو او ديني ارشاداتو پر صحيحوانساني تصوراتو او مفکوره ولاړدين دی، چي د بشر د ژوندانه پر عمل او د هغه پر کړنو باندي سربېره نوي ژوندانه ته د تعميردنده پرغاړه لري.

انساني ټولنه له خپل اصلي مسير څخه بې لاري سوې ده، خو دا له هغي ورځي نه ده بې لاري سوې، چي انسانانو دجماداتو و علم ته مخه کړې ده، نه دا له هغي ورځي څخه بې لاري سوې ده، چي انسان پېژندنه په بشپړ ډول تر شا پاته سوې ده، نه له هغه وخته چي انسان د ماشين الاتو په توسط محکوم گرځېدلی دی، چي دا حاکميت يې په پورته توگه د انسان پر خلاف دی، دا له هغي ورځي څخه چي انسان سياسي، ټولنيز، اقتصادي

راتلونکې د اسلام ده

سیستمونه اونظامونه د ځان پرستی په موخه په لاس کي نیولي دي. دوی دا نظامونه د خپلو لنډ نظریو په لړکي اسلام نادیده نیولی، چي د بشر پر ټولو اړتیاوو یې سترگي پټي کړي.

د «ډاکټر کارل» په عقیده دغه ټوله چالشونه او لنډ نظری په رشتیا د دوی له پاره عبرت انگېزه دي، خو د مذهب مخ اړونه د تاریخ په پس پاته دوره پوري اړه لري.

انساني ټولني له هغي ورځي خپله لاره ورکه کړې ده، چي د ټولني او مذهب پر تفکیک یا بیلوالي خبره سوې ده. د مذهب ټولنیز تړاو او ژوندانه د علومو، روښانفکری او په پریلابیلو صنعتي دورو باندي مختلف انکشافات نه یوازي د معتقداتو په توگه له کلیسا څخه بیان سوي، بلکي د الله ﷻ له نظام څخه د مخ اړوني په توگه د اعراض په ډول خلگ مجبوره کړل سوي دي، چي دین له صنعت او سیاست څخه بیل کړی او د الله ﷻ پرستی او پرهغه اعتقاد ئې په ټولنیز نظام گام ایښی دی. ډاکټر په پوره توگه خطا تللی، دی وایي: «صنعتي علوم او انساني علوم یو له بله سره وموښلوی دا کولای سي، چي د انساني خلاصون له پاره نوې لاره پرانیزي» حال داچي انسان ساینس ته اړتیا نه درلوده، بلکي تر هغه په ژور ډول

راتلونکې د اسلام ده

د کائناتو پر خالق او د هغه پر یووالي باور او یقین کولو ته اړتیا لري انسان هیڅکله د یوه انسان په توګه د ایمان له ساحې نسي بې برخي کېدلای. زموږ عقیده پر دې وه، چې ډاکټر کارل د صنعتي تمدن په پرمختګ کې د انساني پرمختګ او ارتقا له پاره یو نظام یا نوی سیستم په ډېر ویاړ سره د را منځته کېدو په لټه کې دی، چې په یوه حرکت سره ټول ددې اوسپنیز قفسه څخه را دباندې کړي، خو په دې لټه کې هیڅکله بریالی نه سو له نوموړي قفسه څخه دا د خطر زنگ هغه وخت راځي، چې انسان د مادي تمدن په داسې تلکه نیولي یاست، چې پر یوه خوا یې وتل نه سته.

انساني ژوند، چې له هره اړخه څخه د وحشي حالت څخه تهدیدېږي امکان نه لري، چې په یوه لوی حرکت سره د طبیعت لوري ته را وګرځي. په هغه فطرت، چې الله ﷻ انسان پیدا کړی دی. دا ناممکنه ده په هغه څه سره، چې ټول اصول، نظریات او وسائل، چې تمدني انځور جوړوي د هغو پټو خطراتو څخه دي د فطرت وټولنیز حالت ته را وګرځي داد انساني فطرت خلاف له هغه ورځو را شروع سوې، چې د دین او دنیا دبیلټون مفکوره یې په وجود راوړې ده.

راتلونکې د اسلام ده

نن ورځ د انقلاب ژوند بڅښونکي نوښت خلگ نه مني، چي د انسانيت ټولنيز ژوند يې پرمحکو پښو درولي دی. داسي محکموالی، چي انسان ته د فطرت دورکړل سوو واقعيتونو پر اساساتو بنا وي او داسي يوسيستم، چي انسان د نړۍ والو کائناتوسره همېرغی سي.

زموږ په لږ پوهي سره د فطرت واقعيتونه د غربي تمدني عينکو له رنگينو کټه بينو څخه نه کتل کېږي. زموږ محدود عقل او لږ علم، لکه ډاکټرکارل، موږ ته اجازه نه راکوي، چي د انساني ژوندانه د طرحه کولو اصلي د انسان په لاس وي.

که ددې نظام په وړاندي ((د انسان يا بشر وجود)) څلور طرفونه د ناپوهۍ همدغه سيمي سي. د همدغه حالت له وجهي موږ ته د نظام د تر ميم اجازه نه را کوي، چي ترخپلواطرافو د باندي ساحوکي مداخله وکړو. په دې نړۍ کي ډېرڅه با ارزښته دي او له دې امره انسان په پوره ډول ناخبره دی، چي پخپل لاس يې خپل ځانته نظام جوړکړی او له دې کبله يې ځانته ستونزي، مشکلات اوعذابونه را منځته کړي او ځانونه يې په راتلونکي له ستونزوسره مخ کړي.

راتلونکې د اسلام ده

موږ د انساني عقل په لړکي د اهدافوپه ټاکنه کي اشتباه کړې ده. موږ دا مشاهده کړي، چي انسان په دې نړۍ کي داسي مادي څه را منځته کړي دي ډېر حيرانوونکي دي. موږ په دې وهم کي يو چي وروستيو حالاتو کي نړۍ والو ليري واټن ویشتونکي توغندوی جوړي کړي دي ذره يې تجربه يې کړې ده. له هغويې ذروي او اټومي بمان جوړ کړي دي.

هغه يې د طبعي قوانينو په وړاندي ځای پرځای کړي دي، چي ددې کار سزاوار هم پخپله انساني عقل دی موږ د نړۍ دا وضعه په نړۍ کي د انسان پرغاړه وراچوو. تر څو مفکوره، تصورات، قواعد، اعتقادات او اخلاقي اساساتو کړني را منځته کړي، مگر کله چي دغه کړني پخپل عقل هيري کړو، زموږ په نړۍ کي بل کار کوي، چي درک او احساس يې د هغه له پاره کولای سي، چي قوانين درک کړي، د کار وخت په ((انساني نړۍ)) کي په کار راځي. نو هغه وخت موږ دا اټکل کوو، چي د واقعيتونو له درک کولو سره مو پېچلي حقايق وشموي.

د اښکلي خبره ده؛ هغه څوک به دا واقعيت قبول کړي، چي انساني عقل ډېر لنډ ليدونکی وبولي، ددې کسانو مفکوره هم په غرب پوري اړه لري او ددوی په

راتلونکې د اسلام ده

اصطلاح په دې وسیله سره د انسانیت د خلاصون لاره
سنجوي. د ځينو عقیده داسې ده، چې پر شي دي ایمان
او یقین وي. وي دي، چې انساني ژوند وی، نور د نورو
گټورو علومو برخې، باید نادیده ونیول سي.

دا نه یوازې یو لوی توهم دی، بلکه یې ډېر
خندوونکی هم دی، په تاسف سره غربي تمدن همدا
تائیدوي. حتی تر دې، چې ښاغلی ډالس د سولې په برخه
کې د خپل یو فصل پراخه برخه را وړې، چې دهمدې
کتاب په مخکنیو پاڼو کې مو اقتباس کړی دی.

د الله ﷻ له خوا په جوړسوي انساني نظام کې
ایمان او یقین داسې نه دي. د الله ﷻ دین نه غواړي، چې
د ساینس او تمدن ځای ونیسي او نه هم له طبعي علومو
سره مخالفت ولري دا نظام د ژوندانه او د علم د تر سره
کولو له پاره د اساسي چوکاټ محورلري.

هغه د یوه داسې تمدني پوهې او ژوند درلودونکی
د قول او عمل یو روښانه ثبوت دی، چې د انساني ژوند
اداره رهبري کوي اسلام پخپل ذات کې هم دا اعلانوي،
چې د انسان عقل پوره آزادي لري ترڅو د ژوند د مادي
سیستم له کائناتو، د هغو له قوانینو، او بیلابیلو قوتونو،
زیرمو او د هغو د پوښونو په پلټنه کې بوخت وي.

راتلونکې د اسلام ده

همدا ډول دغه اعلام يو عمومي بلنه ده، چي عقل خپلي کړنې په پراخه ساحه کي د الله ﷻ د امورو تر چترلاندې سرته ورسوي. د دې ترڅنگ دا دعوت د هغو له پاره عام دی، چي خپل عقلي پړاوونه د الله ﷻ تر اوامرو لاندې پلي کوي. هغه مفکوره، چي د ژوند په دوران کي د الله ﷻ او مخلوق ترمنځ اړيکي قايمي کړي د انسان مقام او منزلت د کائناتو په منځ کي ثابتوي. هغه قوت او پياوړتيا د اسلامي شعارو ترچتر لاندې وده اونمو کوي د ټولو له پاره پراخ امکانات، وسايل او اختراعات برابروي.

په دې وسايلو کي تغير او تبديل رامنځته کېږي، مگر اسلام د دا فرصتونو اماده کول د هغوی نش او نما د هغوی تخليقي ارزښتونه اونوښتونه په پوره ډول په نظر کي لري، چي دا ډول پراختيا اوانکشاف هيڅکله له اسلام سره ټکر ونه کړي او نه يې د نابودۍ پر لوري بوزي. نه د فشار راوړلو لامل سي څه ډول، چي ډاکټر کارل دننې تمدن تعريف هم داسي کړی.

اسلام يوازنی دين دی، چي د عملي ژوندانه بنسټونه يې د حقايقو پر بنا جوړ دي. هغه اسلوب، چي له اسپانيا څخه د اروپا پوهنتونو ته ور انتقال سوي دي «روجر بيگن وفرانس بيگن» يې پخپله غيږه کي ونيول د هغوی د

راتلونکې د اسلام ده

دې ژوندانه د پیل کېدو اسلوب سول، «رابرټ بریفالټ» یو غربی پوه د یاد تقلید اعتراف په وارو وارو کړی هغه وایي: اسلام د لمړني ژوندانه طرحه و داسي علم ته سپاري، چي له هره اړخه پوره، له جهالت، نواقصاتو او نفسي غوښتنو څخه مبرا وي. الله ﷻ انسانانو ته د هغه علم د زده کړي وظیفه ورکوي

هغه الله ﷻ چي دا جهان او ددې جهان په غېږه کي یې هرڅه پیدا کړي دي. د جهان د قوانینو سیستم یې جوړ کړی، انسان یې پیدا کړ او هغه ته یې په ټولو کائناتو کي د کار توان او استعداد ورکړی دی. یوازي هغه الله ﷻ د فطرت، کائناتو او بشر په واقعیتونو ښه پوهېږي.

یوازي الله ﷻ دی، چي د انسان د ژوند کولو لاره او نظام ټاکي، چي فردي او ټولنیز ژوند د هغه شا او مخ ته ټولي برخي په ځای اومهال کي چاپيري کړي دي. د الله ﷻ جوړ کړی نظام د انسان عقل د کلیسا دکشیشانو لخوا د جوړ سوي قانون په شان نه دی. داده د الله ﷻ یوه بې ساري تحفه ده چي انسان مصروف او د خپلي سرگرمۍ په پایله نوښتونه او اختراعات رامنځته کوي. د دې ټولو لاسته را وړنو په مشاهده الله ﷻ د انسان عقل داسي جوړ کړی دی، چي باید له الله ﷻ څخه ووېږي. دا

راتلونکې د اسلام ده

کار انسان د نفسي غوښتنو، د لاري له ورکیدو او انحطاط څخه ساتي.

اسلام د انساني عقل له پاره داسي لاره ټاکلې چې په بشپړه ډول راسته له ستونزو او ضلالت څخه خلاصه ده. الله ﷻ ددې کائنات خالق د انساني ژوندانه له پاره داسي مقررې ټاکلې ده، چې په هغه کې جمادات او ژوندي موجودات د انسان تابع گرځېدلي له همدې مقررې انسان په دې کائناتو کې د عزت او احترام وړ دی. په دې شرط چې انسان د الله ﷻ په وړاندې خپله بندگي حس او دا درک کړي، چې (انسان) د الله ﷻ پر مخکې د الله خليفه دی.

له یادو واقعیتونو څخه دا خبره روښانه کېږي، چې د ژوندانه د نظام له پاره مستر ډالس د نارې لوی لامل همدا ((اسلامي نظام)) دی، خو متاسفانه تعصب بیا هم سپین پوستان کوي. اسلام د ژوند داسي نظام دی، چې د ډاکټر په وینا د انسانیت د ساتنې له پاره د بربریت له تمدن، او د مستر ډالس په وینا د کمونیزم له دامه ووزي او د اسلام د زما مدارانو په څېر ددې اسلامي نظام علم برداران د انساني محکومیت د خلاصون او بریالیتوب سبب سي، موږ یوه ښه او تجربه سوې نسخه وړاندې کړو او دهغې په توسط مسئولیت په ښه توګه سرته وو.

نننۍ صنعتي تمدن په حاضر وخت کي پر انسانيت باندي حاکميت لري. پرانسان هغه افکار حاکم دی، چي انساني، ارړنښتونه او نوامس يې اور ته اچولي، چي اوس په ايرو بدل سوي دي موږ دا خبره، چي صنعتي ژوند او تمدن د انسان په ژوندکي گوته په شمار سهوليتونه او اسانتياوي رامنځته کړي دي منو. امدغه ډول اسانتياوي چي ډاکټر کارل پخپل کتاب ((ناپوه انسان)) کي اعتراف پرکړی دی دماډي ژوندانه له پاره ډېرتاواني اومصرفي بولو.

هغه مفکوره، چي اسلام دکائناتو او د هغوی په حقيقت د انسان رول اونقش او همدا د فطرت او ژوندانه د نظام وړاندي کوي دهغه کارخانو او د هغوی له توليداتوسره نه برابرېږي، نه يې له منځه وړای سي، نه يې سهولتونه اواسانتياوي نادیده نيسي، چي د ساينس نړۍ د انسان له پاره را وړاندي کړي دي، بلکي د تمدن او صنعت په پرمختگ کي به د تمدني کتنې هغه اساسي ټکی په بل ډول را وړاندي کړي او د همدې کمالاتو صحيح استعمال يې راته روښانکړی. همداسي دانسان روح د ايمان له ثروته سره برابر کړي ساينس او صنعتي تمدن د هغه تر امرلاندي ولري؛ نه دا چي ساينس او صنعتي نظام پر افکارو او اذهانو باندي مسلط وي.

اسلام د انسان په زړه او د ماغ کي د عزت او شرف حس پیدا کوي. هغه د ژوندانه له اساسي او بنایستو اړښتونو څخه خبر کړي. له ذلت، خواری، انحطاط او ستړیا څخه یې را وگرځوي هغه مفکورې، چي د «ډاروین او کارل مارکس» له چټي نظریو څخه رامنځته سوي دي، باید وغندل سي. انسان باید دا احساس کړي، چي اشرف المخلوقات دی، باید د مادي ژوندانه، صنعت او سربېرني ښکلا تابع او ترامر لاندې نه وي.

انسان روحاً د الله ﷻ د نعمت له مخي سرلوری دی. د مادي شیانو څخه باید د ایمان او عقیدي په داخلي چوکاټونو کي کار واخلي دخپلي آزادۍ او صلاحیت څخه بر خمن وي. ماشیني، صنعتي، تخنیکي ژوند او خرافاتي مفکورې باید له هره اړخه محاصره کړي ترڅو بلي خواته سرایت ځيني ونه کړي.

د مومن د روح په اراده د آزادۍ او استقلال څخه یو پیاوړی قوت کېدای راسي، چي د هغه لامله د ننني ازار رسوونکي تمدن د تاوانونو مخنیوی وکړي، له منځه یوسي د صالحو او پاکو بندگانو د اخلاقي او معنوي او اقتصادي نش اونما سبب سي ددوی دا نش او د اسلامي فرهنگ د پرمختگ پرپایله منتج سي او د اړتیاؤ د پوره کولو له پاره

راتلونکې د اسلام ده

هماهنگ او د انساني ضد اوضاع څخه، چي د وسايلو او موادو په توسط پرمخ ځي مخنيوی وسي انسان له انحطاط څخه خلاص او نجات ورکول سي.

مختلف وسايل د هغوی د استعمال طريقه او لاري خپله مقدسي نه دی. په هغوی کي انساني کرامت له لمړي سره نادیده نیول سوئ دی. یوازې د استثماري اهدافو د پلي کېدو له پاره، چي د انسان وینه زېښي را منځته سوئ دی. هغه وخت به بریالیتوب را منځته سي چي انسان ترمادي او تولیدي شيانو لوړ وبلل سي. کاري وسايل او تولیدات داسي تغیر سي، چي د انسان ارزښت او کرامت ترې لوړ نیول سوئ وي.

د اسلام د نوي مفکورې په لړکي د استقلال مفکوره د اسلامي انکشاف او منځته ته راتگ بیا ترهغه وروسته د انساني روح حاکمیت به د ایمان په نور منور او داسي روشونه او لاري په لاس راوړي، چي انسان زیاتي مطالعې او علمي معلوماتو ته به یې اړباسي. په همدې ترتیب د ښاغلي ډالس فریاد ته د اسلام له دیدگاه څخه یو ستر جواب ویل سوئ وي.

هغه د داسي یوه نظام د اړتیا فریاد مخکي لا پورته کړئ دی، مگر هغه ځانگړني، چي ده بیان کړي وجود نه

راتلونکې د اسلام ده

لري. دا د کلیسا کشیشانو او راهبانو نیمګړې نظام دی، چې د اجرا توان یې ورسره نسته. اسلام یو ښه نعمت دی، چې لوی الله ﷻ را منځته کړی دی. د الله ﷻ په اراده دا پیدا سوې نظام د فطرت او کائناتو سره پوره هم رغی دی. د کائناتو په فطرت کې داسې عناصر سته، چې په فطرتي ډول یې انسان ته ورکړي دي.

د تخلیق په پیدایښت او حرکت یې د نوري وډي او نمو را منځته کېدونکې دي. له دې وجهې څخه په جرائت او توثق سره ویلای سو، چې انساني فطرت د اوسني عصر د اړتیاوو پوره کولو له پاره واقعي او مترقي لاري پیدا کوي نه صنعت د اسلام له پاره.

په دې قسمت کې له هغو عناصرو سره ټکر کېږي چې د انسانیت له پاره تاواني وي. د خلاصون د لاري لټون د الله ﷻ لوري لورول سوې سوغات «اسلامي نظام» دی چې د انسانیت د خلاصون مسئولیت پر غاړه اخلي غریبان د داسې یونظام غوښتونکي دي، خو له قبلېدو یې انکار کوي

راتلونکې د اسلام ده

دا تر لمر روښانه واقعیت دی، چې اسلام کولای سي انسان د وحشي حالاتو له پنځو را دباندې او آزادي ور وبخښي. د تمدن څخه زېږدلي لږزنده او تبه راوړنکي

راتلونکې د اسلام ده

فريبونه، چي مخي ته راځي همدغه اسلام دي، چي په عوض يې انسانيت ته يو سالم نظام وړاندي کوي، چي د فطرت او انسان تر منځ د هماهنگۍ ښه ادارچي بلل کيږي. توليدي پراختيا يې له روحاني او اخلاقي اړخونو سره هماهنگه او هم پيمانه کړې ده. بلاخره اسلام عبارت له هغه څه څخه دی، چي کولای سي د ژوندانه يو اساسي نظام جوړ کړي. د مادي پرمختگ او روحاني ژوند ترمنځ هم ږغي را منځته کړې، چي مثال يې د اسلامي نظامه پرته په بل نظام کي نسته.

د واقعيتونو به اخرکي د دې جناياتو څخه پرده پورته کړي، چي په انسانيت کي مرتکب هغه کسان دي چي په هرځای او وخت کي د اسلامي پاڅون د پلويانو په وړاندي تاوانونه او خسارې را منځته کوي. ټکوي يې او تر سکنجو لاندې يې نيسي. له دې جملې کسانو ښاغلی ډالس تر ټولو د مخه فکرکړی دی هغه د داسي يو نظام څخه سرټکوي، چي مرتکبين يې پخپله غريبان دی.

ټوله جنايات هم له همدې امله په دې وسايلو سرته رسوي. د اسلامي اثارو، ارزښتونو او اسلامي نقش د پيکه کولو او له منځه وړلو لټون کوي او د اسلام د پلي کېدو په لاره کي بېلابېلي بهانې پيدا کوي. له انسانيت

راتلونکې د اسلام ده

څخه د انسانیت د لیرې والي انتظار باسي او د اسلام په وړاندي ډول ډول توطئې او دسیسې جوړوي.

دا ظلم دی، چي د انسانیت دله منځه وړني له پاره هر ډول کار روا بولي. د ډاکټر کارل په نظر همدا انسان د مادي فلسفې تر ضربو لاندې دی. د ښاغلي کارل په وینا د انسانیت پر پښو باندې د تمدن فرېبونکي هتکړۍ بسته سوي دي، چي انسان د نابودۍ پر لوري بیایي په هرگړي کي د وحشت د درې پر لور روان انسان، چي د خلاصون له پاره یې د اسلام له دینه پرته بل نظام نه پیدا کېږي، ولي د اسلام د دین په بېلابېلو اطرافو او کونجونو کي د اسلام په وړاندي په ډول ډول د سیسو لاس پوري کیږي، خو هغه طوفان چي د اسلامي دین دښمنانو د اسلام د دین په مقابل کي پارولئ هیڅکله به ونه توانېږي چي د اسلامي امورو د واکدارۍ په وړاندي خنډ سي.

اسلام له پيله تر دې دمه د همدغو وحشي کړنو اوضرباتو د له منځه تللو په موخه پاڅون کړئ، چي نن د اسلامي نهضت مخکښان په بېلابېلو ډولونو د داسي ناوړا چلنجونو سره مخامخ کېږي همدغه اسلامي نهضت دی، چي ددې ډول ناروا کړنو په وړاندي خنډ نه منونکې مبارزه کوي او هرگام په پوره بريالیتوب سره پورته کوي د خپلو

راتلونکې د اسلام ده

هيوادونو ديوالونه او نظامونه يې د خپلو وسونو په محدوده کي محکم کړي دی له هغوڅخه دفاع کوي حال داچي همدا وخت په هرنوعه مادي وسلو سمبال نه دی.

همدغه اسلام دی، چي د شرقي ايروشيا((اسيا)) څخه تر تاتارستان پوري سيمي يې د صليبانو له منگولو ايستلي دي .

که صليبيان هم د مسلمانانو غوندي پيروزه سوي وای، لکه په اسپانيه کي، چي واک ته ورسېدل او يا لکه يهودان، چي په فلسطين کي کاميابه سول. په هغه صورت کي به نن له عربي ملته يو هم نه وای پاته ټول اسلامي هيوادونه به د نقشي څخه گرې ليري سوي وای اسپانيه د تېرو او فلسطين نن ورځ ددې حقيقت شاهدان دي.

په هرځای کي، چي د اسلام ريښه کښل سوې ده؛ هلته نه اسلام باقي پاته سوئ، نه ملت او نه هم ژبه. هغوی، چي د عربو او تاتارو سيمي يې وساتلي عربان نه وه، بلکي تاتار وه، چي د اسلام د سرشاري جذبې په درلودلو سره يې د خپلو تاتاري هم نژادو سره د عقيدې د بېلتون له اسите جگړې او قيامونه وکړل. هغوی د مسلماني يو قوت وو، چي د اسلامي عقيدې او روحاني قيادت په

راتلونکې د اسلام ده

رڼا کي د امام رباني «رح» او ابن تیمیه «رح» په شان
وجنگېدل او په اسلامي پوځونه کي په غزا بوخت سول.

سلطان صلاح الدين ايوبي ((رح)) د عربو مخکي ته
د عربي ملت د ورکېدو په خاطر په پوره مېړانه نجات
ورکړ. حال دا چي هغه پخپله گُرد وو، عرب نه وو. هغه نه
يوازي اسلام، بلکي عربي ملت، عربي ژبه او عربي کلتور
درې سره د يوريشيائي صليبي يرغلگروڅخه وژغورل. هغه
د حق په ساتنه سره له اسلام او ملت څخه ساتنه وکړه.
يوازي اسلام وو، چي د هغه په زړه کي را ژوندی او پر
حرکت راغلی وو.

همدا ډول طاهر «بيبرس»، مظفر «قطر» او ملک
ناصر له اسلام څخه ډک زړونه درلودل، چي د تاتاريانو په
وړاندي وجنگېدل

يوازي او يوازي اسلام وو، چي د الجزاير په هيواد
کي د يوې او نيمې پېړۍ له پاره يې د طاغوت په وړاندي
مبارزه وکړه او عربي بيرغ يې په رپېدو راووست. حال دا
چي په هغه هيوادکي عربي ژبه او کلتور په بشپړ ډول له
رسميته لوبدلې او پردی بلل سوي وه، پر ليکنه او ويلو يې
بنديز لگېدلی وو، خو په هغه ځای کي اسلامي شعور د
خلگو په زړونو کي را ژوندی سو د اسلام د مخالفينو سره

راتلونکې د اسلام ده

يې د لاس پنجې نرم کولو مقابله پيل کړه؛ بريالي سول او هيڅکله يې د هغوی په وړاندي خپل سرونه خم نه کړل .

څوک چې صليب پالونکي وه سرنگون سول همدا علت وو، چې اسلام پاڅون يې په الجزاير هيواد کې رهبري کړ کونښن وسو، چې اسلامي روحیه هلته ژوندی پاته او وپالل سي په همدې توسن عبدالحميد بن باديس وو، چې د اسلامي نهضت «اخوان المسلمین» څښته يې په هغه هيواد کې کښېښووله.

دا يو واقعيت دی، چې ځينې نادان اضعيف النفس انسانان ددې پروسې ضعيفولو له پاره لاوس هم هڅه اوهاند کوي . دا حقيقونه فرانسويان او ايټالويان ډېر ښه حس کولای سي او ښه پوهېږي تحريک يې هم ددوی لخوا طرحه او اکمالېږي . هغوی په دې يقين لري، چې يوازې اسلام دی، چې ددوی د شومو اهدافو مخه نيسي د دوی له قوته څخه نه يوازې عرب او الجزايريان دي ، بلکې ټول اسلامي امت يې مخالف دی .

اسلام وو، چې له غلامۍ څخه د خلاصون په موخه يې د پاڅون لاره خپله کړه . مهدي سوډاني چې په مصر کې يې په لمړي ځل ددې تحريک اساس دبرطانيوي استعمار پر ضد پرلاره اچولی وو. د مهدي سوډاني او

راتلونکې د اسلام ده

عثمان دقنه ابلاغیې چې د((کمر)) په نوم وې د اسلامي اساسي تحریک لامل سوې همدغه اسلام وو، چې په طرابلس او برقه کې یې د استعمار پر ضد پاڅونونه وکړل او د((سنوسي)) په نوم نهضت یې د خدایي نور په بدرگه د عمرمختار په رهبرۍ را منځته کړ.

همدا آزادي بڅښونکې پاڅون وو، چې په مراکش کې یې پاڅون وکړ هغه وخت، چې فرانسویانو په ۱۹۳۱ میلادي کال د ((الظهیر البریري)) په نوم قانون نافذ کړ، په دې سره یې بربري قبایل د اسلام له دایرې څخه د لیرې کولو په منظور مجبورول او د بتانو وعبادت ته یې را بلل، مگر دغه اسلام وو، چې ددې شوم هدف د مخنیوي په خاطر یې همغه مراکشي مجاهدین را وپاریدل. دې شاتنه ورته اسلام د کفر په وړاندې دمبارزو بېلې نمونې وړاندې کړې، حال داچې هغه وخت، مسلمانانو په مبارزوي پاڅون لاس پورې کاوه ټول غېرمسلح اوخالي لاسي وه. اصلاً ددوی د بریالیتوب سرچینه اسلحه نه، بلکه د اسلام پیاوړی قوت په سادگي کې. په ټولنیزه همېرغي کې دی، چې دا کړنه فطرت له بشره سره د راتلونکو پتو اړتیاؤ هیلې به پوره کوي، له اسلامه سرچینه اخلي. دا

راتلونکې د اسلام ده

کار انسانان د انسان له بندگيه خلاصوي او د عالم او کائناتو خالق الله ﷻ وبندي ته يې رابولي.

همدا راز په دې امرکي د اسلام د دين پېروي نغښتي ده، په اوضاعوکښي مخي ته راځي په دې خاطر د طاغوت پلويانو په خپل ټول توان سره په خپلو لاسو جوړ کړي مادي وسائل پرکار واچول، خو د يوه مسلمان زړه يې خپل نه کړ، نه يې ترخپلي سلطې لاندې راووست که پر هغوي يې د يادو امکاناتو په مرسته ډېر فشارونه وارد کړل. په دې اساس، چي د مسلمانانو وجدان له اسلام څخه ډک دی د طاغوت لاري ته وانه ووښتل مسلمانان په ظاهري بڼه سره څو ځايه له ماتو سره مخ سول، خو په روحاني ډول يې هيڅ ماته اونه کومه خستگي احساس کړه

د اسلام د دين همدغه ځانگړني دي، چي دښمنان يې په پرله پسې ډول په مقابلې کي دي په دې خاطر، چي اسلام د دوی د اهدافو د پلي کېدو مانع گرځېدلئ دی. د استعمار او استثمار دغوښتنو لاري دروي او هغوی ته کوم اهميت نه ورکوي. مخه يې نيسي . اسلام د مخکي پر مخ د درواغو او مبتدلو غوښتنو خپراوي نه سي زغملای. د اسلام د دين ځانگړني ددې موجب دي، چي داسلام ددين دښمنان يې دله منځه وړني له

راتلونکې د اسلام ده

پاره په بېلابېلو دسيسو لاس پوري کړئ او بېلابېلي خپلې ولټوي. د ساري په ډول پياوړی او هر اړخيز اسلام يې د يوې کاواکي کلمې په توگه تعريف کړئ دی او په ډول ډول دسيسويې د فريب، چل، دوکې، تېر ايستني، او... سره د مسلمانانو د انحراف کوښښ کړئ.

کوښښ کوي اسلام تر حملولاندي راولي، غواړي د اسلام اساسي اهداف، شئوناتو او مفکورو ته په اساسي ډول تغير ورکړي، چي اسلام يې ددې کړنو سره په پوره ډول مخالف دی. دوی کوښښ کوي يا له هغو سره هيڅ ډول اړيکه ونه ساتي او يايې تعويض کړي.

داده د اسلام مشخصات دي، چي دښمنان يې په وړاندي خلگ را پاوروي او پر مسلمانانو د ژوند دايره تنگوي، د حق او باطل د مبارزې پيلامه هم له همدې امله ده، چي ددې ټکر اصلي علت روښانه کړي د اوسني اوضاع حالات که د اسلام له پاره جوړوونکي نه دي، خو راتلونکي به بيا همدا اسلام او د مسلمانانو د دين په واک کي وي.

هغه دا چي موږ (مسلمانان) دغسې ژوند بخښونکی نظام وړاندي کړو. دا سي ډول ديني او امر موږ بررسي کړو، پس بيا هم په دې باوري کېږو، چي بېله شکه ((راتلونکې داسلام ده)). په همدې ډول همدا دين

راتلونکې د اسلام ده

په هر وخت او زمان کې د انسانیت د خلاصون، ساتنې او پرمختګ لاره جوړوي او ستونزونه د حل لاره پیدا کوي.

داکه ددې دین دښمنان غواړي کې نه غواړي دا به کېږي. موږ په پوره جرئت او وثاقت سره ویلای سو، چې مادي ژوند تر یوې مودې پوري هم د اسلامه پرته ازاد ژوند نسي کولای. نه غواړم پردې خبره نوره فافشاري وکړم، البته دلته دیوه مثال په وړاندي کېدو سره د اسلام پر تاریخ بسنه کوم، چې مناسب مثال به وي:

رسول الله ﷺ او د هغه سربښانده ملګري ابوبکر صدیق (رض) په مکه کې د قریشو څخه تر زیاتو تنګېدو وروسته مدینې منورې ته د هجرت په توسن انتظار کاوه او د مالک زوی سراقه د قریشو د جایزې د ترلاسه کولو له پاره د هغوی په لټه وو کله چې داسلامي دین دغو لویو شتمنیو ((رسول الله ﷺ او ابوبکر رضي الله عنه)) ته ور نژدې کېده د آس پښې به یې په مخکې ننوتلې په داسي حال کې، چې هغه د الله ﷻ د غضب په وړاندي ناکامه راغی. نبي کریم ﷺ سره یې د اسلام د قبلېدلو له پاره د بیعت مراجعه وکړه. رسول الله ﷺ هغه مخاطب کړ:

((اې سراقه!

ستامعامله به له کسری سره څه ډول وي؟

راتلونکې د اسلام ده

بيا يې سراقه ته دا زيرئ ورکړ: دکسرى د شهنشاه وړېښمين لباس به ته اغوندي.

الله ﷻ ښه پوهېږي، چي هغه وخت به د سراقه په زړه او دماغ کي د رسول الله ﷺ دا زېري څه ډول عجيب او غريب خيالات راگرځول، چي دا ډول زېري ورکول کېدى دا سي يوملگري، چي يوازي ده ته يې کفايت نه کاوه، خو په پټه يې د ځان ملگري کړئ وو او ټوله تېر يې په تعقيب پسې وو.

رسول الله ﷺ پر هغه قوت ايمان او يقين درلود، چي دى دنيا ته په رالېږل سوئ وو. له باطله يې هم خبردرلود، چي له اسيته يې ټول جهان د جهالت پرلور روان وو. هغه پوره يقين درلود، چي حق به د باطل په وړاندي غالبېږي او دا امکان نه لري، چي دواړه ((حق اوباطل)) څنگ پر څنگ يو ځاى گذاره سره وکړي.

د باطل ريښې داسي ورستې او پرسېدلي دي، چي هيڅ ډول آبيارۍ تازگي نسي ورکولای ټوله مقدسه عقیده د انسانيت په زړونو کي د رسول الله ﷺ له خوا تخم پاشل سوئ، چي ترنشو نما وروسته د اسلام درختي ساقه کوله او مېوه داره کېدله رسول الله ﷺ پوره باور په درلود.

راتلونکې د اسلام ده

موږ تر نن ورځې همدغسې اوضاع پالو، دا لاره مو د جهالت په وړاندي نیولې ده، پوره باور لرو، چې اسلام غالب دی داسې یوه اوضاع به رامنځته کیږي، چې په ښکاره به د مسلمانانو له پاره مایوسه کوونکې وي، خوق به غالبېږي.

ورځنۍ انسانیت د موجوده مادي تمدن په لږکي ډېرې اړتیاوې لري. د نړۍ اوسنۍ اوضاع هم له هغو ورځو څخه کمه نه ده، لکه د نبوت لمرچي پر راختمو وو. اسلام د ټولو دینونو سرلاری دین دی او پر ټولو دینونو تفوق او لوړوالی لري د اسلام د عظمت په وړاندي هیڅ یو بل دین ثبوت نسي وړاندي کولای. موږ په دې اړه هیڅ ډول شک نه لرو، بلکې باور ولرو د اسلام اوضاع، چې یوځلي د انسانیت د نیکمرغۍ له پاره خپره شوې ده. بیا به مسلطه سي، حق به پر باطل غلبه پیدا کړي نن ورځ هم د اسلام د دین مدافعین د باطل د لاري د سروالانو څخه تر وحشي او نه بڅبونکو گذارونو لاندې دي. موږ وینو، چې مادي تمدن د مادي پر محکمو ستونو باندې ولاړ او پښي یې ښځي کړي دي. موږ باید د حق په پلي کېدو د هیڅ ډول اشتباه کېدونکي ونه اوسو. د خیر او شر د جگړې په لږکي هیڅ ډول ضربې نسي بېلولای، بلکې د بېلتون اصلي

کړنښه د حق پر قاطعانه پریکړه او د باطل په وړاندې د پاڅون کولو دی، چې دا پخپل اصل کې باطل ته ښه سزا ورکولای سي.

موږ د حق د لارې مخکښان هیڅکله یوازې نه یو. دکائناتو فطرت او زموږ فطرت زموږ قوت دی همدغه قوت د مادي قوت چې، د طبیعت ضد په پلي کېدو زورکوي هیڅکله پروا نه ساتي، کله چې مادي تمدن د طبیعت سره لاس اوگرېوان سي. په هغه وخت کې د طبیعت بریالیتوب د الله ﷻ له خوا تقدیرېږي. بېله دې، چې د طبیعت او تمدن ترمنځ ټکر دوامداره سي الله ﷻ یې ختموي. په اوسنۍ اوضاع کې، یوې خبرې ته اړتیا لرو هغه دا چې موږ د صبر او ازمايښت له پاره اړتیا په مخ کې لرو. غواړو، چې فطرت د تمدن له هټکړیو څخه ازاد کړو. هغه ته دننني تمدن په پرتله لوړوالی ورکړو. همدغه لامل دی، چې د هر شي مخکې ددې ډول مبارزې اړتیا حس او ترهرڅه لمړیتوب عقیدتي نظام ته ورکړو. دا پرموږ ده، چې د دې دین مخالفین له نین سره سم کړو ترڅو موږ او زموږ سره اوسېدونکي کسان د الله ﷻ دین په یوشان پلی کړي. ترڅو، چې موږ د کائناتو د خالق ﷻ د دې جوړکړي جهان سیستم نه وي پېژندلی، موږ د صحیح ایمان لرونکي نه

راتلونکې د اسلام ده

يو. موږ بايد په همدې ملحوظ د اسلام د دين معيارونه اوتمدني ژوندانه پرمختگ په پلي کېدلو کې دقيق سو او په سرته رسولوکي داسي انډول وساتو، چي د هريوه ارړنست مو پرخپل ځای مد نظريولی وي. ترڅو اسلحه مو د علمي منطق تابع نه وي گرځولې موږ به په دې وټوانېږو، چي څه به مو سرته رسولي وي او څه به مو پرېښي وي. دغه پوهه اوتجربه ده، چي موږ ته استعداد او صلاحيت را بخښي، د ښو او بدو تر منځ تميز روښانه کوي بايد انساني ژوند د دين د معيار له مخي په ياد ولرو. هغه، چي په ننني تمدن کې مو پرېښي دی. هغه ژوند، چي دننني تمدن په زده کړو مو اصلي محک هير کړی پرېږدو او د بقا له پاره يې د دين، علم او تجربې ازمنښت کولو غوښتنه ولرو، دغه خبره يوه سخته ازموينه ده د صبر او حوصلې په درلودلو مخ په وړاندي پرته ده، د حق او باطل ترمنځ بايد تجزيه موجوده وي. «الله ﷻ زموږ سره دی، هغه پر خپل امر غالب دی، خو ډېر خلگ نه پوهېږي»

والله علي ما نقول وکیل